

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๓

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันอังคารที่ ๒๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑๕ ถึง ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๕

สารบัญ

๒๘
 ารงท ๒๗/๒๕๗๘ (ตามญ)

๑. เรื่อง ร่าง พระราชบัญญัติ อนุญาต ให้ รัฐบาล
 ให้กู้ยืมเงิน แก่ผู้ขาดกบหรือเทศบด ๖ แห่ง
 เพื่อกำกรไฟฟ้ำ พ.ศ. ๒๕๗๘ พิจำรณำ
 เป็นวาระท ๒-๓ ๒๓๒๘-๒๓๓๓
๒. เรื่อง ร่าง พระราชบัญญัติ ยกเลิก พระราชก้ำ-
 หนด อำณำ กำรกระทำผิดสัญญา ร.ศ. ๑๒๗
 พ.ศ. ๒๕๗๘ ของรัฐบาล ๒๓๓๓-๒๓๓๗
๓. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติ โอนอำนำจแะหน้ำท
 เกี่ยวกับ รำชกำร กรมเกษตร แะ กำรประมง
 กรมบำไ้ กรมที่ดินแะโลหกิจ กรมชลประ-
 ทำน แะกรมฉหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๗๘ ของ
 รัฐบาล ๒๓๓๗-๒๓๕๐
๔. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเขตค้ปลดอกภัย
 ในรำชกำรทหำร พ.ศ. ๒๕๗๘ พิจำรณำเป็น
 วาระท ๒-๓ ๒๓๕๐-๒๓๗๓
๕. เรื่อง ร่าง พระราชบัญญัติบัตร ประจำตัว เจ้ำ
 พนักงาน พ.ศ. ๒๕๗๘ พิจำรณำเป็นวาระท ๒-๓ ๒๓๗๕-๒๓๗๕
๖. เรื่อง ร่าง พระราชบัญญัติ จัด ตั้ง ค้ำด แะวง
 พ.ศ. ๒๕๗๘ พิจำรณำเป็นวาระท ๒-๓ ๒๓๗๕-๒๓๗๖
๗. เรื่อง ร่าง พระราชบัญญัติรดยนตร์ แก้ ไข เพิ่ม-
 เติม พ.ศ. ๒๕๗๘ พิจำรณำเป็นวาระท ๒-๓ ๒๓๗๖-๒๓๗๖
๘. เรื่อง ร่าง พระราชบัญญัติ ฝั่ม แก้ ไข เพิ่มเติม
 พ.ศ. ๒๕๗๘ พิจำรณำเป็นวาระท ๒-๓ ๒๓๗๖-๒๕๑๖

๘. เรื่องร่างพระราชบัญญัติควบคุมการทำเหมือง
ฝาย และ พังไถ่ ไร่เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๘
พิจารณาเป็นวาระที่ ๒-๓ ๒๔๓๖-๒๔๓๐
๑๐. เรื่องร่างพระราชบัญญัติพระราชทานวิถุ่ดคาม-
ถึมา พ.ศ. ๒๔๗๘ ของรัฐบาล ๒๔๓๒-๒๔๓๖
๑๓. เรื่องร่างพระราชบัญญัติลดเงินอากรค่านา
สำหรับ พ.ศ. ๒๔๗๖ ในค่านต น้ำอ้อมและ
ค่านตบัวแดง ท้องที่อำเภอหนองแวง จังหวัด
ร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๔๗๘ ของรัฐบาล ๒๔๓๘-๒๔๔๖

<u>หน้า</u>	<u>บรรทัด</u>	<u>คำผิด</u>	<u>คำถูก</u>
๒๒๘๘	๒	แบ	แบบ
๒๓๕๒	๓๘	ชาน	ชาน
๒๓๖๗	๓๐	กรรมมาธิการ	กรรมมาธิการ
๒๓๗๗	สุดท้าย	เพราะ	เพราะ
๒๓๘๓	สุดท้าย	กระทรวงมหาดไทย	กระทรวงมหาดไทย
๒๓๘๕	๓๕	กระทรวงไทย	กระทรวงมหาดไทย
๒๔๐๕	๓๕	พก	พค
๒๔๑๓	๒	ศิริพันธุ์	แสนศิริพันธุ์
๒๔๓๖	๓๒	ข้อเท็จจริง	ข้อเท็จจริง
๒๔๒๘	๓๖	เคื่อนรอน	เคื่อนรอน
๒๔๕๕	๓๐	ผิดตกอห	ผิดตกอห
๒๔๖๐	๒	รัฐมนตรี	รัฐมนตรี
๒๔๗๖	สุดท้าย	อบม	อบม
๒๔๗๗	๓๘	เจ้าหน้าท	เจ้าหน้าท
๒๔๗๘	๓๕	บัญญัติ	บัญญัติ
๒๔๘๘	๕	น.ร.	ร.น.
๒๔๘๕	๓	เพชรบูรณ์	เพชรบูรณ์
๒๔๘๕	๓	ยอม	ยอม
๒๔๘๕	๓๘	นครศรีธรรมราช	นครศรีธรรมราช

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒๗/๒๔๘๔ (สามัญ) สมัยที่ ๒
วันอังคารที่ ๒๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๒๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ กล่าวว่า วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๓๒๙ ท่าน
ร่างพระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลให้กู้ยืมเงินแก่ สุขาภิบาลหรือ
เทศบาล ๖ แห่ง เพื่อทำการไฟฟ้า

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓

นายเนย สุจีมา ผู้แทน ราษฎรจังหวัด อุบลราชธานี กล่าวว่า
ขอเรียนตามกรรมวิธีการว่า รัฐบาลรวมเงิน ๑๘๐,๐๐๐ บาท และทำไม
ให้เขาดตกลงไป

พ.ท. หลวงรณสีทธิพิชัย ประธานกรรมการ กล่าวว่า ตาม
ที่ได้แก้จำนวนเงินในมาตรา ๓ นั้น โดยได้พิจารณาแล้ว เงิน ซึ่งจะต้อง
จ่ายให้ตามมาตรา ๓ ในอนุมาตรา ๓ ถึงอนุมาตรา ๖ นั้น เมื่อรวมแล้ว
เป็นจำนวน ๓๗๓,๕๐๐ บาท และด้วยถ้อยคำในอนุมาตราต่าง ๆ ทั้ง ๖

ผู้มีบอกว่าจำนวนไม่เกินเท่านั้น ๆ เพราะฉะนั้น รวมจำนวนเงินทั้งหมด
แล้ว จะเกินไปกว่านั้นไม่ได้ การที่จะตั้งไว้ ๓๕๐,๐๐๐ บาท นั้นไม่เป็น
ประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้น กรมการกิจ จึงคัดออก เพียงเท่า
จำนวนที่จ่ายจริงเท่านั้น

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรราชธานี กล่าวว่า
เป็นอันว่าฝ่ายรัฐบาลรวมเดชะนี้ ให้ผ่านไปได้

เดชะการสถาปนา อ่าน มาตรา ๕

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่า ใน
มาตรา ๕ ของมาตรา ๒ นั้น ข้าพเจ้าได้แปรญัตติ (ก) “ดอกเบี้ยต้อง
กำหนดไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี” ข้าพเจ้าได้แปรญัตติให้เป็นร้อยละ ๓
ต่อปี ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่เทศบาล และเพื่อประโยชน์ในการบำรุง

พ.ท. หดวงรณดิทธิพิชัย ประธานกรรมการ กล่าวว่า
ตามเดิมผู้แปรญัตติ คือผู้แทนเมืองกันแก่ ไรแปรญัตติร้อยละสามถึงค่อ
บนั้นมาบนร้อยละ ๓ ต่อปี และที่กรรมการมิได้แก้ไขตามที่แปรญัตติ
นั้น ด้วยเหตุว่าพระราชบัญญัติเช่นเดียวกันนี้มีออกแล้ว มีหนึ่งฉบับ
ซึ่งได้กำหนดดอกเบี้ยที่จะเก็บไม่ต่ำกว่าร้อยละสามถึงค่อบ ถ้าหากว่า
พระราชบัญญัติฉบับนี้จะเก็บแต่เพียงร้อยละ ๓ เท่านั้น ก็ไม่เป็นการ
สม่ำเสมอเหมือนกับพระราชบัญญัติฉบับที่ออกไปแล้ว เพราะฉะนั้นเพื่อ
ที่จะรักษาความสม่ำเสมอ และถ้าหากว่าจะตกลงให้แก่ตามที่ผู้แปร

ญัตติเป็นร้อยละ ๓ จะต้องตกอีก จะต้องแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับ
ที่ออกไปแล้ว เป็นร้อยละ ๓ เหมือนกัน ถ้าไม่เช่นนั้น ก็ไม่เป็นการดีมา
เติมอีก ด้วยเหตุฉะนั้นการมาพิจารณาจึงไม่แก้ไข

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
ขอเรียนถามกรรมการว่าพระราชบัญญัติอะไรที่ออกไปแล้วร้อยละ
สามถึง

พ.ท. หลวงวรณัฏฐพิชัย ประธานกรรมการ กล่าวว่า มี
กฤษฎีกา พระราชบัญญัติเช่นเดียวกัน รัฐบาลให้สุขาภิบาลกู้ยืมเงินไป
ทำการไฟฟ้า ๕ แห่งด้วยกัน

นายทองอยู่ พนมพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า
นอกจากที่กล่าวแล้ว ในอนุมาตรา ๓ จำนวนเงิน ๕,๐๐๐ บาทนั้น ข้าพ-
เจ้าได้แปรญัตติเป็น ๕,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์เช่นเดียวกัน
ในการที่ฐานะเทศบาลยังอ่อนแอเต็มที่ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะตั้ง
กันงวดเดียว ๕,๐๐๐ บาท แล้วบางที่จะไม่พอ ถ้าจะเอาตั้งแต่เพียง
๕,๐๐๐ บาท บางที่จะพอ เพราะฉะนั้นเพื่อประโยชน์แก่เทศบาลจึง
ขอตั้งที่กล่าวมานั้น ซึ่งความจริงไม่ได้เกี่ยวข้องกับจังหวัดชลบุรี ซึ่ง
ข้าพเจ้าเห็นว่าจังหวัดต่าง ๆ ก็เหมือนกัน

พ.ท. หลวงวรณัฏฐพิชัย ประธานกรรมการ กล่าวว่า เพียง
จำนวน ๕,๐๐๐ บาทนั้นได้สอบถามเจ้าหน้าที่ทางรัฐบาลแล้ว ได้ความ
ว่าเจ้าหน้าที่ทางรัฐบาลได้ทำรายการละเอียดไว้ คือจำนวนเงินซึ่ง

ผู้เช่าที่ขาดทุก ๆ จังหวัด ก็ ยอมไปนี้ จะต้อง ผ่อนใช้ ให้ หมกดิน ภายใน
กำหนด ๒๐ ปี เจ้าหน้าที่จะได้ค่าตอบแทนเป็นจำนวนเงินแน่นอนลงไปว่า
ในหนึ่งปีนั้นผู้เช่าที่ขาดหรือเทศาภิบาลจะต้องใช้เงินให้เป็นจำนวนเท่า
ไร ซึ่งเมื่อรวมทั้งดอกเบี้ยและต้นแล้ว สำหรับจำนวนที่มากที่สุด คือ
จำนวนเงินซึ่งผู้เช่าที่ขาด หรือเทศาภิบาลเมืองจันทบุรี จะต้องนำเงินทั้งต้น
ทั้งดอกเบี้ย ให้แก่รัฐบาลประมาณ ๔,๒๐๐ เศษ แต่ก็ยังเป็นจำนวนที่
มากกว่าผู้แปรรูปคิดถึง ๒๐๐ บาท ถ้าเช่นนั้นจะทำให้กำหนดการใช้เงิน
ตามที่รัฐบาลจะทำได้ยากขึ้นกับผู้เช่าที่ขาดหรือเทศาภิบาลภายใน ๒๐ ปีนั้น
เปลี่ยนแปลงไปโดยไม่มีกำหนดแน่นอน เพราะฉะนั้นที่รัฐบาลได้ทำ
นั้นก็ไม่เป็นอันยุติได้ ด้วยเหตุนี้การกระทำจึงไม่แก้ไข เพราะเป็น
จำนวนสูงเกินไปจริง

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา
กล่าวว่า ให้ท่านดู มาตรา ๓ นี้ คือว่า ผู้เช่าที่ขาดหรือเทศาภิบาล
จะต้องใช้เงินนี้ ไม่ได้รวมทั้งเงินดอกเบี้ยด้วย เพราะ
ฉะนั้นการที่ผู้แปรรูปจะปรารถนาตั้งคราวหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๔,๐๐๐ บาทนั้น
ข้าพเจ้าเห็นด้วย คือเรามากกว่าอย่างนี้ ถ้าเรากำหนดให้มาตั้งมากที่
เดียว ผลที่จะได้ ไม่คุ้มกับที่เสียก็เป็นได้ ถ้าไม่ดำเนินการจะตั้งได้ตาม
จำนวนที่กฎหมายบังคับจะลำบาก แทนที่เราจะได้ ตามกำหนดนั้นจะ
ไม่ได้และอีกประการหนึ่ง ขยะเขาดันกับดอกเบี้ยรวมกัน มาตรา
นี้พูดเพราะต้นเท่านั้น

พ.ท.หลวงวรณัติพิชัย ประธานกรรมการ กล่าวหา ข้าง-
เจ้าขอแนะนำให้ท่านที่เสนอเมื่อสักครู่นี้ขอความเสียให้ชัดเจนอีกสักหน่อย
ว่าใจความในมาตราที่ผู้แปรญัตตินั้นบอกว่าการจะให้เงินในคราวหนึ่ง
เงิน ๕,๐๐๐ บาทนั้นหาเป็นเงินจำต้องใช้ตามสัญญาไม่ เป็นเงินที่จะใช้
ต่อเมื่อสุภาภิบาลหรือเทศาณนั้น ร่ำรวยขึ้น สามารถจะให้ได้ แต่
ถ้าไม่ร่ำรวยขึ้นก็ใช้ตามสัญญาตามที่อนุมาตรา ๓ ของมาตรา ๕ เป็น
การใช้ต่อเมื่อสุภาภิบาลหรือเทศาณนั้น ร่ำรวยขึ้น แต่ถ้ายังไม่ร่ำรวย
ขึ้น จะยังไม่ใช้ ก็ไม่เป็นการผิดสัญญาได้

นายทองอยู่ พนมพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัด ชนบุรี กล่าวหา
ข้อเท็จจริงที่ข้าพเจ้าได้แปรญัตตินั้น คือแปรญัตติ ๕,๐๐๐ บาทเป็น
๕,๐๐๐ บาทเท่านั้น ไม่มีค่าพูด นอกจากนั้นและเปลี่ยนแปลง ๕,๐๐๐ เป็น
๕,๐๐๐ เท่านั้นเอง

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัด เพชรบูรณ์ กล่าวหา ถ้าหาก
ว่าผู้แปรญัตติได้อ่านมาตรา ๓ ให้ถ่องแท้แล้ว จะเห็นว่า ๕,๐๐๐ บาท
และ ๕,๐๐๐ บาทไม่เป็นของแปลก เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าสุภาภิบาล
หรือเทศาณใดไม่มีครบ ๕,๐๐๐ บาทจะไม่ใช้ก็ได้ เพราะกฎหมาย
เขียนไว้ว่าจะใช้ ในขณะใดก็ได้ จึงไม่มีปัญหา ข้างเจ้าขอเสนอญัตติ
ให้ผ่าน ไป

ขุนรักษาราชการ รับรอง

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัด นครราชสีมา กล่าวหา ข้อ
โต้เถียงกันนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะต้องมติได้แล้ว ขอเสนอให้ลงมติ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผ่านไปไม่มีผู้ใดคิดใจ

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๕

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า ขอให้ผ่านไประยะนี้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เสร็จวาระที่ ๒ แล้ว ก็จะพิจารณา
เป็นวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้จะออกใช้บังคับได้
ไปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าออกใช้ได้ ร่างพระราช
บัญญัติยกเลิกพระราชกำหนด อนุญาตการกระทำผิดสัญญา ร.ศ. ๓๓๘
พุทธศักราช ๒๔๘๘

พระยามติศาสตร์ ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็จะยกเลิกการลงโทษใน
ทางอาญาแก่ผู้จ้างที่กระทำผิดสัญญา นั้นเป็นหลักการ เหตุผลอันหนึ่ง
เป็นสัญญาทางแพ่ง พันธมัยที่จะลงโทษในทางอาญาแล้ว เพราะ
ฉะนั้นรัฐบาลจึงเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อยกเลิกพระราชบัญญัติ
ฉบับเดิมขึ้นเสีย

หลวงประธานนิติศาสตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง กล่าวว่า
พระราชบัญญัติที่ยกเลิกพระราชกำหนด อนุญาตการกระทำผิดสัญญา
ร.ศ. ๓๓๘ นี้ ข้าพเจ้าได้เสนอหลักการไว้ตั้งแต่วันที่ ๓๘ ตุลาคม

สภาฯ เขาเข้าระเบียบวาระแล้ว ต่อมาก่อนวันที่ ๒๖ รัฐบาลได้เสนอ
เข้ามาขอให้ยกเลิกเช่นเดียวกัน แต่ว่าหลักการของรัฐบาลต่างกับ
ของข้าพเจ้าไปบ้างเล็กน้อย คือของข้าพเจ้าให้ยกเลิกพระราชบัญญัติ
ร.ศ. ๑๑๗ ๕ ด้วย นอกจากนั้นยังให้ยกเลิกกฎหมายลักษณะอาญา
มาตรา ๓๓๕ อนุมาตรา ๒๐ เพราะในกฎหมายลักษณะอาญานั้นได้
พูดถึงเรื่องสัญญาเหมือนกัน ก็หลักการของรัฐบาลที่เสนอมาก็มีเหตุ
ผลก็เช่นเดียวกันกับของข้าพเจ้า แต่แปลกกันกับมาตรา ๓๓๕ ข้อ ๒๐
๕ เท่านั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าขอให้รวมกันไปกับของรัฐบาล
ก็ได้ แต่ว่าขอให้คิด มาตรา ๓๓๕ อนุมาตรา ๒๐ ๕ ของรัฐบาล
ได้กล่าวเหตุผลไว้เหมือนกัน แต่ไม่คล้องกัน คือรัฐบาลไม่ได้ยก
เลิกในมาตรา ๕

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
กล่าวว่า กรรมาธิการต่างกฎหมายที่ขัดกับระบอบรัฐธรรมนูญได้
พิจารณาถึงมาตรา ๓๓๕ ข้อ ๒๐ ๕ เหมือนกัน แต่ว่ามาตรานี้จะต้อง
ไปแก้ในกฎหมายลักษณะอาญา เพราะฉะนั้นจะมารวมกับพระราช
กำหนดอาญาลงโทษผู้กระทำความผิดสัญญา คือคนละเรื่อง ส่วนกฎหมาย
อาญาเราก็กำหนดรวบรวมเป็นพระราชบัญญัติขึ้นเพื่อแก้ไข แต่ว่ายัง
ส่งมาในสมัยนี้ไม่ทัน หวังว่าในสมัยหน้าคงจะส่งมาพร้อมด้วยมาตรา
อื่น ๆ เป็นคราวเดียวกันรวมทั้งมาตรานี้ด้วย เพราะฉะนั้นจะต้องแยก
กัน มิฉะนั้นแล้วรูปมันจะไม่งามที่จะต้องเอามาแก้ในคราวนี้

หลวงประจักษ์ศิลปาคม ผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง กล่าวว่าจะ
ถ้าจะให้อยู่ในระดับเดียวกันไม่ได้ ข้าพเจ้าก็เห็นชอบด้วยตามที่รัฐ-
บาตว่า สำหรับมาตรา ๓๓๕ อันมาตรา ๒๐ นั้นยังมีผู้แทนเพื่อรับทราบ
ได้ขอเพิ่มเติมให้ถึงโฆษณาย่างยิ่งด้วย อีกประการหนึ่งสมควรที่จะ
ระงับการพระราชบัญญัติของท่านผู้นั้นไว้ด้วยในคราวที่จะพิจารณา
เรื่องนี้

ประธานสภาฯ กล่าวว่าจะ ข้าพเจ้าคิดว่าจะต้องพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัตินี้ก่อน และเมื่อท่านจะต้องการแล้ว ขอให้ท่านเปลี่ยน
ระเบียบวาระหรืออะไรก็ได้ภายหลังที่ได้พิจารณาอันนั้นแล้ว

หลวงประจักษ์ศิลปาคม ผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง กล่าวว่าจะ
ถ้าอย่างนั้น ข้าพเจ้าจะ ถอนเสียก็ได้ สำหรับขอ ให้ยกเลิกกฎหมาย
ลักษณะอาญา มาตรา ๓๓๕ อันมาตรา ๒๐ ส่วนหลักการที่จะเสนอ
ในเรื่องนี้ขอให้ เป็นไปตามร่างของรัฐบาล

ประธานสภาฯ กล่าวว่าจะ เคียงพิจารณาอันนั้นเสียก่อน เมื่อ
ท่านจะถอนหรือไม่ เอาไว้ที่หลัง

หลวงประจักษ์ศิลปาคม ผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง กล่าวว่าจะ
ให้พิจารณารวมกันไป

ประธานสภาฯ กล่าวว่าจะ รวมกันไม่ได้ คนละระดับ เวลานี้
จะพิจารณาร่างที่รัฐบาลเสนอมา ของท่านก็อีกฉบับหนึ่ง ว่ากันคน
ละระดับ ว่าฉบับนั้นเสียก่อน

หลวงประจักษ์ศิลปาคม ผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง กล่าวว่าเป็นหลักการอันเดียวกัน ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้ายังไม่ถอน

นายเนย ตู่จันมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรราชธานี กล่าวว่ามีร่างของรัฐบาลกับของร่างของสมาชิกผู้หนึ่ง มีลักษณะเหมือนกันเช่นนี้แล้ว เรายอมรับหลักการของรัฐบาล ท่านสมาชิกผู้หนึ่งก็มติที่จะแปรญัตติได้ เพราะฉะนั้นขอเสนอให้ลงมติรับหลักการต่อไป

ขุนชำนาญภาษา ขุนคุณการพิทักษ์ รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้ใดจะว่าอย่างไรต่อไป ขอความวินิจฉัยที่ประชุมว่าจะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติหรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้ได้พิจารณา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่าเป็นอันได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้ได้

พิจารณา

พระยาศรีสุทนต์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กล่าวถึง รัฐบาลขอให้พิจารณาเรื่องเดียว เพราะเรื่องอื่นนั้นคิดเคี้ยวที่เป็นครั้งสุดท้ายที่เราจะเลิกโทษจนหมดสิ้น นี่เป็นเส้นนิคหน้อยของโทษ

ประธานสภาฯ กล่าวถึง รัฐบาลขอให้พิจารณาเรื่องเดียว

เลขาธิการสภาฯ อ่าน พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชกำหนด

อาญากระทำผิดสัญญา ร.ศ. ๑๑๗ พุทธศักราช ๒๔๗๘ โดยที่สภาผู้
แทนราษฎรลงมติว่า เป็นการสมควรที่จะยกเลิกพระราชกำหนดอาญา
การกระทำผิดสัญญา ร.ศ. ๑๑๗ มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียก
ว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชกำหนดอาญา การกระทำผิด
สัญญา ร.ศ. ๑๑๗ พุทธศักราช ๒๔๗๘” มาตรา ๒ ให้ให้พระราช
บัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓
ให้ยกเลิกพระราชกำหนดอาญาการกระทำผิดสัญญา ร.ศ. ๑๑๗
นั้นเสีย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า หมดวาระที่ ๒ แล้ว พิจารณาเป็น
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าควรจะออกพระราชบัญญัตินี้บังคับได้ โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าออกพระราชบัญญัตินี้ให้
บังคับได้ ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการ
กรมเกษตรและการประมง กรมป่าไม้ กรมที่ดินและโลหกิจ กรม
ชลประทาน และกรมสหกรณ์ พุทธศักราช ๒๔๗๘ :

พระยาดำรงประพันธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ
กล่าวว่า เรื่องร่าง พระราชบัญญัติโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับ
ราชการกรมเกษตรและการประมง กรมป่าไม้ กรมที่ดินและโลหกิจ

กรมชลประทาน และกรมสหกรณ์ ซึ่งตามกฎหมายแล้วยังเป็น
อำนาจและหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ ขอโอนให้
ไปเป็นอำนาจและหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรการ
เหตุผลเนื่องแต่ทางการได้แยกกระทรวงเศรษฐการเดิมเป็นกระทรวง
เกษตรการและกระทรวงเศรษฐการ บรรดาอำนาจหน้าที่ใด ๆ ทั้ง
สิ้นอันเกี่ยวกับกรมกองต่าง ๆ ซึ่งย้ายสังกัดไปขึ้นกระทรวงเกษตรการ
จึงสมควรโอนไปเป็นอำนาจและหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตรการดำเนินการต่อไป ทั้งนี้เพื่อสะดวกในการปฏิบัติงาน
มิให้ก้ำก๋ายกันจนเป็นเหตุให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ
ต้องเป็นผู้สั่งงานของกรมชลประทานและกรมเกษตรและการประมง

ขุนวรดิษฐ์กรุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่
ไม่ค้านในเรื่องนี้ ขอเสนอให้ลงมติ

ขุนวรดิษฐ์กรุณเวทย์ นายทองม้วน อัดถาทร รับรอง
ประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะมีร่างพระราช
บัญญัตินี้ไว้พิจารณา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เป็นอันว่ารับร่างนี้ไว้พิจารณา

พระยาดำรงประพันธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรการ
กล่าวว่ ทางรัฐบาลขอให้พิจารณาเรื่องนี้รวดเร็ว

เกษตรการสภาฯ อ่าน พระราชบัญญัติโอนอำนาจและหน้าที่

เกี่ยวกับราชการ กรมเกษตร และการประมง กรมชลประทาน กรม
ที่ดินและโลหกิจ กรมป่าไม้ และกรมสหกรณ์ พุทธศักราช ๒๔๗๘
โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า บัดนี้ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม แก่ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๗ (ฉบับ
ที่ ๓) ซึ่งแบ่งราชการกระทรวง เศรษฐกิจ ออกไป จัดตั้งเป็น กระทรวง
เกษตรราชการแล้ว สันนิษฐานว่าโอนอำนาจและหน้าที่อันเกี่ยวกับ
ส่วนราชการที่ได้ โอนไป ซึ่งเจตนาตามกฎหมาย ยังเป็นอำนาจ และ
หน้าที่ ของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ให้เป็น อำนาจ และ
หน้าที่ของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการต่อไป มาตรา ๑
พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ โอนอำนาจและหน้าที่
เกี่ยวกับราชการ กรมเกษตรและการประมง กรมชลประทาน กรม
ที่ดินและโลหกิจ กรมป่าไม้ และกรมสหกรณ์ พุทธศักราช ๒๔๗๘”
มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ บรรดาอำนาจและหน้าที่ต่าง ๆ อันเกี่ยว
กับราชการกรมเกษตรและการประมง กรมชลประทาน กรมที่ดินและ
โลหกิจ กรมป่าไม้ และกรมสหกรณ์ ซึ่งเป็นอำนาจและหน้าที่ของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจตามกฎหมายแต่เดิมนั้น ให้โอน
ไปเป็นอำนาจและหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า บรรดาที่ & คำว่า “แต่เดิม” ขอแก้ไขเป็น “เดิม” คงด
กับรัฐบาล

พระตำรวจสันนิบาต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กล่าวว่า ตามที่ท่านสมาชิกขอคัดค้านไม่ขัดข้อง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ตัดคำว่า “แต่” ออก เสร็จจวาระ
ที่ ๒ พิจารณาเป็นวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าควรออกกว้างพระราชบัญญัติ
นี้ใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าออกเป็นกฎหมายได้ ร่าง
พระราชบัญญัติว่าด้วยเขตต์ปลอดภัยใน ราชอาณาจักร พุทธศักราช
๒๕๗๗ พิจารณาเป็นวาระที่ ๒

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๕ มีหลวงศักดิ์ศรีการแปรญัตติได้

พ.ศ. หลวงศักดิ์ศรีการ ผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กล่าวว่า
ข้าพเจ้าได้ตกลงกับกรรมาธิการแล้ว ผ่านไปได้

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๕

พระยานิศาสดาไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
กล่าวว่า ขอให้สังเกตที่กรรมาธิการยกเอา “ให้มีเครื่องหมายแสดงเขตต์
ไว้โดยชัดเจน” มาไว้ข้างบนนั้น อยากจะขอให้พิจารณาว่าเครื่องหมาย
แสดงเขตต์ในแผนที่ก็ได้ เพราะใน มาตรา ๕ วรรคต้นพูดถึง
แผนที่ แต่ความประสงค์ของผู้ร่างให้มีในที่นี้ เพราะฉะนั้นขอให้
กรรมาธิการพิจารณาข้อนี้ให้ถ่องแท้เสียด้วย

ขุนวรดิษฐ์ครุณเวทย์ ประธานกรรมการ กล่าวว่า ความ
ประสงค์ของกรรมการนั้น หมายความว่าเขตที่ดิน ไม่ใช่เขต
แผนที่ด้วย ถ้าหากว่ามีความประสงค์จะเดิมไม่ชัดของว่าเขตที่ดิน

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าเห็นว่า พระราชบัญญัติ มาตรการ ควรจะคงไว้ ตามร่างเดิมของ
รัฐบาลชุดที่แล้ว ถ้าหากว่า ยกขึ้นไป รวมแล้ว ข้อความกำกวม
อย่างที่กรรมการว่าแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้เคยพบกับกรรมการแล้ว
ข้อความไม่ชัด เพราะฉะนั้นขอให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล คือ
เขียนไว้อย่างเดิมก็แล้ว ไม่มีเหตุจำเป็นอะไร จะต้องไปแก้และเดิม
ความเป็นสองนัย เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควร จะเอาไปรวม
จึงขอให้คงไว้ตามร่างเดิมของกรรมการ

ขุนอินทรภักดี กรรมการ กล่าวว่า กรรมการไม่ชัดของ

ประธานสภาฯ กล่าวหาว่า กรรมการไม่ชัดของ ให้แก้ไข
ตามร่างรัฐบาล ผู้ใดจะว่าอะไรหรือไม่ กรรมการยอมแล้วให้
แก้มาตรา ๕ นี้ควรเป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล

นายเนย สุกิม่า ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า มาตรา ๕ ไม่ชัดของ ข้าพเจ้าเห็นชอบตามผู้เสนอเมื่อ^{๕๕}กน กรรมการ
ไม่ควรจะไปเดิมเช่นนั้น

ประธานสภาฯ กล่าวหาว่า ตกดงแก้ตามร่างเดิมของรัฐบาล

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๕

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวคำ
 ในมาตรา ๕ แห่งกฎหมายบรรพตท ๕ ข้าพเจ้าขอให้คัดออก ข้อคัด
 ออกดังนี้ “หรือเพาะปลูกต้นไม้ หรือยกย้ายต้นไม้ที่ปลูกไว้แล้วอัน
 มีสภาพเป็นอันตรายถึงชีวิต” ที่ข้าพเจ้าแปรญัตติเช่นนั้นก็เพราะเหตุว่า
 ต้นไม้หรือจะมีประโยชน์ และเขาซื้อได้ด้วยราคาแพง และเขาปลูก
 ไว้ที่ไหน ถ้าหากว่าจะย้ายไปจากที่นั้นก็ควรจะเอาต้นไม้ไปด้วย ไม่
 ใช่ว่าจะไปทิ้ง ๆ ไป เช่นที่เป็นต้นไม้ที่ตัดอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าหากว่า
 ทางทหารจะยึดของเขาไว้แล้วก็จะยังเป็นของที่ไม่เหมาะสม ถ้าหาก
 ว่าเขาเอาไปได้ ก็ควรจะให้เขาเอาไป ไม่ควรจะเอาไว้ เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะบัญญัติได้เช่นนั้น

คุณธรรมรัฐกรณเวทย์ ประธานกรรมาธิการ กล่าวคำ เรื่อง
 ได้ยินยอม เจ้าหน้าที่ทางการทหาร แล้วว่าในเรื่องการ ยกย้ายต้นไม้
 อันมีจำนวนมาก เป็นประจำเป็นที่จะต้องอยู่ใน ความพิเคราะห์ของทางการ
 ของทหาร เหตุฉะนั้น ที่เราทราบกันอยู่แล้วว่า เราจะทำเพื่อความ
 ควบคุมสำหรับการปลูกปลูก ถ้าหากว่าจะเป็นไปตามผู้แปรญัตติแล้ว
 ไม่นานที่จะควบคุมความปลูกปลูกคุ้มครองความปลอดภัย เมื่อเป็นเช่น
 นั้นจึงไม่แก้ไข

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
 กล่าวคำ ในมาตรา ๕ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติข้อคัดคำ “หรือยกย้าย
 ต้นไม้ ที่ปลูกไว้แล้วอันมีสภาพเป็นอันตรายถึงชีวิต” ออก หัก

การในการออกพระราชบัญญัตินี้โดยมีความประสงค์ที่จะรักษาความ
 ลับของราชการทหาร เป็นหลักการของพระราชบัญญัติ เมื่อหลักการ
 ของพระราชบัญญัตินี้มีอยู่เช่นนั้น ก็เหตุใดเดี๋ยวจึงห้ามไม่ให้เพาะปลูก
 ต้นไม้ หรือขุดย้าย ต้นไม้ ซึ่งมีอยู่แล้ว นั้นเสีย เมื่อกรรมาธิการได้
 ชี้แจงให้ข้าพเจ้าฟัง และรัฐมนตรีเป็นทหารได้ ชี้แจงให้ข้าพเจ้าฟัง
 ได้ระแวงจนเกินไป ถึงกับว่าแม้แต่การปลูกต้นไม้ต้นกด้วยนั้นก็อาจ
 จะเป็นภัย เพราะว่าเกี่ยวกับเชื้อเพลิง เรืองนถาเราคิดถึงสภาพซึ่งจะ
 เกือบนั้น คุณเหมือนเราจะระแวงภัยเกินไป ซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้
 ในการที่รัฐบาลจะได้ออกพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตต์ปลอดภัยไว้
 นั้น ในบางกรณีอาจจะกินที่ของราษฎรของเขาซึ่งได้มีโรงเรือนอยู่
 ในที่นั้น แล้วจำเป็นอยู่บ้างที่เขาจะปลูกต้นไม้สำหรับบ้านเขา และต้นไม้
 ในบางต้นซึ่งเขาปลูกไว้แล้วอาจจะไม่เหมาะ ไม่อยู่ในสถานที่ที่
 ควร แล้วเขาจะขุดย้ายเสีย ในกรณีเช่นนั้นไม่น่าจะกระทบกระเทือน
 ถึงกับจะทำให้ความลับในการทหารนั้นต้องเสียไป ถ้าเราคิดถึงสภาพ
 ว่า ในการที่อยู่ในเขตต์ปลอดภัยเช่นนั้นแล้ว ถ้าไปขุดหลุมสักหลุม
 หนึ่ง ไปขุดดินเขาดันกด้วยต้นไม้หนึ่งปลูกลงไป จะเป็นผลจนถึงกับจะ
 ดงโทษอย่างรุนแรง ซึ่งถ้าได้กระทำความผิดนั้นค่อนหน้าราชศักรให้
 จำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือในอนุมาตรา ๓ ถ้าได้กระทำความผิดนั้นใน
 เวลาอื่นนอกจากที่กล่าวมาแล้ว ให้จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่
 เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เมื่อคนเขาปลูกต้นไม้ในที่ของเขา

เองเช่นนี้แล้ว เราก็ลงโทษเขาจนกระทั่งถึง ๓ ปีเช่นนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ใช่นโยบายของสภาฯ นี้ในทางที่จะลงโทษคนในทางที่ไม่มีความผิด พระราชบัญญัติเขตปกครองกษัตริย์ทวารนี้ ถ้าได้เสนอมานี้และมีเวลาแล้วเราน่าจะได้ปรับปรุงสิ่งที่บกพร่องนั้นมาก แต่ว่าเรามีเวลาน้อย การพิจารณาจะไม่รอบคอบ เพราะเมื่อพิจารณาในสิ่งสำคัญของมาตรา ๕ นี้แล้ว เราจะเห็นว่าการปลดสร้างโรงเรียนกิตติ หรือตั้งปลดสร้างในบริเวณเขตปกครองกษัตริย์ หรือแม้แต่การแก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้น เช่นนั้นแล้วจะทำให้หลักการในการที่จะทำให้ความดีของราชการทหารแพร่หลายไปนั้นย่อมเป็นไปได้ ส่วนที่มีกรรมวิธีการใด ๆ หนึ่งว่าถ้าเราปลดกันลงด้วยลงไปอาจจะเป็นภัยถึงกับจะเป็นเหตุก่อให้เกิดเชื้อเพลิงขึ้น ขอนเราคิดดูหลักการของพระราชบัญญัติด้วยว่าหลักการนั้นมุ่งหมายเพื่อรักษาความดี แต่ถ้าการที่จะปลดลงของลงเพื่อจะเป็นเชื้อเพลิงนั้น ไม่ใช่การรักษาความดี แต่นั่นเป็นการทำลายซึ่งเราเองก็ทำลายบอกว่ากันด้วยนั้นจะใหญ่โต และแท้จริงจนปรากฏกระทั่งเกิดเชื้อเพลิงขึ้น การที่เราจะออกกฎหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไปนั้น เราจะต้องวางกำหนดลงไปให้พอควรแก่การที่จะควบคุม ไม่ใช่วางกฎหมายลงแล้วเอาผิดเขาเท่านั้น ที่ข้าพเจ้าเรียนนั้นขออย่าเข้าใจผิดว่าข้าพเจ้าคัดค้านวิธีการของทหาร แต่ข้าพเจ้าคัดค้านในหลักการที่ว่า การร่างกฎหมายนั้นขอให้คุ้มครองให้เพียงพอ เพื่อจะให้ความประสงค์ของพระราชบัญญัตินั้นได้สำเร็จลุล่วงไปเท่านั้น ซึ่งเราจะ

ก็เห็นว่าเป็นความจำเป็น ที่ว่าเมื่อเราต้องการความปลอดภัยก็ต้องยอม
ไป จังขอเรียนให้ทราบ

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่
ข้าพเจ้าได้ฟังเหตุผลทั้งฝ่ายสมาชิกและกรรมการ ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย
ทั้งฝ่ายสมาชิกและกรรมการ เพราะมีเหตุผลไปคนละแง่ แต่อย่าง
ไรก็ดี ข้าพเจ้าขออวยวอนเพื่อนข้าพเจ้า แต่อาจจะเข้าใจผิดไปทางหนึ่ง
ว่าทำอะไรทั้งได้และทั้งเสีย ถ้าเราจะเอาปลาตัวใหญ่ก็ต้องอย่าเอา
เบ็ดตัวเล็กไปตกเบ็ด เมื่อเรารับหลักการเราก็ผูกกันแล้ว ดันไม้กับ
ความปลอดภัยเขตต์ทหารนั้นมันใกล้เคียงกันมาก ข้าพเจ้าขออวยวอนเพื่อน
สมาชิกอย่าเข้าใจผิดไป คือว่าข้าพเจ้าเห็นเหมือนกัน เห็นข้อเท็จจริง
ด้วยว่าเหตุผลต่างกันมาก เมื่อเรารับหลักการแล้ว เหตุเล็กน้อยซึ่งมัน
ซึ่งไม่ได้เท่านั้นที่เราก็ก้าวออกไปแล้ว ก็ขอให้ผ่านไป และข้าพเจ้าขอ
เสนอให้ลงมติ จะเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นด้วยก็ให้ผ่านไปเสียดีกว่า

นายมงคล รัตนวิจิตร นายมนูญ บริสุทธิ วัชรอง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ยินยอม

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะต้องความตามที่มีผู้
แปรญัตติออกตั้งแต่ “หรือยักย้ายดันไม้ที่ปลูกไว้แล้วอันมีสภาพ
เป็นอสังหาริมทรัพย์” ผู้ใดเห็นว่าควรจะต้องความตอนนั้นออก โปรด
ยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๓ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควร จะ คงไว้ ตาม ร่าง
กรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๓๕ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างกรรมาธิการ

เดชาธิการสภาฯ ชำน มาตรา ๖

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้แปรญัตติในมาตรา ๖ ใจความว่า ห้ามมิให้ผู้ใด
ผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งไม่มีหน้าที่เข้าไปในเขตคั่นๆ มีอยู่ ๒ ลักษณะ ลักษณะ
หนึ่งคือหน้าเครื่องถ่ายรูปเข้าไป อีกลักษณะหนึ่งได้เข้าไปในที่สร้าง
หรือตัวโรงของรัฐบาลนั้น เมื่อเรากำหนดเขตต์ปลดออกกันได้แล้ว แม้
ผู้หนึ่งผู้ใดจะเข้าไปในเขตต์ปลดออกนั้นก็มีผิดทั้งนั้น ก็ขอมีข้อความว่า
“ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งไม่มีหน้าที่เข้าไปในเขตคั่นๆ ไม่ว่าเพื่อการ
ใด ๆ” ข้าพเจ้าได้อธิบายไว้ในวันนั้นว่า แม้แต่สุนัขจิ้งจอกเข้าไปเรา
ตามสุนัขก็ต้องเป็นผิด เพราะว่ากฎหมายเขียนไว้ว่าห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้
ใดเข้าไปในเขตคั่นๆ ไม่ว่าเพื่อการใด ๆ หรือบางทีถ้ามีเขตต์ปลดออก
ภัยทหาร ถ้าเราเดินผ่านไป แล้วคั่นนั้นมีพุ่มไม้ ถ้าเราเจ็บหนัก เรา
เข้าไปจัดการก็เป็นผิด เพราะฉะนั้นเมื่อเรากำหนดเขตต์ปลดออกได้
แล้วเช่นนั้น กรณีที่เราจะควบคุมนั้น แม้แต่ถ้าเราเดินไปก็ไม่น่าจะมี
ความผิด เพราะว่าพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติพิเศษซึ่งเรา

จะปรับผู้กระทำผิดโดยเอาเจตนาตามลักษณะกฎหมายอาญานั้นย่อมไม่ชอบ แต่ถ้าผู้นั้นเข้าไปในเขตต์ปลอดภัยนั้นด้วยรู้ ดีกว่าจะไปกระทำให้ความดับของราชการทหารเสื่อมเสียไป เช่นว่ามีก๊อปปี้ถ่ายรูปไป หรือไปในที่ซึ่งอาจจะมองเห็นเหตุการณ์ภายในได้เช่นนั้น ก็ชอบที่จะรู้ ดีกว่าเขามีเจตนาทุจริตในการที่จะนำความดับของราชการทหารออกไปได้ ดังนั้นผู้ที่เป็นแต่เพียงผ่านเข้าไปในเขตต์นั้น ถึงแม้ว่าจะมีเขตต์อยู่ ก็ไม่น่าจะเอาผิด อย่างไรก็ดี การเขียนกฎหมายบทนี้น่าจะเอาเจตนาว่าคน ๆ นั้นมีความผิดหรือไม่ เพราะว่าการที่เราจะคุ้มครองความดับในราชการทหารนั้น เราจะต้องถืออย่างหนึ่งว่าเราควรจะต้องเอาเจตนาว่าการที่เขาเข้าไปนั้น เข้าไปด้วยเจตนาร้ายหรือไม่ การที่บุคคลหนึ่งเข้าไปในเขตต์นั้นโดยไม่มีเจตนาร้ายเช่นนั้น เราจะให้เอาผิดนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ใช่วิธีการของการที่จะเขียนกฎหมายเช่นนั้น ดังนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอแก้ไข แต่อย่างไรก็ดีข้าพเจ้าขอฝากความรู้ ดีไว้แก่สภาฯ นี้ว่า ข้าพเจ้าได้ทำหน้าที่ของข้าพเจ้าแล้ว

ขุนวรดิษฐ์รัฐมนตรี ประสานกรมการ ก่อว่าว่า ข้าพเจ้าคิดว่าท่านผู้เสนอแก้ไขยังเข้าใจไม่ถูกต้อง มาตรา ๖ นั้นเราได้เคมค่างไป ๒ คำ คือว่า “ที่ทหาร” ขอได้โปรดดู “ที่ทหาร” เมื่ออ่านแล้วว่าดังนี้ “ที่ทหารในบริเวณเขตต์ปลอดภัยซึ่งได้มีเครื่องหมายห้ามการเข้าออกไว้แล้ว ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งไม่มีหน้าที่เข้า

ประกาศห้าม หรือบังคับไปติดที่สาธารณะบางแห่งที่อาจจะเป็นที่
 ใครคนหนึ่งไปมาก็ได้ แต่ถ้าหากว่าจะวางอะไรเข้าไปก็อาจจะทำให้
 สถานที่ของทหารเหล่านั้นเป็นอันตรายลงไป หรือมีอันตรายอื่น อีกสถานที่
 หนึ่ง เช่นอย่างว่าในเรือ และในทางคมนาคมที่อาจจะต้องมีการขนส่ง
 และถ้าหากว่าชนวิญญูที่สำคัญในทางการสงคราม และถ้าเรือนั้นจอด
 อยู่ใกล้ฝั่ง และจำเป็นจะต้องขนวัตถุอันตรายของบนฝั่งก่อน ถ้ากระนั้น
 แล้วสมควรจะให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารได้เขียนเขตคั่นให้ห่างออกไป
 ไม่ได้ แล้วก็จะเป็นที่เหตุให้เป็นอันตรายแก่สิ่งซึ่งจะใช้ในการสงคราม
 นั้นได้ เพราะว่าเจ้าหน้าที่ทหารจะไม่มีอำนาจควบคุมเขตคั่นออกไปอีก
 การที่จะพิจารณาไปในแง่ที่ว่าทหารจะเดินร่นห่างราษฎรมากจนเกินไป
 นั้นก็เป็นแง่ที่คิดไปในทางหนึ่ง แต่แท้ที่จริงนั้นทหารย่อมเป็นผู้ที่
 รับผิดชอบต่อความหมายมาจากราษฎรสำหรับให้รักษาประเทศชาติ และก็เป็นผู้
 ที่มาจากราษฎรนั่นเอง และโดยนัยนี้จะทำการอื่นไม่สมควรเช่นนั้น
 ก็จะเป็นการผิดความประสงค์ไป เพราะฉะนั้นที่ต้องการ ที่ต้องห้าม
 นั้นก็เป็นความจำเป็นแท้ๆ ในทางการทหาร มิใช่ปรารถนาที่จะทำให้
 เกิดความเคืองครุ่นแก่ราษฎรนั้นหาไม่ได้เลย แต่ที่ว่าถ้าหากว่าผู้
 เจตนาทุจริตเป็นบางเรื่องหรือเป็นส่วนน้อย แล้วก็เป็นการทำหน้าที่
 ต้องมีด้วยกัน แต่การมีด้วยกันนั้นทันทานว่าจะมีด้วยกันหรือกลัวได้เกิน
 สมควรนั้น ข้าพเจ้าก็ใคร่ที่จะเสนอว่าในทางการทหารนั้นความจำเป็น
 ที่จะต้องระมัดระวังไว้อย่างเข้มงวด ถ้าหากว่าการระมัดระวังนั้นหย่อน

ลงไปแล้ว ก็ไม่มีทางอื่นนอกจากว่าเป็นภัยแก่ประเทศชาติ ก็คือว่า
เป็นภัยแก่ส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นก็เป็นความจำเป็นอยู่เองที่จะต้อง
ป้องกันผู้ทุจริตได้ มิได้ป้องกันเกินกว่าสมควรไปเลย เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าใคร่ขอให้คงไว้ตามร่างของรัฐบาล เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้มี
โอกาสพิจารณาถึงในทหตุการณ์ที่จะป้องกันออกไปได้เพิ่มขึ้นด้วย

ขุนวรดิษฐ์รัฐมนตรี ประธานกรรมการ กล่าวต่อว่า ข้าพเจ้า
ก็ขอประทานพดด้งเล็กน้อย เพราะว่าบางที่ท่านเจ้าหน้าที่จะลงไป
หรือจะอย่างไรก็ไม่ทราบ เพราะว่าพวกเรายู่ด้วยกันหลายคน เรา
ได้สอบถามท่านแล้ว ท่านก็บอกว่าไม่ขัดข้อง ท่านเลขาธิการก็ยังอยู่
ที่นั่น และยังพุดกัน ยืนยันอยู่ด้วยกัน แต่ว่าอย่างไรก็ตามเป็นความคิด
ของคณะกรรมการด้วย และททททจะมีเครื่องหมายนั้นเฉพาะใน
ที่ทหาร เราไม่ควรจะให้มันขึ้นซึ่งไม่ใช่ที่ทหาร อีกประการหนึ่งทาง
กรรมการเข้าใจว่าอย่างนี้ อย่างว่าเรื่องเรอรัมไปจอตอยู่ที่ใดที่นั่น
เป็นที่ทหาร เพราะฉะนั้นในการที่จะทำเครื่องหมายออกไปในนอก
เขตที่ทหารนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นว่าไม่เป็นการจำเป็นอย่างไร อีกประ-
การหนึ่ง ถ้าหากว่าทางทหารนั้นได้เคลื่อนที่ไปตั้งอยู่ที่ใดที่หนึ่ง
แล้ว ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเมื่อใด ไปตั้งอยู่อย่างนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็เข้าใจ
ว่าททททเป็นทหารเหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะทำที่ป้องกันได้
ด้วยความจำเป็นแล้วก็น่าจะเป็นได้ ด้วยเหตุฉะนั้นจึงได้เดิมลงไป และ
การที่เข้าไปในเขตที่ปลดออกนั้นจะต้องขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่กระ-

ทรงกลาโหมเสมอไปเช่นนั้น เห็นว่าจะเป็นความลำบากแก่ราษฎร
แต่อย่างไรก็ดี และเมื่อมีความเห็นแตกต่างเช่นนั้นแล้ว แล้วแต่ที่ประ-
ชุม กรรมการไม่ขัดข้อง

พ.อ. พระยาอภัยสงคราม รัฐมนตรี กล่าวหาว่า โดยเหตุที่ท่าน
กรรมการแถลงว่า ข้าพเจ้าไม่ขัดข้องในขณะที่เดิมลงไป แต่ความ
จริงนั้นข้าพเจ้าไม่ได้ยอมรับว่าไม่ขัดข้อง ท่านเองตั้งใจที่จะเดิมลงไป
และข้าพเจ้าก็ได้ชี้แจงถึงว่าตั้งแต่ไหนแต่ไรมาแล้ว ถึงแม้การเคลื่อน
ที่ของทหารไปในภูมิภาค ก็จำเป็นจะต้องมีเขตต์ และข้าพเจ้ายัง
ได้ชี้แจงอย่างถึงเรื่องเรื่องนั้น กับบอกว่ามันเป็นเขตต์ในน้ำ ซึ่งไม่
มีใครมีสิทธิ ท่านก็เดิมลงไป และข้าพเจ้าก็ไม่ได้ยอมรับว่าท่าน
เดิมลงไปนั้นข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง เป็นแต่ว่าเมื่อท่านจะเดิมแล้วข้าพเจ้า
จะขัดข้องอย่างไรในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการ เพราะฉะนั้นจึงขอ
กราบเรียนให้ทราบ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ในการที่กรรมการได้ชี้แจงให้ข้าพเจ้าทราบถึงเรื่องที่ว่า
เมื่อได้เพิ่มคำว่า "ที่ทหาร" ลงไปแล้วจะทำให้ได้ผลดีขึ้นนั้น ความ
คิดนั้นข้าพเจ้าคิดว่า เมื่อเติมคำว่า "ที่ทหาร" ลงไป ก็จะทำให้ยุ่ง
ยากมากทีเดียว อะไรที่ไหนเรียกว่าที่ทหาร เพราะเมื่อเราได้วางเขตต์
ไว้แล้วรอบๆ โรงทหารนั้น เขตต์นั้นเรียกว่าเขตต์ปลอดภัย แล้วที่
เหล่านั้นเราต้องรู้อย่างไรว่าเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ใด การที่เราจะวิเคราะห์

ศัพท์อะไรเป็นททหรรยอมเป็นสิ่งที่ยุ่งยากโดยความหมาย กรรมมา-
 ธิการได้เพิ่มลงไปนั้นหาได้ทำให้หลักการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรไม่
 นั้นเป็นความหมายของท่าน เมื่อท่านมีความประสงค์ เช่นนั้นแล้ว
 หาทำให้การเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรไม่ ข้าพเจ้าใคร่ที่จะชี้แจงเท่าที่
 ได้มีข้อ พาดพิงถึงข้อแปรญัตติของข้าพเจ้า ปัญหาในเรื่องเดิมทาง
 ทหารจะคุ้มครองความปกติสุขของราษฎรทางใดหรือไม่ นั่นข้าพ-
 เจ้าไม่ได้เคยกล่าวถึง ข้าพเจ้ากล่าวถึงในตัวหนังสือของพระราช
 บัญญัติว่าการเขียนหนังสือเช่นนั้น มันเป็นที่เคอะคร้อของราษฎร
 เพราะว่ามีกฎหมายเช่นนั้น ผู้ปฏิบัติตามกฎหมายคือใคร ก็ต้องเป็น
 เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง แล้วก็เป็นศาล นั่นไม่ใช่ทหาร เพราะว่า
 เมื่อมีกฎหมายเช่นนั้น ผู้ที่จะตัดสินก็คือศาล ไม่ใช่ทหาร เมื่อเรา
 เขียนกฎหมายว่าใครจะเข้าไปในเขตนั้นไม่ว่าในการใด ๆ เช่น
 เราตามสุนัขอย่างที่เขาเจ้าได้ยกมากล่าวหลายครั้งแล้ว การนั้นก็เป็
 นผิด เมื่อเป็นเช่นนั้นศาลก็จำเป็นจะต้องลงโทษ ปัญหาการลงโทษนั้น
 ไม่ใช่ทหาร แต่กฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่ทหารเสนอมา เมื่อมีข้อ
 ความซึ่งจะทำให้ผู้ที่ใคร่ผลของกฎหมายนั้นเคอะคร้อ เพราะว่า
 เขียนมาว่าห้ามมิให้ใครเข้าไปในเขตนั้นไม่ว่าเพื่อการใด ๆ คำนี้
 ให้เห็นชัดเจนเหลือเกินว่า แม้แต่ตามสุนัขก็ผิด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 จึงได้แปรญัตติว่าเจตนาโดยทุกจริต เช่นมีเครื่องถ่ายรูปเข้าไป หรือ

เป็นที่สูงเช่นนั้น มีเจตนาร้ายเช่นนั้น ลงโทษไปจะศักดิ์สิทธิ์ก็ได้ นั่น
เป็นความผิดอย่างร้ายแรง แต่ข้าพเจ้าขอแค่เพียงว่าถ้าราษฎรเขาไม่
รู้ เราผ่านเข้าไปในเขตคั่นนั้นโดยเฉลอ และกฎหมายนั้นไม่ได้เขียนไว้
ซึ่งเราจะเอามาตรา๕แห่งลักษณะอาญามาตั้งเคราะห์ไม่ได้ เพราะ
ว่าเป็นกฎหมายพิเศษ เพราะฉะนั้นเราจึงเขียนชี้ให้เห็นเจตนาไว้บ้าง
ว่าการเข้าไปนั้นโดยเจตนาทุจริต ลงโทษก็ชัดชัดว่าไม่ว่า ข้าพเจ้า
พูดในทางร่างกฎหมาย ถ้าคนเข้าไปในทางที่ไม่เจตนาทุจริตแต่ก็
อย่าลงโทษเขาเลย ถ้าบริหารกฎหมายตามกฎหมายนั้นเป็นผลฝ่าย
ปกครองแล้ว ผู้ที่จะตัดสินเป็นศาล หาใช้ทรมานไม่ได้ แต่การเขียน
กฎหมายเช่นนั้นจะเป็นภัยแก่ราษฎร

พระยาศรีสุทนต์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
กล่าวว่า การที่กรรมการเดิมคำว่า “ที่ทหาร” ลงไปในมาตรา
๖ นั้นเท่ากับมาตรา ๖ นี้ไม่ต้องมีก็ได้ ที่ของข้าพเจ้าถ้าใครเข้ามาใน
บ้านข้าพเจ้าโดยไม่ได้รับอนุญาตไม่ได้ จะได้รับอนุญาตโดยถ้อยคำ
หรือโดยปริยายก็ได้ ก็ต้องได้รับอนุญาต นี่ก็เหมือนกัน ที่ทหารนั้น
ไม่ได้พูดถึงเรื่องทหาร พูดถึงเรื่องเขตคั่นตลอดภัย และไม่ได้พูดถึง
เรื่องที่ทหารที่เดิมลงไปนั้น มาตราเดิมเปลี่ยนแปลงภาพเป็นอย่างอื่นหมด
จุดประสงค์ของมาตรา ๖ นั้นคือ เขตคั่นตลอดภัยรอบนี้ใครจะปลุกอะไร
ไม่ได้ แต่ถ้าไปคิดร้ายแรงไว้ว่าครั้งนี้ห้ามเข้า และจะต้องมีป้าย
และเมื่อหมดวาระของเราจะกระเด็นเข้าไปในรั้วในบ้าย นี่ก็ควรจะบอก

เจ้าหน้าที่เสียก่อน เพราะมีกฎว่าเข้าไปไม่ได้ หรือหมวกของใครดม
ปลิวเข้าในบ้านเราต้องบอกเจ้าของบ้านก่อน หรือไม่งั้นก็บอกลูกบ้าน
เรา แต่เมื่อมีเขตต์ปลอดภัยขึ้น ดันเราไป เราจะเข้าไปตามสุนัขก็
จะต้องขออนุญาตเขา ไม่เห็นผิดอะไร

นายสรอย ฌด่าปาง กรรมวิธีการ กล่าวว่า ในการที่กรรมา-
วิธีการเดิมลงไป กรรมวิธีการก็ได้ให้ความเห็นแล้ว เดิมวันสภา
นั้นควรจะได้ฟังท่านเสนาธิการผู้ไปนั่งอยู่ด้วย และให้เข้าใจเสียด้วย
ว่าในเรื่องราชการทหารนั้นเป็นเรื่องที่สำหรับจะบังคับกันประเทศชาติ
แต่เราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้ เราก็ย่อมทราบกันอยู่แล้วว่า
ประโยชน์ใหญ่ๆ นั้นก็ว่าประโยชน์เล็กๆ ผู้ที่จะไปถูกลงโทษนั้น ข้าพ-
เจ้าเข้าใจว่ากฎหมาย คือผู้พิพากษานั้นจะต้องมองมากทีเดียว ที่
ท่านเสนาธิการแสดงนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ นี้ควรจะพิจารณาให้หนัก
อย่าเอาเรื่องกรรมวิธีการกับเสนาธิการกำลังพูดกันอยู่นี้ อย่าเถียงกัน
เลย ขอให้คิดถึงว่าความปลอดภัยของบ้านเมืองอยู่ที่ทหารและตัวเรา
เองด้วย ข้าพเจ้าขอให้ผ่านมามากวนถึงที่ท่านเสนาธิการได้เสนอมานั้น

ประธานสภาฯ กล่าวว่า คำว่า “ที่ทหาร” นั้นว่าอย่างไร

นายสรอย ฌด่าปาง กรรมวิธีการ กล่าวว่า กรรมวิธีการไม่
จัดต้อง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า กรรมวิธีการไม่จัดต้อง คิดคำว่า
“ที่ทหาร” ออก แล้วผู้ใดจะว่าอย่างไรบ้าง ไม่มี เป็นอันทำให้
คิดออก

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ยกมือมานานแล้ว เนื่องจากเหตุที่ข้าพเจ้าคัดค้านหลักการแต่เดิม
ข้าพเจ้าอยากจะแสดงให้เห็นปรากฏแจ้งในสภาฯ นี้เล็กน้อย กล่าวคือ
ว่ากฎหมายฉบับนี้เราศึกษาเรศที่ปลอดภัยของทหารในยามปกติ ไม่
ใช้ว่าในยามสงคราม ขึ้นเป็นข้อสำคัญ อีกประการหนึ่งกฎหมาย
ฉบับนี้มีชื่อว่า จะออกไปเพื่อจะขอเอาทรัพย์สินของบุคคลห้ามไว้
หรือจะเอาทรัพย์สินหรือที่ต่าง ๆ ห้ามไว้ กล่าวคือว่า กฎหมายฉบับนี้มี
ความมุ่งหมายจะเอาทรัพย์สินของบุคคลซึ่งมีอยู่ล้อมรอบอยู่ในบริเวณทหาร
แล้วนั้น เมื่อประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว คนเหล่านั้นจะถูกคัดสิทธิ
ด้วยประการทั้งปวง การที่ข้าพเจ้าจะชี้แจงถึงการคัดสิทธิ.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านไม่ได้แปรญัตติไว้

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ข้าพเจ้า
สนับสนุนผู้แปรญัตติ ข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะอภิปรายได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เดี่ยวก่อน คำว่า “ทหาร” จะ
คัดออกหรือไม่ ๒ คำนี้กรรมาธิการก็ไม่ขัดข้อง ท่านจะขัดข้องอะไร
ก็ว่าขึ้นเดี๋ยวก่อน ถ้าไม่มีผู้ใดขัดข้องก็จะถือว่าคัดออก แล้วจะพูดถึง
เรื่องอื่นใหม่ พุทธะเพาะคำแปรญัตติ

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ขอ
อนุญาตต่อไป

ประธานสภาฯ กล่าวว่า จะขัดข้องหรือไม่ ไม่มีใครขัดข้อง
เว้นแต่ท่านผู้เดียวที่ยกมือ

ขุนเด๋นาดีดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า รัชชอง
ขออภิปรายต่อไปได้หรือไม่

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ใช่ เรื่อง “ททหาว” เมื่อให้
คัด กรรมการไม่รัชชอง ถ้าท่านรัชชองก็จะลงมติกันว่าจะให้คัด
ออกหรือไม่

ขุนเด๋นาดีดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ข้าพเจ้า
รัชชอง ขออภิปรายเสียก่อน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ฉะเพาะคำว่า “ททหาว”

ขุนเด๋นาดีดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า เท่าที่
ข้าพเจ้าได้เคยประจำการมาแล้วไม่ต่ำกว่า ๑๐ ปีก็ว่า ข้าพเจ้าย่อมจะ
ทราบได้ดีในยุทธศาสตร์และยุทธวิธีทุกอย่าง ข้าพเจ้าเสียใจมากที่
เดียว เพราะฉะนั้นขอได้โปรดระวังให้มากสักหน่อย กฎหมายฉบับ
นี้เท่าที่กรรมการแก้มานั้นก็เพื่อจะช่วยเหลือทุกข์บำรุงสุขของราษฎร
คือฉะเพาะเขตต์ททหาวไม่ต้องให้ราษฎรขออนุญาต นี่เป็นเขตต์รักษา
การของททหาว เขตต์รอบนี้เป็นเขตต์ปลอดภัยเท่าที่กรรมการมีความ
กรุณาแก่ราษฎรนั้นก็ชอบ และจะมาแก้เช่นนั้นจะเป็นเขตต์ปลอดภัย
และเมื่อออกมาภายนอกเช่นนี้แล้ว ดิถีชของราษฎรเท่าที่มีอยู่ก่อนใช้
กฎหมายนี้ เช่นว่าเจ็บป่วยจะไปตามนายแพทย์จะต้องไปหากระทรวง
กลาโหม จะต้องไปหาเจ้าหน้าที่ททหาว แล้วถูกเขากำจัดจะตาย เช่นนี้
จะทำอย่างไร ต้องวิ่งไปรับอนุญาต และจะต้องวิ่งไปตามนายแพทย์

มา เหล่าข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการเกินควร ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะแพ้
โศกด้วยประการใดก็ตาม ข้าพเจ้าขอกราบทูลแจ้งที่ประชุมเสียก่อนว่า
คำว่าเวลาปกติ คือว่าเวลาซึ่งบศึกเราจะทำเช่นนั้นจะบังคับอยู่แล้วหรือ
ประธานสภาฯ กล่าวว่่า พุทธะเพาะ “ที่ทหาร” ก่อน ข้าพ-
เจ้าจะให้ลงมติก่อน

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่่า ที่เราอยู่
นี้ อยู่รอบเขตต์ ทหารไปประกาศเอาเขตต์ปลดปล่อยอย่างนั้นจะให้
ข้าพเจ้าอธิบายอย่างไร จะเรียกว่าคักคิทธิหรือเด็ววันเรา
ประกาศพันออกไป ประกาศนั้นเท่าที่กฎหมายออก ขอให้เข้าใจว่า
กฎหมายนั้นไม่ใช่กฎหมายเล่นๆ กฎคักคอกก็ได้ แล้วเราเป็นสมาชิก
สภาอนุมัติให้เป็นกฎหมายแล้ว ใครไม่ปฏิบัติตามก็เป็นผิด ข้าพเจ้า
ระดักลงนอนอยู่เด็ว ข้าพเจ้าจึงอยากจะพูด เหตุที่ข้าพเจ้าร้อง
เพราะมีการคักคิทธิร้อยแปดประการ แม้แต่จะไปซื้อกับข้าวก็ต้อง
ขออนุญาตทุกอย่าง พอเดินก้าวเดียวก็คักคิทธิหมด เช่นนี้แต่ใครจะ
อยู่ได้ นอกจากจะเห็นได้ว่าทหารต้องการที่ดินของราษฎรโดยทาง
อ้อม แต่ว่าไม่อยากซื้อเอาโดยชอบตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสัง-
หาริมทรัพย์เท่านั้น ที่เป็นหลักสำคัญซึ่งข้าพเจ้าเห็นแน่ๆ ที่เด็วว่า
จะทำเช่นนั้นจะกระทำให้ราษฎรเดือดร้อน ฉะเพาะชาวพระนครจะ
เดือดร้อน ถ้าหับจังหวัดข้าพเจ้าให้ร้อยไร่หรือสองร้อยไร่ก็ไม่เดือด
ร้อน แต่อย่างไรก็ดี ถ้าเป็นเวลาดังบศึกแล้วท่านเสนาธิการทหารบก

หรือทหาร มีสิทธิที่จะประกาศ กฎอัยการศึก ในเขตบริเวณนั้นเป็น
สมรภูมิรบที่จะต้องรบ และใครเล่าจะล่วงล้ำเข้า หัวจะขาดกระเด็น
ในเวลาสงบศึกสมควรแล้วหรือที่จะคัดสิทธิราษฎรเช่นนั้น ข้าพเจ้า
มีความเสียใจอย่างยิ่ง ขอให้มันเป็นไปตามที่กรรมวาจาที่ได้แก่ไรมา
ข้าพเจ้าขอเตือนกรรมวาจาเล็กน้อย เพราะท่านเป็นสมาธิด้วยกัน
ทำไมถูกถมนิดหน่อยใจก็อึด ไม่ขัดข้อง น่าเกลียดทำเช่นนั้น

พ.อ. พระยาอภัยสงคราม รัฐมนตรี กล่าวหาว่า เรื่องเขตดิน
บางที่จะยังไม่สู้เข้าใจกันนัก คือว่าเขตดิน ว่าที่จริงแล้วก็ยังเป็น
เขต คือที่ห้ามเด็ดขาดโดยมิให้ผู้ใดเข้าไปนอกจากจะได้รับอนุญาต
จากเจ้าหน้าที่ นั่นเป็นเขตหนึ่ง เขตเช่นนั้นโดยธรรมดาที่ย่อมจะ
ต้องมีรั้วรอบขอบชิดเป็นธรรมดา เพราะไม่เช่นนั้นจะเขียนไปห้ามไว้
แล้วก็ไม่มีประโยชน์อะไร แปลว่าต้องมีทางเข้าก็มีผู้รักษา นั่นจึง
จะได้ผล แต่ว่าถึงจะเพราะในที่สุดโดยปกติก็ควรจะเป็น อีกเขต
หนึ่งนั้นเป็นเขตที่เป็นแต่เพียงควบคุมไว้อย่าให้นำภัยมาสู่เขตนั้น
ท่านออกจะเป็นห่วงมากเกินไปถึงการเข้าออกในเขตปลอดภัย ก็เขต
ที่ควบคุมไว้นั้นก็เป็นแต่เพียงควบคุมถึงเขตที่จะนำภัยมาสู่ภายใน
เพราะฉะนั้นท่านจะเข้าออกหรืออย่างไรก็ไม่นำอะไรของอะไร และ
ถ้าหากว่าท่านเป็นทหาร ท่านเคยอยู่ในโรงทหาร หรือเปล่า เคย
ก็มีครอบครัวนายทหาร ครอบครัวนายสิบไปอยู่ในโรงทหาร ท่าน
เห็นหรือว่าเขาไปตลาดลำบาก หรือเขาไปมาไม่ได้สะดวก และนั่น

เราอยู่ได้หรือไม่ในโรงทหาร เพราะฉะนั้นการที่ทำงานมองไปในแง่ร้ายเกินไปนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารก็คงไม่มุ่งหมายจะทำความลำบากและเดือดร้อนให้แก่ราษฎร ดังที่ได้เสนอมาเมื่อสักครู่นี้แล้ว อีกประการหนึ่งสำหรับในเขตที่ที่กล่าวกันหาได้มันทั่วไปทุกแห่งไม่ ก็คงจะมีแต่เฉพาะที่สำคัญๆ เท่านั้น หากใช้ว่าจำเป็นจะต้องประกาศเขตโรงทหารและทุกแห่งหนไม่ แห่งใดที่จำเป็นและสำคัญเท่านั้นจึงจะต้องประกาศ เพราะฉะนั้นถ้ามองไปในแง่ที่จะป้องกันการทุจริตแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอว่าคงจะไม่มี ความลำบากและหนักใจถึงท่านคิดเห็นนั้นจนเหลือเกินนัก

พ.ท. หดวงรณดิถีพิชัย กล่าวว่า ถึงแม้ว่าถ้อยคำที่ข้าพเจ้าจะพูดจะเป็นการซ้ำซากกับที่ท่านรัฐมนตรีกล่าวมาแล้วก็ดี แต่ข้าพเจ้ามีความรู้สึกอยู่เป็นอันมากว่ามีสมาชิกหลายท่านไม่เข้าใจความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติอันนี้โดยแจ่มแจ้ง ถ้าหากว่าพระราชบัญญัตินี้จะออกไปโดยยังมีข้อข้องใจในใจท่านอยู่แล้ว ข้าพเจ้าผู้หนึ่งซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในความปลอดภัยของประเทศก็รู้สึกไม่ค่อยจะสะดวกใจนัก จึงขอถือโอกาสชี้แจงทำความเข้าใจกับสมาชิกทั้งหลายอีกครั้งหนึ่ง คือความมุ่งหมายที่ออกพระราชบัญญัตินี้ขึ้นเพื่อโดยทั่วไปแล้วถ้าหากว่าจะพูดกันจริงๆ ว่าทำไมไม่ตั้งเขตปลอดภัยไว้เสียตั้งแต่แรกเริ่มเดิมทีมา ก็เพราะเราเห็นว่าในสมัยก่อนๆ นั้น เครื่องไร้มและอุปกรณ์ในการรบ อาวุธยุทโธปกรณ์ทั้งปวงนั้นห้ามห้ามกันอย่างเคยจน

ไม่ แต่ก่อนก็มีเหตน หลาว หอก ปืนเก็บเท่านั้น ซึ่งไม่จำเป็น
 จะต้องรักษาความปลอดภัยมากนัก แต่บัดนี้เราได้เจริญก้าวหน้า และ
 ถ้าหากว่าเราไม่มีอาวุธเช่นนั้น เมื่อมีความจำเป็นมาถึงประเทศชาติ
 เมื่อใด เราก็ไม่มีความสามารถจะสู้รบกับใครเขาได้ เพราะฉะนั้น
 เราจำเป็นจะต้องมีอาวุธหลายอย่างต่างชนิดให้มากขึ้น และจำนวน
 มากของอาวุธนั้นเองเราจึงมีความเกรงหลายประการ ความปลอดภัย
 ภายในนั้นไม่ใช่แต่เพียงว่าจะปกปิดไม่ให้ผู้อื่นล่วงรู้ หามิได้ นอกจาก
 นั้นยังมีความหมายว่ามีให้บุคคลใดมาทำอันตรายได้ง่าย แม้แต่คน
 เดียว หรือหลายคนรวมกันกระทำก็ได้ เพราะฉะนั้น จำเป็นที่จะขยาย
 อาณาเขตของโรงทหารหรือที่ไว้อาวุธให้ห่างไกลออกไปตามมากและ
 น้อย ตามสมควรแก่ความสำคัญองอาวุธนั้น ๆ ถ้าอาวุธนั้นสำคัญ
 มาก เขตต์ปลอดภัยก็ย่อมจะต้องห่างออกไปมาก แต่ถ้าไม่สำคัญ
 นกก็มีแต่เพียงน้อยได้ ถ้าหากเมื่อเรามีความจำเป็นจะต้องรักษา
 ความปลอดภัยรวมถึง ๓ ประการ ขอด่าว่าซ้ำอีกทีหนึ่งว่า สำหรับ
 รักษาไว้เป็นความลับ สำหรับป้องกันมิให้บุคคลแม้แต่คนเดียวตอบ
 เข้าไปทำอันตรายได้ เพื่อมิให้คนชั่วฉวยโอกาสมาร่วมมือทำอันตรายได้
 ทั้ง ๓ ประการนี้ เมื่อมีความจำเป็นขึ้นในสมัยนี้ เราจึงจำเป็นที่จะต้อง
 รักษาไว้ซึ่งเขตต์ปลอดภัย ทั้งนี้สืบมาซึ่งบางท่านกล่าวว่า ทหารมี
 ความมุ่งหมายที่จะเอาทหารของราษฎร แต่ดูเหมือนจะเป็นเชิงว่าเมื่อต้องการ

จะเอาที่เช่นนั้นแล้ว ทำไมจึงไม่ออกพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืน
 อสังหาริมทรัพย์ ทำไมจึงมาออกพระราชบัญญัติเช่นนั้น คู่หมั้นจะ
 เป็นการที่ทหารไม่กล้าเอาโดยตรงจึงมาทำเป็นทางอ้อมเช่นนั้น ซึ่งมีใช้
 ความมุ่งหมายเช่นนั้นหามิได้ ทหารไม่ต้องการเอาที่ของราษฎร มี
 ความมุ่งหมายแต่อย่างเดียวว่าจะต้องการเขตต์ปลอดภัย ซึ่งความจริง
 ที่แท้แล้วจะต้องการเขตต์ทั้งหมดซึ่งต้องการเป็นเขตต์ปลอดภัยนั้น ไม่
 ให้มีอะไรเลย แม้บ้านเรือน เรือกสวน ไร่นา แม้แต่ต้นไม้ต้นเดียว
 ก็ไม่ให้มี แต่ถ้าจะทำเช่นนั้นแล้วจะเป็นความเดือดร้อนแก่ประชาชน
 ซึ่งมีเคหสถานบ้านช่องอยู่แล้ว จึงได้อนุญาตให้คงมีอยู่ เช่นตั้งโคที่คง
 มีอยู่แต่ก็ให้มีอยู่ แต่ว่าไม่ให้สร้างตั้งโคเพิ่มเติมขึ้น เช่นขายคาไม่
 มี ทำให้มีขึ้น ขายคาเช่นนั้นอาจจะทำเป็นวังขึ้นทด สำหรับเอาเป็น
 กดไปได้ก็ได้ หรือในบางประเทศเมื่อสมัยมหาสงครามที่แล้วมาบาง
 ท่านคงจะได้ทราบว่า มีห้าง ๆ หนึ่งซึ่งตั้งในประเทศเบลเยียม รากคัก
 ของห้างนั้นเป็นที่สำหรับตั้งปืนใหญ่ได้ เช่นนั้นเป็นต้น นั้นเราต้องกันไป
 ถึงเพียงนี้ เพราะฉะนั้นการที่จะให้เขตต์ปลอดภัยนั้นก็เพื่อที่จะมีดังนี้
 ให้คนใดคนหนึ่งดองตัวเข้าไปในเขตต์เช่นนั้น อย่างสมมุติอ้างว่า
 ตามสัญญาเข้ามา นั่นก็เป็นเหตุหนึ่งซึ่งมีเจตนาที่จะมา ในมือหนึ่งถือ
 ลูกบอมบ์มาลูกหนึ่ง แล้วก็วิ่งเข้าไปในเขตต์ที่พอได้ระยะสมควรจึง
 ขว้าง ลูกบอมบ์ เข้าไปใน เขตต์ ปลอดภัย ซึ่งอาจเกิดอันตรายได้ มาก
 เช่นนั้นจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องระมัดระวังให้มาก ประ-

โยชน์อย่างที่เราได้เคยออกพระราชบัญญัติคัดค้านราษฎรนั้น ก็เพื่อประโยชน์โดยทั่วไป สำหรับเป็น ถนนหนทางให้ราษฎร เดินไปมาได้ เรายังยอมให้ทำได้ ก็ประโยชน์ของทหารเป็นประโยชน์สำคัญของประเทศชาติอันแท้จริง เป็นประโยชน์ใหญ่หลวงแก่ประชาชนพลเมือง ทำไมจะมาเสียกายด้วยในเรื่องนี้ สำหรับข้าพเจ้าแล้ว จะขอให้ท่านประธานฯ ลงมติว่า สำหรับที่ทหารนี้จะควรให้เต็มหรือไม่ หรือจะเอาได้ตามร่างของรัฐบาล ผู้ใดเห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีคำว่า “ที่ทหาร” ที่กรรมการได้ขึ้น บัดนี้ จะขอความวินิจฉัยที่ประชุมว่า จะยอมให้คัดออกหรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะคัดคำว่า “ที่ทหาร” ออก โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๕ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า คงจะคัดออก คัดคำว่า “ที่ทหาร”

ออก

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี กล่าวว่า ได้มีสมาชิกที่เป็นทหารได้ ชี้แจงในเรื่องเราจะรักษาทหาร ซึ่งเป็นวีรของชาตินั้นอย่างไร ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าได้ผ่านหลักการของพระราชบัญญัตินี้ มีแต่เพียง ๑ ใน ๓ ของท่านเท่านั้น คือหลักการ

พระราชบัญญัตินั้นมันแค่เพียงว่า ๑. เพื่อรักษาความลับของราชการ
ทหาร ไม่ได้มีว่าเพื่อไม่ให้ ๒. ๓. ของท่านที่ท่านได้กล่าวมาแล้ว
นั้น เพราะฉะนั้นท่านพูดนั้นมันนอกหลักการ คือข้าพเจ้าว่าตามตัว
หนังสือก่อน แต่ที่กฎหมายมาตรานี้ได้เขียนเป็นอย่างนั้นว่า ใน
เขตต์ปลอดภัยนั้น ห้ามมิให้ผู้ใดจะเข้าไปโดยเจตนาเช่นนั้น ๆ ไม่ได้
เช่นนั้นแล้วก็ไม่มีความหมาย แต่ที่นี้มาเขียนความว่า ถ้าเข้าไปไม่ว่า
การใด ๆ หมายความว่า เป็นปัญหาของการเขียนกฎหมาย ข้าพเจ้าได้พูด
ในวันรับหลักการว่า หลักการเช่นนั้นข้าพเจ้าไม่รับต้อง แต่วิธีเขียน
กฎหมายนั้น ข้าพเจ้าว่าเราควรจะเขียนในทางที่จะคุ้มครอง เพราะ
ฉะนั้นของท่านทั้งหลายได้โปรดทราบเจตนาของข้าพเจ้าว่า ในหลัก
การวิธีการควบคุมนั้นข้าพเจ้าไม่เคยรับต้อง แต่ข้าพเจ้ารับต้องในวิธี
การเขียนว่า เขียนไว้ว่าใคร ๆ เข้าไปไม่ว่าการใด ๆ ไม่ได้ เช่นนั้น
ย่อมเป็นการผิด แต่ถ้าทางการทหารจะรับรองและยืนยันว่าในเขตต์
ปลอดภัยนั้น ถ้าจะได้มีหมายความว่าตามหลักเดิม ถ้าทางราชการทหาร
จะยืนยันว่ามีป้ายแดง อย่างรัฐมนตรียุติธรรมว่านั้นวางไว้ให้รอบ
แล้ว หมายความว่าเขาป้ายแดงวางไว้ให้รอบแล้วก็ไม่มีความหมาย แต่
ทว่าเขตต์ปลอดภัยนั้น เราไม่ใช่จะมีรั้วรอบขอบชิด เพราะว่าการ
ประกาศนั้นก็จะมิได้เฉพาะทางคนเดิน ส่วนทางที่ไม่มีคนเดินนั้น คน
อาจจะรุกถ้าเข้าไปก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นเขาอาจจะผิด เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้ารับต้องแต่วิธีการเขียนกฎหมายเท่านั้น ไม่ใช่รับต้องในหลัก
การทั่วไป ขอได้โปรดทราบเจตนาของข้าพเจ้าโดยชัดแจ้งอย่างนั้น

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ที่ท่านขอแปรญัตติไว้ท่านไม่คิดใจ
หรือ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี
กล่าวว่า ผ่านไปก็แล้วกัน

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๗

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี
กล่าวว่า ก่อนจะถึงมาตรา ๗ นั้น ข้าพเจ้าได้เพิ่มมาตราลงไปอีก
มาตรา ๑ คือเป็นมาตรา ๖ ทวิ คือเป็นมาตรา ๗ แทนใหม่ แล้วก็
มาตรา ๗ เป็นมาตรา ๘ และ ๘ เป็น ๙ คือเอาบทลงโทษในมาตรา ๕
นั้นให้หย่อนลง ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติในมาตรา ๕ นั้น ให้
ลงโทษแต่สถานเบา แต่ก็ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติในมาตรา
๖ นั้น ให้ลงโทษในฐานะตามร่างของรัฐบาลนั้น คือผู้กระทำความผิด
หน้าราชศัตร์ให้จำคุกไม่เกิน ๕ ปี และถ้าได้กระทำในเวลาสงคราม
หรือในเขตที่ใช้กฎอัยการศึก ให้จำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือทำความ
ผิดอื่น ให้จำคุกไม่เกิน ๑ ปี ข้อนี้ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง แต่ข้าพเจ้าขัด
ข้องในความผิดมาตรา ๕ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติให้บทบัญญัติโทษขึ้นใหม่
ที่ข้าพเจ้าได้แปรญัตติให้บทบัญญัติโทษขึ้นใหม่เช่นนั้น เพราะว่าการ
กระทำผิดนั้นยังไม่สำเร็จผลทีเดียว เช่นข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้ฟัง
เช่นเขาจะปลุกเร้าคน พยายามปลุกเร้าคนนั้น นี่ยังไม่สำเร็จในการที่จะไป
ตั้งรับกันก็ได้ หรือเขาชักหลุมลงไป นี่ยังไม่สำเร็จผลในการปลุก

คันไม้ เพราะว่าการดำเรือฉลมันต่างกับมาตรา ๖ มาตรา ๖ นั้นพอ
 คนหนึ่งเข้าไปแล้วอาจจะทำอันตรายได้ทันทีเพราะเป็นคน ส่วนผู้ที่
 เข้าไปอยู่ในเขตปลอดภัยแล้ว เช่นนั้นถ้าเขาปลุกคันไม้คันหนึ่ง
 บุป มีผลทันทีเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็คิดว่ายังไม่ชอบ เพราะว่าการดำเรือ
 ฉลมัน จะดำเรือเมื่อเขาปลุกดำเรือแล้วจึงจะมีผล อย่างเขาปลุกคัน
 กัดด้วยคันหนึ่งเช่นนั้น ผลจะเป็นภัยในการที่จะทำให้คันกัดด้วยเมื่อนั้น
 แท้แล้วจะกลายเป็นเรือเพลิงนั้น นั่นอีกกับหนึ่งข้างหน้า โทษไม่ควร
 จะย้อนหลัง ข้าพเจ้าแปรญัตติเป็นมาตรา ๖ ทวิว่า ผู้ใดกระทำการ
 ผิดวินัยบัญญัติในมาตรา ๕ ให้ถึงโทษจำคุกเหมือนไม่เกิน ๓ เดือน
 ประชานสภา กล่าวว่ ท่านเขียนไม่เกิน ๖ เดือนไม่ใช่หรือ
 นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
 กล่าวว่ ๖ ถึง ๖

ขุนวรดิษฐ์ วรรณเวช กรรมการ กล่าวว่ ถ้าหากว่าหน้า
 หนักแห่งความผิดนั้นน้อยกว่ามาตรา ๖ เสมอไปแล้ว ข้าพเจ้าก็ใคร่ที่
 จะให้เป็นไปตามแปรญัตตินี้ คือว่าการกำหนดโทษนั้น เรามักจะ
 ถือเอาหน้าหนักความผิดเป็นเกณฑ์ ในมาตรา ๕ นั้น หน้าหนักแห่ง
 ความผิดหรือการร้ายอาจเกิดได้ ยิ่งใหญ่กว่ามาตรา ๖ ก็เป็นได้ เป็น
 คันอย่างนั้น ในที่ที่เรามีเครื่องหมายห้ามไว้ตามมาตรา ๖ นั้น และ
 มีทหารยืนยามเฝ้าอยู่ ถ้ามีบุคคลหนึ่งล่วงล้ำเข้าไป เราจะเห็นได้ว่า
 คอหนักเจ้าพนักงานควบคุมอยู่เช่นนั้น เราจะเห็นว่าไม่เป็นการร้าย

แรงเกินไป ไม่เป็นภัยใหญ่หลวง แต่สำหรับความผิดตามมาตรา ๕ นั้น ถ้าหากว่าบุคคลคนหนึ่งยกเก้าอี้ให้สูงแล้วตอบคึกการของ ทหารในที่ของทหารเช่นนั้น เราจะคิดว่าผลซึ่งเขาออกจากกิจการอันนั้น อาจจะเป็นภัยใหญ่หลวงกว่าที่บุคคลคนหนึ่งจะต้องเข้าไปในเขตที่ เขา หวงห้ามไว้แล้วก็เป็นได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นเมื่อไม่มีเหตุผลว่าเป็นเช่นนั้น เสด็จไป เราจึงบัญญัติไว้ตามร่างเดิม แต่คิดว่าในเรื่องนี้ ให้เขา ให้อยู่ในดุลยพินิจของศาล ถ้าหากว่าศาลเห็นว่าเป็นการร้ายแรง ก็ อาจจะต้องโทษให้มากได้ เพราะว่าเราไม่ได้กำหนดโทษไว้อย่างตายตัว

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี กล่าวว่า อุทาหรณ์ที่กรรมมาธิการยกขึ้นนั้น เป็นเรื่องกรรมวาจา ของการกระทำผิดในทางกฎหมายอาญา กรรมคนละเรื่อง การทชน ไปคนนั้นเป็นอีกกรรมหนึ่ง แต่การปลุกตั้งบ้านเรือนเป็นอีกกรรม หนึ่ง คนละกรรม แต่ท่านจะให้ โยนไปอยู่ในดุลยพินิจของศาลแล้ว ดังนั้นเราเขียนบอก ว่า ผู้ใด กระทำความผิด อย่างนั้น ๆ ลงโทษไม่เกิน ตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต แล้วก็ให้อยู่ในดุลยพินิจของศาลไม่ได้ กว่าหรือ

ขุนวรดิษฐ์ ตรีคุณเวทย์ กรรมมาธิการ กล่าวว่า ไม่ใช่เช่นนั้น ท่านประธานฯ คือเหตุว่าความผิดในมาตรา ๕ นั้น น้ำหนักอาจจะน้อย และมากได้ เป็นต้นว่าเขาปลุกตั้งไม่ถึงโดยไม่ได้มีอนุญาตนั้น ความ ผิดน้อยเหลือเกิน แต่ถ้าเราทำยิ่งกว่านั้น เช่นยกเก้าอี้ให้สูงแล้ว

ตอบถึงหลักการของทหารเช่นนี้ จะเห็นได้ว่าความผิดใหญ่หลวงกว่า
ปลดกันไม่ถึงไป เพราะฉะนั้น ความผิดหรือน้ำหนัก แห่งความผิดไม่
เหมือนกันเช่นน้อยมากหรือน้อย ถ้าเช่นนั้นแล้วข้าพเจ้าคิดว่าวางไว้
กลาง ๆ ดีกว่า

หลวงนาถนิตินาถา รัฐมนตรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอกล่าวใน
นามของสมาชิก ก็คือว่าเพื่อนสมาชิกข้าพเจ้ามีความประสงค์จะให้ค
โทษนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าได้พิจารณาตามร่างเดิมแล้วก็จะเข้าใจกัน
ได้ และบางทีจะไม่ต้องเถียงกันไ้อ้อ์ คือว่าตามร่างเดิมนั้นให้จำคุก
ไม่เกิน ๕ ปี หรือว่าจำคุกอีก ๒ ข้อว่า ไม่เกิน ๓ ปี แต่ผู้แปรญัตตินั้น
ต้องการให้เบาลง คือไม่เกิน ๖ เดือน ข้าพเจ้าว่าไม่เกิน ๕ ปี, ๓ ปี,
หรือ ๖ เดือนก็ อยู่ในดุลยพินิจของศาล คือแม้ว่าจะลงได้วันเดียว
ก็อยู่ในลักษณะเดียวกัน เพราะฉะนั้นข้อวิตกอันนั้นดูเหมือนปล่อยไว้
ให้อยู่ในดุลยพินิจของศาลจะดีกว่า แล้วก็จะไม่เสียหลักกฎหมายหรือ
เสียความ ประสงค์ที่เขากล่าวจำแนกไว้ถึง ๓ อย่าง คือว่า ต่อหน้า
ราชศัฏร หรือเวดาสังคราม อะไรเหล่านี้

ร.ค. ดอน วงษ์โต ผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท กล่าวว่า
เดี๋ยวนี้ได้ ได้เถียงมานานแล้ว ดูเหมือนสมาชิกเข้าใจดีแล้ว ขอให้
ลงมติ

นายจ้ง จริงจิตร นายมนูญ บริสุทธิ์ รับรอง
ประธานสภา กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้เพิ่มมาตราขึ้นใหม่

ภายหลังมาตรา ๖ ซึ่งมีความว่า “ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติ
มาตรา ๕ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน” ผู้ใด
เห็นว่าควรจะได้แก้ไข ไปรคยกมช.ขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๗ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรคยกมช.ขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๘ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันไม่แก้ไข

เลขาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๗

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า
ในมาตรา ๗ นั้น กล่าวว่า ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนตามมาตรา ๖ และตามมาตรา ๕
หากว่าเป็นขณะในเวลาที่ต่อหน้าราชสีห์แล้วจำคุก ๕ ปี เวลาสงคราม
จำคุก ๑๐ ปี เวลาปกติหรือนอกจากนั้นจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี แล้วปรับ ๕๐๐ บาท
ข้าพเจ้าเห็นว่าโทษ ชนิดนี้ รุนแรงเกินไป ดังที่ผู้แทนอุบลฯ กล่าว
เมื่อก่อน เช่นเด็กแม่แต่ชกกว่าก็ถูกปรับ นอกจากนั้นว่าในเรื่องต้นไม้
ทุกถาดเมื่อก่อนนั้น สมมติว่า เราจะยกย้ายต้นไม้ เช่นปลูกต้นไม้ใกล้
ไว้ทางประตูบ้าน แล้วจะยกย้ายไปทางหน้าต่างเช่นนั้น เป็นแต่ย้ายที่
ชนิดเดียวก็เข้ามาตรานี้ ถ้าในที่สุดหากทำต่อหน้าราชสีห์แล้วโดยเข้า
ไป ๕ ปี เวลาสงคราม ๑๐ ปี ปกติมีหนึ่ง ปรับห้าร้อย ข้าพเจ้าเห็นว่า
รุนแรงเกินไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้แปรญัตติไว้ ข้าพเจ้าเดา

เห็นว่า ตามที่ทำผิดในข้อหนึ่งนั้น แทนที่จะเป็น ๕ ปี ควรจะเป็น ๓ ปี
ในข้อสอง แทนที่จะเป็น ๓ ปี ควรจะเป็น ๒ ปี ในอนุมาตรา ๓ คือใน
เวลาปกติแทนที่จะเป็น ๑ ปี ควรจะเป็น ๓ เดือนเท่านั้น ส่วนค่าปรับ
ลดลง ๒๐๐ บาท เช่นนี้ให้เบาลงหน่อย เพราะว่าคนที่ประพฤติกดเค้น
ยังไม่ควรจะต้องติดคุกนั้นก็สมควรจะให้คิดมากมายนัก

หลวงวิจิตรวาทการ กรรมการ ก่อว่า แท้จริงในกฎ-
หมายเรื่องนี้ เราไม่ได้มีกำหนดอัตราโทษหนักๆ เพราะฉะนั้นคณะ
กรรมการ จึงเห็นควรลดอัตราโทษที่ได้ แດลงเมื่อเห็นว่าให้อยู่ใน
คุดยพินิจของศาล การที่จะมาต่อวาทากัน ๒ ปี เป็น ๑ ปี หรือ ๕๐๐
เป็น ๒๐๐ นั้น เห็นว่าเสียเวลาเปล่าๆ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุตรดิตถ์
กล่าวว่า กรรมการพิชชาตคดีอาชญากรรมอย่างนี้ทีเดียว วิธีการ
ที่เราจะขอให้ลงโทษเป็นเรื่องๆ ไปนั้น ไม่ใช่เรื่องต่อราคา เป็นเรื่อง
ที่สภาฯ จะต้องวางนโยบายลงไปว่าอย่างไหนจะต้องลงโทษแค่ไหน
ไม่ใช่จะโยนลงไปให้อยู่ในคุดยพินิจของศาล ข้าพเจ้าได้เรียนมาแล้ว
ถ้าอย่างนั้นทำไมจึงไม่ลงโทษถึงประหารชีวิตเสียเล่า รัฐมนตรีผู้หนึ่งก็
เข้าใจผิด และข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่าวิธีการให้อยู่ในคุดยพินิจของ
ศาล เราไม่ต้องการดักไก่ตัวเดียวประหารชีวิตเสีย แล้วให้อยู่ใน
คุดยพินิจของศาล อย่างนั้นก็ไม่มีปัญหาที่เราจะมาโต้เถียงกัน แล้ว
ปัญหาเรื่องโทษนี้ เราไม่ได้พูดเฉพาะวันนั้นวันเดียว เราเคยพูดหลาย

ครั้งแรก อย่างการลงโทษ ๕ ปี ตกเป็น ๓ ปี ไม่ใช่ปัญหาต่อราคาในตลาด แต่เป็นปัญหาของการลงโทษราษฎร โทษเช่นนั้นเราควรให้เป็นเท่าไร โทษเช่นนั้นเราควรให้เป็นเท่าไรนั้น เป็นปัญหาของอายุ เวลา ไม่ใช่เป็นปัญหาของการต่อราคาในตลาดมิได้

ธนวรรดิษฐ์ตรุณเวทย์ กรรมการกิจการ กล่าวว่ เรื่องอัตราโทษนั้น ได้คิดตามน้ำหนักความผิด และเห็นว่าน้ำหนักแห่งความผิดทั้งหลายที่บัญญัติไว้ เป็นการสมควรและเหมาะสมแล้ว และที่ข้าพเจ้าว่าการที่ศาลจะลงโทษหนักหรือเบาเพียงไร ให้อยู่ในดุลยพินิจนั้น หมายความว่าในดุลยพินิจที่ว่า จำคุกไม่เกินหนึ่งปี คือเราเขียนมีเกณฑ์ว่าให้อยู่ในดุลยพินิจไม่เกิน ๑ ปี เพราะฉะนั้นเมื่อไม่เกิน หนึ่งปีแล้ว เราปลูกต้นไม้ต้นหนึ่งอาจจำคุกวันเดียวหรือ ๒ วันก็ได้ แต่มีสมาชิกคนหนึ่งซึ่งใจว่า ถ้าหากว่าเราจะปล่อยให้อยู่ในดุลยพินิจของศาลแล้ว ก็เขียนไว้แต่อย่างใดก็ควรหนึ่งจำคุก ๒๐-๓๐ ปีก็แล้วกัน ข้าพเจ้าคิดว่า คงจะไม่มีการพิจารณาอะไรที่จะเขียนอย่างนั้นเป็นแน่ ขอรับรอง

ร.ท. ทองคำ คล้ายโสภา ผู้แทนราษฎร จังหวัดปราจีนบุรี กล่าวว่ ความผิดชนิดนี้ในต่างประเทศโดยมากไม่ใช่คนของประเทศนั้น โดยมากเป็นคนของประเทศอื่น มาทำพยายามเข้าไปด้วยความลับ เขาลงโทษกันอย่างแรง ที่นั่นถ้าหากว่าพลเมืองของไทย ทำอย่างนั้น ท่านจะเรียกว่าอย่างไร ไม่เรียกว่าเป็นคนต่างชาติหรือ ทรมานต่างชาติหรือ ท่านจะไปช่วยดลโทษให้แก่คนต่างชาติหรือ ท่านจะมีเข้ากับพลต่างชาติหรือ ข้าพเจ้าขอให้ท่านนึกถึงข้อนี้หน่อย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ปัญหาในเรื่อง การทำลายชาติหรือไม่นั้น เราต้องคิดไป
คนละแง่ อย่างคนไทยถ้าเผด็จเข้าไปในเขตปกครองกันนั้น ไม่ใช่ปัญ-
หาเรื่องการทำลายชาติ ข้าพเจ้าพูดถึงเรื่องเจตนา ถ้าใครมีเจตนาร้าย
นั้นลงโทษไปเถอะ แต่โทษชนิดหลังเผด็จ อย่าเอามาลงโทษกันเถอะ
และไม่ใช่ปัญหาของการขายชาติ

ร.ต. สอน วงษ์ โต ผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท กล่าวว่า
ว่าในมาตรานี้มีผู้แปรญัตติขอให้ลดกำหนดโทษลงตั้งแต่ ๓, ๒, ๓ น
เพราะเหตุนี้ผู้แปรญัตติก็เห็นว่าในแง่คุณประโยชน์ของ คำนี้ ควรแปร
ญัตติให้แคบลงมา เพราะเห็นว่ากฎหมายที่ร่างนี้มีส่วนคุณประโยชน์ของ
คำดังอยู่ถึง ๓ ปี ๕ ปีกับ ๑ ปี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าการอธิบาย
ถ้าจะมากไปก็จะขัดแย้งเสียเวลาเปล่าๆ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอเสนอ
ให้ลงมติ

ขุนศรีสารพิจิตร หลวงศรีเขตรัตนกร รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้แปรญัตติคือนายทองอยู่ ก็นาย
ทองอินทร์ ฯ ในมาตรา ๘ เพราะฉะนั้นจะเสนอว่าจะแก้หรือไม่แก้
ถ้าผู้ใดเห็นว่าควรแก้มาตรานี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่า ควรจะคงไว้ตามร่าง
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๘ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันคงไว้ตามร่าง

พระราชกฤษฎีกาฯ อ่าน มาตรา ๘

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เสร็จวาระที่ ๒ แล้ว พิจารณาเป็น
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าควรออกพระราชบัญญัติฯ ให้บังคับได้ โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือขึ้นเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ส่วนมากเห็นว่าควรออกได้ เป็นอัน
ที่ประชุมเห็นมติให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติฯ ออกบังคับได้

น.ต. หลวงจางวางอาวุโสดี ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการ
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า ก่อนที่จะได้คำ-
เนินตามระเบียบวาระต่อไป ดังที่ได้เสนอไว้เมื่อเช้านี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า
เพื่อความสะดวก เพราะวาระระเบียบวาระได้แจกให้ท่านสมาชิกแล้วตาม
หนังสือที่ ๕๔ กับ ๕๕ ถ้าจะได้ โปรดพิจารณาตามนั้นก็จะได้สะดวก
ตามที่เสนอเมื่อเช้านี้ เพราะไม่ทราบวาระระเบียบวาระได้ จัดก่อนหรือหลัง
อย่างไร เช่นศาลแขวงกับคดีประจำตัวต่อเหมืองฝายอย่างนั้น เพราะ
จะนัดพิจารณาคดีตามหนังสือที่ ๕๔ และ ๕๕ ก็เป็นการสมควร และไม่น่า
ยากแก่ท่านสมาชิก

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ตามที่รัฐบาลเสนอที่ประชุมจะจัดตั้ง
หรือไม่ ถ้าไม่จัดตั้งก็จะได้พิจารณาตามนั้น

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันพิจารณาตามนี้ ร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน พุทธศักราช ๒๔๗๘

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓

พ.ท. หลวงรัตนสิทธิพิชัย ประธานกรรมการ กล่าวว่า ตามที่กรรมการได้แก้ไข มาตรา ๓ โดยเพิ่มคำว่า “หรือเจ้าพนักงานอื่นใด” ลงไปนั้น ก็โดยคณะกรรมการได้พิจารณาเห็นว่าอาจจะมีเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นเจ้าพนักงาน ของ รัฐบาลในส่วนอื่นอีก ซึ่งมีได้ปรากฏไว้ในร่างเดิม เพราะฉะนั้นจึงได้เติมลงไปเพื่อขยายความให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า การที่กรรมการเพิ่มขึ้น ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย เพราะข้อความใน มาตรา ๓ นั้น มีความเพียงพอแล้ว

พ.ท. หลวงรัตนสิทธิพิชัย ประธานกรรมการ กล่าวว่า ตามความในร่างเดิมนั้นมีว่า คำว่า เจ้าพนักงานในพระราชบัญญัตินี้หมายความว่า เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ควบคุมตรวจตราตามกฎหมายอื่น มีความเพียงพอเท่านั้น แต่คณะกรรมการได้ทราบว่าได้

มีข้าราชการ ส่วนหนึ่ง ของ สำนักงานโฆษณาการได้ ออก ไป ทำการ
 ปรากฏตามจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งเจ้าพนักงานเหล่านั้น ได้ ทราบว่า
 หัวหน้าสำนักงานโฆษณาการได้ออกบัตรให้ประจำตัวเพื่อไปแสดงต่อ
 เจ้าพนักงาน ฝ่ายปกครองท้องที่ว่า เป็นเจ้าหน้าที่ ของสำนักงานโฆษณา
 การออกไปทำการปรากฏ ในการทำงานเช่นนี้ก็เพื่อจะมีอำนาจให้ผู้อื่น
 ไปคิดทำการทุจริต ทำการปรากฏ เผยแพร่วิธีการ อย่างใดซึ่งเป็น
 ปฏิบัติ ต่อรัฐบาล เพราะฉะนั้นในการที่มีบัตรประจำตัว ข้าราชการ
 แผนกนี้ จึงเป็นการมีอำนาจให้บุคคลจำพวกอื่นอาศัย และแอบแฝงว่า
 เป็นเจ้าหน้าที่ปรากฏของรัฐบาล เจ้าหน้าที่ของสำนักงานโฆษณา
 การนั้นไม่ใช่เจ้าหน้าที่ตามร่างเดิม คือไม่ใช่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง
 และไม่ใช่ตำรวจและไม่ใช่ผู้มีหน้าที่ตรวจตราตามกฎหมายอื่น จึงได้
 ได้ว่าเจ้าพนักงานอื่นใดเข้าด้วยเพื่อจะได้ครอบงำ

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุตรดิตถ์ถามว่า
 ข้าพเจ้าได้ฟังคำแถลงของประธานกรรมาธิการแล้ว รู้สึกว่าจะออก
 พระราชบัญญัตินี้ไปโดยเพิ่มข้อความขึ้นนั้นจะเป็นการเพิ่มเพื่อยุติ
 หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติมีความประสงค์แต่เพียงว่าออกบัตร
 แก่เจ้าพนักงานผู้ ซึ่งมีหน้าที่ ตามกฎหมาย ไม่ใช่ออกบัตรให้แก่เจ้า
 พนักงานผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่ตามกฎหมาย การที่เจ้าพนักงานสำนักงานโฆษ
 ณาการไปแสดงปรากฏตามท้องที่ต่าง ๆ นั้น ถ้าหากว่าเป็นแต่เจ้า
 พนักงานไปแสดงเองก็ไม่ใช่การขัดข้องอะไรกับระเบียบการ โดยทั่ว ๆ
 ไปถ้าหากว่าเราไปดอมไปเขาก็ต้องโดนจับ

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า บางทีที่กรรมการเดิมมานั้นจะเกินจากหลักการ ข้าพเจ้า
ก็ความเห็นว่าความประสงค์ที่รัฐบาลเสนอพระราชบัญญัติ^{๕๕} นั้น
ต้องการแต่เจ้าพนักงานเฉพาะที่มีหน้าที่ตรวจตราปราบปรามจับกุม
เท่านั้น ส่วนเจ้าพนักงานที่ไปปรากฏในที่ แพทย์สัตว์ที่ออกไปฉีดยา
กัก หรือไปตรวจการสุภาพภาพกัก อะไรเหล่านี้ไม่เกี่ยวกับการปราบ
ปรามจับกุมผู้ทุจริต หลัการนั้นไม่รวมถึงข้อนี้ด้วย เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าอยากจะฟังรัฐบาลในข้อนี้ เพราะว่าพระราชบัญญัติ^{๕๕} รัฐบาล
เสนอขึ้นมา

น.ค. หลวงข้ารงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการ
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า คือความมุ่งหมาย
เดิมทีเดียวว่าพระราชบัญญัติ^{๕๕} กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้เสนอ แล้ว
ความมุ่งหมายอยู่ในวงแคบตามที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายมาแล้ว แต่
เมื่อมาถึงขั้นคณะรัฐมนตรีเข้าแล้ว คณะรัฐมนตรีก็พิจารณาเห็นว่า
มีเจ้าหน้าที่อย่างอื่นอีกที่สมควรให้มีบัตรแสดงแก่ราษฎร ตามคว-
อย่างที่ท่านอภิปรายมาแล้ว เช่นแพทย์สัตว์ ในการพิจารณาเรื่องนี้
จึงในชั้นกรรมการตรวจร่างจึงได้เพิ่มเติมลงไปว่า หรือเจ้าพนักงาน
ผู้มีหน้าที่ควบคุมตรวจตราตามกฎหมายอื่น ซึ่งกินความถึงพวก
แพทย์สัตว์ หรือสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานอื่นที่ไปปราบปราม
โรค หรือเจ้าพนักงานอื่นซึ่งปฏิบัติการตามกฎหมาย

ขุนอินทรภักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวว่่า ข้าพเจ้าเห็นว่า คณะกรรมการเดิม “หรือเจ้าพนักงาน” ดังไปนั้นเป็นการผิดหลักแน่ ๆ ผิดเพราะเหตุไร ข้าพเจ้ามีความเห็นไปว่าผลของการที่รัฐบาลจะออกพระราชบัญญัติฉบับนั้นมา เพื่อให้ราษฎรรู้จักเข้าใจว่าใครเป็นเจ้าพนักงานซึ่งจะได้กระทำการตรวจการ เพราะการที่เป็นมาแต่ก่อนนั้นมีปรากฏเสมอว่ามีเจ้าพนักงานปราบปรามไปทำการตรวจค้นให้เขาได้รับอันตราย เพราะผู้ไปตรวจค้นนั้นปลอมไปแท้จริงเป็นผู้ร้าย ไม่ใช่เจ้าพนักงาน ข้อนั้นเหตุรัฐบาลจึงได้ร่างพระราชบัญญัติเช่นนี้ขึ้นมา แต่ครั้งนี้แล้วเราจะให้เจ้าพนักงานซึ่งไม่มีหน้าที่จะตรวจค้นตามกฎหมายได้ มีบัตรถือโดยทั่ว ๆ ไปเช่นนั้น จะเป็นการเพิ่มพูนภัย จะให้ราษฎรหลง คือหมายความว่าถ้าหากมีมากขึ้นจะหลงไปว่าเจ้าพนักงานเหล่านั้น ก็อาจจะตรวจค้นตนได้ ซึ่งแท้จริงข้าพเจ้ามีความประสงค์และใครที่จะให้อยู่ในวงแคบ คือหมายความว่าผู้ที่มีบัตรติดตัวแสดงว่าเป็นเจ้าพนักงานเท่านั้น ฉะนั้นเจ้าพนักงานผู้มาอาจตรวจค้นตามกฎหมาย ซึ่งได้บังอำนาจไว้แล้ว

พ.ท. หลวงรณดิทธิพิสัย ประธานกรรมการ กล่าวว่่า ตามที่สมาชิกกล่าวว่า ถ้าหากว่าเดิมถ้อยคำที่อ่านแล้วจะเป็นการผิดหลักการนั้น กรรมการขอชี้แจงว่า หากเป็นการผิดหลักการไม่เพราะเหตุว่าในหลักการนั้นมันบังคับ ให้มีบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน

เพื่อแสดงว่าผู้ ก่อตั้งนั้นเป็นเจ้าพนักงาน นับเท่านั้น ส่วนเหตุผลนั้นว่า การทศราพระราชบัญญัตินั้น ก็ด้วยความมุ่งหมายที่จะแสดงว่า ผู้ ก่อตั้งนั้นมีลักษณะถูกต้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐบาล เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในอันที่จะทราบว่าผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานของรัฐบาล ที่แท้จริง และป้องกันผู้ทุจริตแอบอ้างตัวเป็นเจ้าพนักงานของรัฐบาล กระทำการทุจริตแก่ราษฎรดังที่ปรากฏมาแล้ว และตามที่กรมการ ได้ ชี้แจงไปในครั้งแรกนั้น ก็เพื่อบังคับการทุจริตของบุคคลที่ กระทำการทุจริตไปอ้างว่าเป็นข้าราชการของสำนักงานราชการแห่ง นั้นแหละ อย่างน้อยก็ให้ฝ่ายเจ้าหน้าที่ปกครองท้องถิ่นรับรอง และ จะถือเอาผลในการเป็นเจ้าพนักงานนั้นเอง กระทำความผิดอื่นใดต่อไป อีก ซึ่งเป็นที่เดือดร้อนแก่ราษฎร ถ้าหากว่ามีบัตรประจำตัวโดยแน่ ชัดว่าเป็นเจ้าพนักงานของรัฐบาลแล้วก็เป็นอันไม่มีปัญหา

ขุนวรดิษฐ์ครุณเวชย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าววาทะถกเถียงการนี้จะให้ เป็นผลดังนี้ ในความคิดของข้าพเจ้ากลับ เห็นว่าเป็นผลร้าย เพราะว่าความประสงค์ของเรานั้น เราต้องการแค่ เจ้าพนักงานที่หน้าตาจับกุมเท่านั้น เราอยากรู้กันว่าใครบ้างซึ่งเป็น เจ้าพนักงานมีหน้าตาจับกุม เพราะเหตุใด เพราะเหตุว่าการที่มีบุคคล ไปแสดงตนว่าเป็นเจ้าหน้าที่ทำการจับกุมนั้น มีอำนาจทำการจับกุมนั้น เป็นภัยซึ่งไม่มีทางที่จะแก้ไขได้ ในเวลาปัจจุบันนี้ เช่นกับว่ามีบุคคล สวมเครื่องแบบตำรวจ แล้วปะทะกันโทษ ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่า

ว่าตำรวจ คือว่าคนทูลจัตตรวมเครื่องแบบตำรวจแล้วขึ้นไปยังบ้าน
ราษฎรแห่งหนึ่ง เริ่มตนก็กล่าวว่า ข้าพเจ้าเป็นเจ้าพนักงานมาจับกุม
ท่านในเรื่องปล้น ซึ่งจริงเขาไม่ได้ปล้น ในบัดนี้เองผู้ที่ถูกกระทำ
ร้ายอันนั้นไม่ทางที่จะแก้ไขได้ โดยประการใด เพราะเหตุฉะนั้นเรา
จึงอยากให้อาจารย์หาหนทางจับกุมของรัฐบาลนั้น ต้องมีบัตรประจำตัว
ไว้ให้ราษฎร ถ้าแม้ว่าบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือหลายคน ขึ้นไป
อ้างตนเป็นเจ้าพนักงานเช่นนั้นแล้ว เราก็จะได้ทราบกัน ที่ความ
ประสงค์ของคณะกรรมการนั้นให้ยึดออกไปอีก คือนอกจากบุคคล
ที่เจ้าหน้าที่จับกุมแล้ว เจ้าพนักงานคนใดก็ควรให้มีบัตรประจำตัว
เหมือนกัน ถ้าการเป็นเช่นนั้นแล้ว ภายหลังถ้าหากว่ากฎหมายนั้นออก
ไปแล้ว ภายหลังราษฎรก็อาจจะเกิดความสงสัยแคลงใจขึ้นว่า ใคร
บ้างเป็นเจ้าพนักงานซึ่งจะต้องมีบัตร ประจำตัว ถ้าหากว่าเราจะให้
ราษฎรรู้ถือว่าเฉพาะในวงการที่อำนาจจับกุมเท่านั้นแล้ว ก็จะไม่เกิด
ความสงสัยขึ้นได้ ถ้าหากว่าเราปล่อยแพร่หลายกันไปเช่นนั้นแล้ว
อาจจะเกิดสงสัยแคลงใจขึ้นได้ และในบัดนี้เองอาจจะ มีผู้ทูลจัต
ปดอมเป็นเจ้าพนักงาน และอาจจะปดอมได้ง่ายด้วย ด้วยเหตุนี้แหละ
ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรจะให้ขึ้นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล

พ.ท. หลวงวณฺธิพิชัย ประธานกรรมการ กล่าวว่า ตาม
ข้อที่ตติยว่าอาจจะมีข้อสงสัยขึ้นได้นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่น่าจะมีได้
เพราะความในมาตรา ๓ ตอนท้ายนั้นมีชัดแล้วว่า ดังที่จะได้ระบุไว้ใน

กฎกระทรวง ซึ่งรัฐมนตรีกระทรวงนั้นจะต้องระบุตำแหน่งออกไปชัด
ทีเดียว เมื่อได้ทราบตำแหน่งได้ชัดเจนแล้ว ความสงสัยก็จะสิ้นไป
และจะเห็นได้ว่ามีใครบ้าง

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัด นครราชสีมา กล่าวว่า
เรื่องข้าพเจ้าเห็นด้วยกรรมวิธีการ และข้าพเจ้าเห็นยิ่งไปอีกอีกว่า
ข้าราชการทุกคนควรจะนับัตรประจำตัว เพราะจะได้แสดงว่าเป็นคน
บริสุทธิ์ทุกคน แต่ข้อนี้ไม่มีในกฎหมายซึ่งกรรมวิธีการได้เพิ่มเติม
ขึ้นนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าดีแล้ว และอย่างหนึ่งซึ่งท่านจะเกรงว่ามีผู้ฉวย
แอบอ้างนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าการที่จะป้องกันเช่นนั้น บังคับกันไม่ได้
ถึงเราจะมีบัตรขึ้น ผู้ทุจริตก็อาจจะทำได้ เช่นเรามีชนบัตร เรายัง
ปลอมได้เช่นนั้น จึงข้าพเจ้าเห็นว่าตามซึ่งรัฐบาลเสนอนั้นมีเพียงวง
แคบ แต่กรรมวิธีการขยายออกไปเป็นการดี จึงข้าพเจ้าขอเสนอให้
ลงมติให้ เป็นไปตามร่างของกรรมวิธีการนี้

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีปัญหาว่าจะเอาตามร่างกรรมวิธีการ
หรือร่างของรัฐบาลนี้ ผู้ใดเห็นว่าควรจะเอาตามร่างของกรรมวิธีการ
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๔ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะคงไว้ตามร่างของ
รัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

มีมติมาชกยกมอ ๓๘ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าเอาตามร่างของรัฐบาล

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๕

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า มาตรา ๕ นี้ เพราะทกกรรมการเพิ่มชนบรบทก ๕ หรือรวมท
ก ๓ ด้วย ทว่าเมื่อกเราได้เคยงกันณะเพาะบรบทก ๕

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ก็เอาตามที่รัฐบาลร่างมา มีผู้เสนอ
อย่างนั้น มีผู้เสนอว่าให้เอาตามร่างรัฐบาล

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๕

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๖

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ทกกรรมการที่ขอความออกนั้นทำให้พระราชนิพนธ์...

พ.ท. หลวงรณดิทธิพิชัย ประธานกรรมการ กล่าวว่า
กรรมการกำลังจะบอกอยู่เดี๋ยวนี้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เดี๋ยว ให้กรรมการขแรงก่อน

พ.ท. หลวงรณดิทธิพิชัย ประธานกรรมการ กล่าวว่า เมื่อ
มาตรา ๖ เป็นไปตามร่างเดิมแล้ว ก็ขอให้มาตรา ๖ นี้เพาะที่เข้ากระ
ทรวงต่าง ๆ เป็นไปตามเดิมด้วย คือมาตรา ๖ นี้คงอ่านได้ความว่า
ดังนี้ “ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง

กระทรวงธรรมการ กระทรวงเศรษฐการ และกระทรวงเกษตราธิการ มีหน้าที่ราชการเท่าที่เกี่ยวกับกระทรวงนั้น ๆ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี กล่าวว่า คำที่กรรมการได้ยื่นในบรรทัดที่ ๓, ๒ นั้นก็ชอบแล้ว แต่ตอนท้ายจะทำอย่างกรรมการนั้นหาได้ไม่ เพราะทำหน้าที่ราชการนั้นให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ แต่ไม่ใช่ว่าออกกฎกระทรวงเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นขอเสนอให้เป็นอย่าง รัฐบาล

ประธานสภาฯ กล่าวว่า กรรมการจะขัดข้องหรือไม่ ขอเสนอให้เป็นไปตามร่างรัฐบาล

พ.ท. หลวงรณสีทพิชัย ประธาน กรรมการ กล่าวว่า กรรมการที่เสนอเช่นนั้นมีความเห็นว่า ก็รวมทั้ง ๒ ประการดังนี้ ทั้งมีหน้าที่ราชการและมีอำนาจออกกฎกระทรวง ทั้งสองอย่างนั้น เป็นไปตามพระราชบัญญัตินั้น นี่เป็นความมุ่งหมายของกรรมการ แต่ว่าแล้วแต่ท่านจะเอาอย่างไร

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี กล่าวว่า หน้าที่ราชการนั้น โดยปกติเราจะใช้ว่าราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติและมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ โดยมากมักจะมีข้อความต่างกัน เพราะ

ฉะนั้นก็จะให้ความกินความทั้งสองนั้น เมื่อได้อ่านแล้วและเมื่อมา
ตั้งพื้นฐานเช่นนั้น ข้อความ ที่ให้เป็นไป ตาม พระราชบัญญัตินี้ หากกิน
ความถึงไม่ เพราะการตีความในเรื่องเช่นนั้นอาจจะคลุมเครืออยู่

พ.ท. หดองวัฒนดีทิพิชัย ประธาน กรรมการกิจการ กล่าว ว่า
กรรมการเห็นไม่เป็นของสำคัญ แล้วแต่สมาชิกจะเอาอย่างไร

ประธานสภาฯ กล่าว ว่า มีสมาชิกขอให้เอาตามรัฐบาล ถ้า
กรรมการไม่ขัดข้องจะได้ตามที่ประชุม ข้อนั้นก็เห็นจะไม่สู้สำคัญ
กรรมการจะยอมหรือไม่

พ.ท. หดองวัฒนดีทิพิชัย ประธานกรรมการ กล่าว ว่า ไม่
ขัดข้อง

ประธานสภาฯ กล่าว ว่า กรรมการไม่ขัดข้อง ถ้าสมาชิก
ไม่คัดค้านก็เป็นอันให้แก้คืนตามร่างของรัฐบาล วาระที่ ๒

นายจิ่ง จวงจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าว ว่า ข้าพเจ้า
ยังติดใจอยู่นิดหนึ่งว่า ร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวนี้ รัฐบาล
จะมีวิธีอย่างไรบ้างในการที่จะให้ราษฎรรู้ ถึงขั้นตอนบัตร ประจำตัว อัน
แท้จริง

พระพิณจรรยากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าว ว่า ก่อน
ที่จะผ่านเป็นวาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอถามรัฐบาลว่าในการที่จะออกบัตร
นั้น จะต้องตั้งหัวหน้าแผนกและจะต้องใช้จ่ายเป็นเงินสักเท่าไร

น.ค. หดองดำรงนาถาดีศักดิ์ ร.น. รัฐมนตรี รักษาราชการ
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าว ว่า ตอบคำถามของ

สมาชิกคนแรก ลักษณะของบัตรปรากฏอยู่แล้วในมาตรา ๕ ส่วน
ในมาตราอื่นซึ่งจะออกกฎหมายกระทรวงนั้นจะระบุว่าอำนาจเจ้าหน้าที่
แห่งใดบ้างที่จะมีบัตรประจำตัว ส่วนคำตอบของสมาชิกคนหลังนั้น
ไม่มีอะไร งานนี้โดยปกติก็ทำในด้านงานปลัดกระทรวง ซึ่งจ่ายไป
ทุก ๆ กรมซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้อง ข้าพเจ้าตอบในทางกระทรวงมหาด
ไทย ซึ่งคิดว่าทุกกระทรวงก็คงจะเหมือนกัน จะมีก็คำบัตรเท่านั้น

พระพิณจนากร ผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า
สำหรับกระทรวงอื่นท่านจะรับรองได้หรือไม่ ท่านรัฐมนตรีทำการ
แทนนายกรัฐมนตรีจะรับรองได้หรือไม่

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
รักษาการแทนนายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ในการตรวจร่างนี้ได้เชิญ
เจ้าหน้าที่มา ได้พูดกันถึงเรื่องนี้ก็ไม่มีใครบอกว่าจะต้องเพิ่มเจ้าพนักงาน
เพราะเหตุว่าเขาทำอยู่แล้ว เช่นกรมตำรวจ

พระพิณจนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ถ้า
ไม่เพิ่มเจ้าพนักงานตั้งทั้จากทะเบียนสมรสแล้ว ข้าพเจ้าก็พอใจมาก

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เสร็จวาระที่ ๒ แล้ว พิจารณาเป็น
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าควรออกพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับได้ โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือขึ้นพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันออกได้ ร่างพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลแขวง พุทธศักราช ๒๔๗๘

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๑, ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓
มีนายทองอยู่ฯ ประสงค์ได้

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า
ในมาตรา ๓ นั้นเป็นปัญหาถ้อยคำที่กำกวม คือข้าพเจ้าขอให้ตัดคำ
ว่าหัวเมืองขึ้น ตัดคำว่า “ขึ้น” ออกเท่านั้น เพราะว่าถ้าหากว่าจะ
ได้ว่าหัวเมืองขึ้นแล้ว จะเข้าใจไปอย่างอื่นก็ได้ ซึ่งความจริงก็ไม่
น่าจะเข้าใจอย่างอื่น แต่ว่าถ้าพูด ๆ ไปแล้ว ถ้าหากว่าจะตัด
“ขึ้น” ออกแล้ว จะขัดกับที่กรมการเอาไว้นั้น

ขุนอินทรภักดิ์ กรมการ กล่าว ว่า คณะกรมการได้
พิจารณาแล้วในข้อแก้ปัญหานี้ที่กล่าว คำที่ว่า “ขึ้น” ออกนั้น
เห็นว่าคำที่ว่า “ขึ้น” ไว้เพราะเหตุว่า “ขึ้น” นั้นได้ระดับกับคำว่า “ตั้ง”
คือว่าตั้งศาลขึ้นแล้ว ตั้งต่อไปก็ได้ ตัดไว้ในบรรทัดแล้ว ไม่ใช่
เมืองขึ้นดังที่สมาชิกเข้าใจ

นายจิ่ง จรุงจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่า ข้าพเจ้า
เข้าใจว่าคำว่า “ขึ้น” นั้น ประกอบคำว่าให้ตั้ง ไม่ใช่เมืองขึ้น

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ปัญหาในเรื่องเราจะอ่านอย่างไรนั้น ก็ได้ความทั้งนี้แหละ
แต่ที่ว่าคำว่า ให้ตั้ง นั้น ลักษณะคำว่า ตั้ง นั้นหมายความว่าขึ้นอยู่
ในตัวแล้ว ที่เราจะมาอ่านดังนั้นว่า “ให้ตั้งศาลแขวงสำหรับหัวเมือง

“^๕ซนคังค่อไป^๕” ที่จริงก็ได้ความ แต่ถ้าว่านคัง^๕ว่า “ให้^๕คังคัง
แขวง^๕สำหรับหัวเมืองค่อไป^๕” ก็ได้ความ แต่^๕ที่^๕เด็ก^๕ประถม^๕และ^๕พวก
บ้านนอกมาอ่าน ก็จะอ่านได้ความว่า ให้^๕คังคัง^๕แขวง^๕สำหรับหัวเมือง
ประเทศ^๕ราช เพราะ^๕ว่า^๕หัวเมือง^๕ซน^๕นี้^๕เรา^๕เข้าใจ^๕กัน^๕มา^๕แต่^๕ไหน^๕แต่^๕ไร^๕ มา
แล้ว^๕ว่า^๕เป็น^๕ประเทศ^๕ราช เพราะ^๕ฉะนั้น^๕เพื่อ^๕ไม่^๕ให้^๕เด็ก^๕ประถม^๕เข้าใจ^๕ผิด
ขอให้^๕กรรมา^๕การ^๕คัง^๕ออก^๕เสีย^๕เถอะ เรา^๕อย่า^๕คิด^๕ว่า^๕ทุก^๕ๆ^๕คน^๕เข้าใจ^๕ และ
คำว่า “คัง” หมายความว่า^๕คัง^๕ซน^๕อยู่^๕ในตัว^๕แล้ว

หลวง^๕วิจิตร^๕วาท^๕การ^๕ ประ^๕ธาน^๕กรรมา^๕การ^๕ กล่าวว่า^๕ ที่^๕จริง^๕คณ^๕
กรรมา^๕การ^๕ก็^๕อยาก^๕จะ^๕ทำ^๕ตาม^๕ความ^๕มุ่ง^๕หมาย^๕ของ^๕ท่าน^๕ท^๕เป^๕ร^๕ญัต^๕ติ แต่^๕
ท^๕ว่า^๕ได้^๕รู้^๕ถึง^๕ว่า^๕ใน^๕เรื่อง^๕อื่น^๕ๆ^๕เรา^๕ก็^๕เคย^๕ทำ^๕มา เมื่อ^๕มี^๕คำ^๕ว่า^๕คัง^๕แล้ว^๕ก็มี^๕
คำ^๕ว่า^๕ซน^๕ ส่วน^๕ความ^๕มุ่ง^๕หมาย^๕ของ^๕ท่าน^๕ผู้^๕เป^๕ร^๕ญัต^๕ติ^๕นี้^๕ คณ^๕กรรมา^๕
การ^๕เข้าใจ^๕คัง^๕ที่^๕ท่าน^๕ผู้^๕เ^๕น^๕อบ^๕ด^๕ฯ^๕ อธิ^๕บาย^๕ว่า^๕ถ้า^๕มา^๕อ่าน^๕แล้ว^๕จะ^๕กลาย^๕
เป็น^๕ว่า^๕เมือง^๕ซน^๕ แต่^๕ใน^๕ที่^๕นี้^๕มี^๕ความ^๕ว่า^๕หัวเมือง^๕ซน^๕ ซึ่ง^๕คำ^๕ว่า^๕หัวเมือง^๕ซน^๕
ไม่^๕เคย^๕แปล^๕ว่า^๕ประเทศ^๕ราช และ^๕ไม่^๕มี^๕ใคร^๕เรียก^๕ว่า^๕หัวเมือง^๕ซน^๕ประเทศ^๕
ราช เขา^๕ใช้^๕ว่า^๕เมือง^๕ซน^๕เฉย^๕ๆ และ^๕ไม่^๕มี^๕อัน^๕ตรา^๕ย^๕อย่าง^๕ไร^๕ กรรมา^๕
การ^๕จึง^๕คง^๕คำ^๕ว่า^๕“ซน” ไว้

นาย^๕มณฑ^๕ รัตน^๕วิจิ^๕ร^๕ ผู้^๕เ^๕น^๕ราช^๕ม^๕จร^๕จ^๕หว^๕ัด^๕นคร^๕คี^๕รี^๕ชม^๕ร^๕ราช^๕
กล่าวว่า^๕ คำ^๕ว่า^๕หัวเมือง^๕ซน^๕อย่าง^๕ใด^๕ก็^๕เป็น^๕คำ^๕แปร^๕ง^๕หรือ^๕ย^๕ุด^๕ แต่^๕ว่า^๕ที่^๕จะ^๕
คัง^๕ซน^๕ออก^๕นั้น^๕ ข้า^๕พ^๕เจ้า^๕ก็^๕ไม่^๕รัก^๕นัก จึง^๕อยาก^๕จะ^๕คัง^๕ลง^๕กับ^๕กรรมา^๕การ^๕
เพราะ^๕เหตุ^๕ว่า^๕ใน^๕รัฐ^๕ธรรมนูญ^๕ของ^๕เรา^๕มา^๕ตรา^๕ ๕๘ ก็มี^๕ว่า^๕ “บรร^๕ดา^๕คำ^๕ด^๕
ทั้ง^๕หลาย^๕จาก^๕คัง^๕ซน^๕ได้^๕ ๖๑ ๖” อยาก^๕จะ^๕คัง^๕ลง^๕กับ^๕กรรมา^๕การ^๕ว่า^๕ให้^๕
เอา “ซน” มา^๕ไว้^๕หน้า^๕ให้^๕คัง^๕คำ^๕ด^๕แขวง^๕ซน

หลวงวิจิตรวาทการ ประธานกรรมการ กล่าวว่ คณะกรรมการพร้อมที่จะรับตามที่ท่านผู้แทนนครศรีธรรมราชเดิม

ประธานสภาฯ กล่าวว่ พอใจหรือไม่

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่ ก็แล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ถ้าไม่มีผู้ใดขัดข้องเป็นอันว่า.....

นายจิ่ง จริงจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่ ข้าพเจ้าขัดข้อง ถ้าทำดังนี้คัดออกเสียดีกว่า ไม่มีประโยชน์เลย

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เขาย้ายมา

นายจิ่ง จริงจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่ ย้ายก็ไม่มีประโยชน์ เพราะมันคลุมเครืออยู่

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ทั้งศาลแขวงชั้นสำหรับหัวเมืองตั้งต่อไปนี้ กรรมการก็ยอม และผู้แปรรูปคดีก็ยอมแล้ว ถ้าขัดข้องก็จะให้ลงมติ

นายจิ่ง จริงจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่ ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เป็นอันผ่านไปได้

หลวงวิจิตรวาทการ ประธานกรรมการ กล่าวว่ คือเมื่อแก้ไขมาตรา ๓ ก็ต้องไปแก้ความในคำปรารภให้เป็นว่า “โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่าสมควรจัดตั้งศาลแขวงชั้นสำหรับหัวเมืองบางแห่ง”

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันแก้ตามนี้
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๕, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๑๑

ชนอินทรมักัด กรรมการสภาฯ กล่าวว่า ฉะเพาะมาตรา ๑๑ คณะ
กรรมการได้แก้ไข คือข้อความว่า “ซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่เปิดสภา
ตามความในมาตรา ๑๒” ได้ขำออกเช่นนั้นก็เพราะผู้แทนรัฐบาลมา
แจ้งว่าถ้าหากเราเติมความในต้นลงไป อาจจะเป็นปัญหาในการร่าง
หน้าว่า คดีที่เปิดศาลใหม่ ๆ จะไม่มีคดีพิจารณา เพราะเหตุว่ากฎ-
หมายเขียนลงจำกัดไว้เช่นนั้น และอาจจะเป็นปัญหาในคดีซึ่งเกิดก่อน
วันเปิดศาล จะชำระศาลแขวงไม่ได้ เพราะศาลแขวงนั้นเป็นศาลซึ่ง
ตั้งขึ้นตามธรรมนูญศาลยุติธรรม เพราะฉะนั้นเมื่อกรรมการได้
ตรวจพิจารณาต้องแก้แล้ว จึงเห็นพ้องต้องกัน เป็นเอกฉันท์ว่าควรจัด
ขำออกเพื่อไม่เป็นปัญหายุ่งยากต่อไป นอกจากนั้นไม่มีการแก้ไข

น.ต. หดวงษ์ารังนาว่าสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการ
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า คือข้อเท็จจริงของ
กรรมการ ก็มีเหตุผลที่ควร พึง อยู่บ้าง แต่สำหรับทาง กระทรวง
มหาดไทย คือถ้าแม้ว่าคดีออกเสียเช่นนั้นแล้ว ก็หมายความว่ายอม
เป็น ความลำบาก แก่เจ้าพนักงานชั้นการ กล่าวคือว่า เจ้าพนักงาน

อัยการตำรวจไว้เช่นนั้นก็หมายความว่า มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีซึ่งอยู่ใน อำนาจของศาลแขวง ซึ่งอาจจะเป็นเรื่อง ซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่ก่อนศาลแขวงเปิดก็ได้ เพราะฉะนั้นในเวลานั้นเขาอัยการที่ โทลงไปฟ้องกัน ความลำบากมีอยู่เช่นนั้น

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า การที่กรมการคดีออกนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าจะทำให้ความยุ่งยากในทางดำเนินคดีไม่สะดวกเพราะในกรณีที่รัฐบาลว่าเท่านั้น เพราะว่าถ้าเราคัดออกเช่นนั้นแล้ว หมายความว่าถึงเราจะต้องมีบทบัญญัติใน มาตราหนึ่งซึ่งว่าคดีที่เกิดขึ้นก่อนวันเปิดศาลแขวง ที่มีอยู่ในศาลชั้นนั้น จะต้องโอนมา เราจะต้องมีบทบัญญัติในนี้ให้ โอนมาด้วย แต่ทว่า ปัญหาที่จะเกิดความยุ่งยากนั้น อาจจะมีว่าศาลแขวงที่ตั้งขึ้นใหม่นั้น จะเกิดวุ่น เราอาจจะไม่พอใจที่จะมาอยู่ในบังคับของศาลแขวงก็ได้ เราอาจจะพอใจอยู่ในอำนาจของศาลจังหวัดที่มีอยู่แล้ว เพราะเกี่ยวข้องกับความพอใจของคู่ความ ถ้าเราคัดออกเช่นนั้นต้องมีปัญหาในเรื่องที่ว่าคดีที่เกิดขึ้นก่อนวันเปิดศาลแขวงนั้นจะให้ทำอย่างไร เราอาจจะ คัดความ ๒ ทาง คืออย่างหนึ่งต้องโอนมา เพราะบทบัญญัติใน มาตรา ๕๒ ศาลแขวงที่ตั้งขึ้นนั้น มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีซึ่งอยู่ใน อำนาจของศาลแขวง เราคิดว่าความตามนัยหมายความว่าคดีที่เกิดขึ้น หรือหลัง จะต้องโอนมายังศาลแขวงประการหนึ่ง ที่นาคัดความอีก อย่างหนึ่งว่า การตั้งศาลแขวงนั้นไม่มีผลย้อนหลัง คือหมายความว่า

ว่าคดีที่เขาได้ฟ้องร้องกันอยู่ในโรงศาลก่อนแล้วไม่บังคับถึง เมื่อเราคิดความเช่นนั้น การได้ข้อความไว้นั้นทำให้มีความหมายชัดเจนขึ้น ที่ปัญหาในการตีความทั้งสองทางนั้นจะเป็นอย่างไร ที่ปัญหาในทางตีความที่ข้าพเจ้าว่าหมายความว่าไม่มีผลย้อนหลังแล้ว เราจะต้องได้ไว้เพื่อให้มีความชัดเจน แต่ถ้าเราจะตีความอย่างวิธีแรกหมายความว่า คดีที่เกิดขึ้นแล้วถ้าอยู่ในศาลจังหวัดจะต้องโอนมายังศาลแขวง จะต้องมีการมีทนายผู้ใดให้ชัดเจนทีเดียวว่า คดีที่เกิดขึ้นก่อนนั้นจะต้องโอนมา แล้ววิธีโอนจะทำอย่างไรนั้นจะต้องมีการมีทนายผู้ใด อีกมาคราวหนึ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าในทางปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทยซึ่งเราพอจะรู้กันนั้น และในการที่จะไม่ทำให้คดีโอนกันยุ่งยาก ข้าพเจ้าคิดว่าคงความตามร่างเดิมนี้ดีแล้ว และเป็นวิธีของการตีความในกรณีที่ ๒ ที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้ว

ขุนวรดิษฐ์กรุณเวทย์ กรมมาธิการ กล่าวว่า ในการที่คดีข้อนี้ออกมีเหตุ ๒ ประการ คือว่าตามคำชี้แจงของผู้แทนทางกระทรวงกลาโหมบอกว่า ถ้าหากว่าเราไม่ตัดออกแล้ว สมมติว่าคดีที่เกิดขึ้นก่อนวันเปิดศาลนั้นเพียงวันเดียวเท่านั้น ก็จะนำมาฟ้องในศาลแขวงไม่ได้ ข้อหนึ่ง เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นว่าเราอยากจะสงเคราะห์ไม่ให้ราษฎรมาฟ้องที่ศาลจังหวัดเป็นทางไกล จึงได้ตัดออกเสีย อีกข้อหนึ่งเมื่อว่าตั้งศาลแขวงขึ้นแล้วอำนาจของศาลแขวงก็ย่อมจะทำการได้ไม่จำเป็นจะต้องโอน เพราะเหตุว่าเป็นการฟ้อง ไม่ใช่ว่าคดีที่เกิดขึ้น

๕๕ เป็นการฟ้องร้อง ด้วยเหตุอย่างนี้เราจึงได้คัดตามที่ผู้แทนกระทรวง
ยุติธรรมได้ร้องขอมา

หตทวงวรนิติปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูลนคร กล่าวว่
ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ ว่าเหตุใดผู้แทนของรัฐบาลจึงไม่รู้จักความประสงค์
ของรัฐบาล คือไม่รู้นโยบายของรัฐบาล และไปทำให้คณะกรรมการมา-
ธิการเข้าใจผิด จึงเกิดเหตุระงับ ข้าพเจ้าเห็นด้วยตามที่ผู้แทนจังหวัด
สตูลฯ กล่าว ขอให้ลงมติ

นายบุญมี ตุ้งคนาคกร รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้ เป็นไปตามร่าง
ของกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๗ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้ เป็นไปตามร่าง
ของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๓ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เป็นอันว่า ให้ เป็นไปตามร่างของ
รัฐบาล

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓๒ แก่คำว่ “พระราช
บัญญัติ” ตัว “ญ” ผิดไป เป็นตัว “บ”

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เสร็จวาระที่ ๒ แล้ว พิจารณาเป็น
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้ยกพระราชบัญญัตินี้ไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า เป็นอันว่าออกพระราชบัญญัติได้

หยุดพักประชุมเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ค่อยไปพระราชบัญญัติ
รายนครแก้ไขเพิ่มเติม

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔

นายทองอยู่ พุ่มพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่่า
ในมาตรา ๔ นี้ ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติตอนท้ายวรรคนี้คัดออก คือ
ตั้งแต่คำว่า “และเมื่อไม่มีผู้ว่าจ้างต้องประจำอยู่ในโรง เว้นแต่จะ
ออกในที่ที่นายทะเบียนได้กำหนดไว้ โดยเฉพาะสำหรับรถชนิดนี้”
ก็หมายถึงต้องจังหวัดเท่านั้น คือจังหวัดพระนครและชลบุรี หาได้มุ่ง
ถึงจังหวัดต่าง ๆ ไม่ ซึ่งความจริงนี้รัฐมนตรี้ว่าการกระทรวง
มหาดไทยก็ได้รับรองอยู่แล้วว่าขอให้ตัดข้อความในตอนท้ายนี้ออก
แต่ว่าการรวมกิจการกลับไปเพิ่มเข้าอีก นั้นเป็นการผิดความประสงค์
ข้าพเจ้าที่ได้นำหมายไว้ ความจริงพวกคนรับจ้างก็ไม่ใช่ผู้ที่มันมี
อะไรเลย ข้าพเจ้าได้รู้ดีอยู่แล้วว่ารถชนิดนี้เป็นรถพ่วงจากจวนทั้ง
นั้น รับส่งก็ระยะไกล แต่ว่าราคาค่าจ้างนั้นถูกเหลือเกินทีเดียว

ข้าพเจ้าได้เคยสอบถามคุณแล้ว ได้คำจำกัด ๗๐-๘๐ ตารางกิโลเมตร
อย่างนั้นเป็นต้น ซึ่งเป็นการเคื้อคร่อนแก่บุคคลจำพวกนี้ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอให้ตัดค่าทำนุวรรคนออกเสีย เพื่อประโยชน์แก่ผู้ที่ยากจน
ถ้าหากว่าเราจะไปบัญญัติเช่นนั้นแล้วย่อมจะเป็นการที่เคื้อคร่อนอยู่
มากสำหรับอาชีพชนิดนี้ เพราะฉะนั้นหวังว่าสมาชิกทั้งหลายคงจะ
เห็นแก่ผู้ยากจนซึ่งเป็นพลเมืองของชาติของเราให้มาก

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์ ประธานกรรมการ กล่าว ว่า ตาม
ที่ผู้แทนจังหวัดชลบุรีได้แปรญัตติขอให้ตัดข้อความตอนท้ายของข้อ ค.
ออกนั้น เป็นการตัดสินใจที่ไม่ให้กฎหมายอันนี้เป็นผลประการใดเลย
เพราะพระราชบัญญัติที่แก้ไขนั้น ผลโดยตรง ข้อความตอนท้ายเท่านั้น
แต่ท่านรัฐมนตรีเมื่อวันก่อนนั้นได้แถลงไว้ว่าจะให้ใช้แต่เฉพาะใน
จังหวัดพระนครและชลบุรีเท่านั้น เพราะเห็นใจจังหวัดอื่นๆ ซึ่งยังหา
มีรถประจำทางไม่ กรรมการเห็นผลแห่งพระราชบัญญัตินี้จึงได้แก้ไข
ให้ไปเป็นไปตามผลอันควร เพราะเหตุว่าจังหวัดพระนครและจังหวัด
ชลบุรีได้มีรถประจำทางอยู่แล้ว และทางเหล่านั้นก็เป็นทางที่ได้ใช้
ในสาธารณประโยชน์เต็มที เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ากำหนดที่ออกได้
ให้ก็หาได้เป็นการเคื้อคร่อนแก่ราษฎรประการใดไม่ แม้แต่ชลบุรี
เองก็เช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าขอทราบเรียบได้ว่าเจ้า
พนักงานของเราพยายามที่สุดที่จะให้ความสะดวกแก่ประชาชนพลเมือง

มิให้มีการเคื้อคร่อนเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าผู้แปรญัตตินั้นแปรผิดหลักการทำทีเดียว จึงไม่ยอมให้แก้

นายจิ่ง จิ่งจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่า ต่างจังหวัดไม่มีรถประจำทาง รถโดยสารโดยมากนั่งได้กว่า ๕ คน ถ้าออกไปอย่างกรณีการแก้แล้วก็ถูกต้อง ถ้าไม่ออกอย่างนั้น จะทำให้ทางจังหวัดเคื้อคร่อนที่สุดจนทำอะไรไม่ได้

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่า ตามที่คณะกรรมการได้แถลงเมื่อครั้งก่อนว่าสำหรับ ถ้าตัดท้ายมาตรานี้จะไม่มีประโยชน์อะไรนั้น ข้าพเจ้าอยากจะเรียนว่า ถ้าหากว่าจะไม่มีประโยชน์อย่างใดแล้ว ก็เหตุใดเล่าจึงได้ขอให้ตัดออกได้ในวันก่อนในเมื่อจะให้บังคับทั่ว ๆ ไปทุกจังหวัด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่า จะต้องไม่ประโยชน์จึงเป็นเหตุให้ท่านรัฐมนตรีช่วยราชการ กระทรวงมหาดไทยจึงได้พักออกมาเช่นนั้น

น.ต. หลวงอำรวงนาถสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงไทย กล่าวว่า บางทีสมาชิกผู้นั้นท่านยังจะเข้าใจผิดเล็กน้อย คือว่าข้าพเจ้าได้เสนอขึ้น เพื่อความปรองดองในสภาฯ ไม่ให้มีการทุ่มเถียง ข้าพเจ้าเสนอว่าในหลักการที่ท่านตั้งใจอยู่ คือว่า จะต้องจอดอยู่ในโรง คือจะต้องจอดในที่ที่เจ้าหน้าที่กำหนดโดยเฉพาะ นั่นเฉพาะในหลักการตัดออกได้ แต่ส่วนในตัวร่างนั้นไม่ควรตัด นอกจากจะได้ฟังคำชี้แจงจากเจ้าหน้าที่แล้ว

ถึงแม้ข้าพเจ้าจะได้พยายามทำความเข้าใจอย่างหนัก แต่ที่ประชุมแห่งสภาฯ นั้นก็ไม่ยอม ให้คงเอาไว้ แต่ทว่าให้เปลี่ยนหลักการใหม่ว่า ให้ใช้สำหรับวัดในพระนครและชนบทเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นกิจกรรมการดำเนินงานถูกต้องตามมติของที่ประชุมแล้ว

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่า เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น นั้นร่างดังกล่าวว่า “รถยนต์รับจ้างพิเศษ” เพราะฉะนั้นตามที่ผู้แทนจังหวัดชลบุรีได้อภิปรายเมื่อครั้งก่อนจะเข้าใจไปว่ารถยนต์รับจ้างทั่วไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะทราบเสียอีกครั้งหนึ่งว่ารถยนต์รับจ้างพิเศษนั้นหมายถึงรถชนิดไหน ถ้าอธิบายให้เห็นแล้วบางทีจะเข้าใจขึ้น

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า มีคำอธิบายในมาตรา ๓ แล้ว มาตรา ๕ ก็มีแล้ว

ด. เทียม ศรีพิสัย ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่า ในเรื่องนั้นคณะกรรมการและรัฐบาลได้อธิบายแจ่มแจ้งแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ เพื่อเป็นความรวดเร็ว

นายจิ่ง จริงจิตร ขุนสุวรรณพิจิตร รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นควรจะให้เป็นไปตามร่างที่กรรมการเสนอมา โปรดยกมือขึ้น

มีมติเอกฉันท์ ๓๘ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า เป็นอันว่่าให้เป็นไปตามร่างของ
กรรมาธิการ หมวดว่่าที่ ๒ แล้ว บั้คนข้าพเจ้าขอให้งมติในว่่าระที่
ท่านผู้ใดเห็นว่่าร่างพระราชบัญญัตินี้จะออกเป็นพระราชบัญญัติ
บังคับได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า เป็นอันว่่าพระราชบัญญัตินี้ออกใช้
เป็นกฎหมายได้ คัดไปพระราชบัญญัตินี้แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๒๘

เดชาธิการสภาฯ อ่าน ในมาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓ มีนายทองอยู่แปรรูปดัดกับหลวงศรีประกาศ

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่่า
ในมาตรา ๑ อนุมาตรา ๒ บรรทัดที่ ๓ ข้าพเจ้าขอแปรให้ลดกำหนด
โทษจำคุกจาก ๑๐ ปีลงมาเป็น ๕ ปี ความจริงในเรื่องลดโทษนั้น
ข้าพเจ้าก็ได้พูดอยู่เสมอ ๆ เพราะว่่าข้าพเจ้าไม่อยากจะให้ประชาชน
เข้าอยู่ในคุกตรว่่า ตั้งท่านผู้แทนจังหวัดอุบลราชธานีได้เคยปรารภว่่าเช่น
เดียวกัน ถ้าหากเราจะเอาคนเข้าคุกเข้าตรว่่าโดยกำหนดโทษแรง ๆ
เช่นนี้ เป็นของไม่เหมาะ ข้าพเจ้าได้พูดมานี้ก็เป็นของซ้ำ ๆ ซาก ๆ
เช่นนั้น เพราะฉะนั้นสภาฯ นี้ น่าจะกรุณาแก้ประชาชนสักครั้งหนึ่ง
แม้ว่่าจะกรุณาให้มีโทษเพียง ๕ ปีเช่นนั้นแล้วจะเป็นพระคุณ อย่างสูง
แก่ประชาชน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ข้าพเจ้าตั้งใจจะแปรญัตติไปในทำนองญัตติของหลวงศรี-
ประกาศได้แปรญัตติไปในทำนองว่าการจำคุกนั้นเราได้เพิ่มขึ้น แต่
วิธีการปรับนั้น ถ้าจะมีการจำคุกแทนค่าปรับแล้วให้ได้มีทางจำคุก
เพิ่มขึ้น แต่ได้มีเพื่อนสมาชิกได้แปรญัตติที่สัมพันธ์ของข้าพเจ้า
ทั้งข้าพเจ้าจะได้อภิปรายต่อไปว่าควรหรือไม่เพียงใด ในการที่บ้าน
เมืองยังไม่เจริญก้าวหน้า ในการที่จะตั้งโทษกันจนเกินไป แต่อย่าง
ไรก็ดี นโยบายของสภาฯ นี้ก็มีในอันที่จะปราบปรามการกระทำผิด
ทุกอย่างในการเพิ่มโทษเท่านั้น เราไม่ได้เห็นในทางผ่อนผันก่อน แต่
ว่าเราเดินรูกหน้าในทางที่รุนแรงทีเดียว ข้าพเจ้าเสนอข้อคิดในวันรับ
หลักการพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า เรามีทางที่น่าจะทำได้หลายทาง เช่น
ลดราคาเงินดินบนหน้าจัมบ้าง ลดราคาผืนดงบ้าง ก็น่าจะเป็นผลดีแก่
การปราบปรามอยู่ส่วนหนึ่ง เพราะพฤติการณ์ในการที่เป็นจริงอยู่
เดี๋ยวนี้ การขายผืนที่ชุกชุมอยู่ทุกวันนี้เนื่องจากผู้ทุจริตได้นำผืน
มาขายให้รัฐบาล การขายนั้นก็ซื้อรับดินบนนั้นเอง เพราะว่าราคา
ผืนในขายแดนนั้นสูงกว่าราคาที่รัฐบาลให้ดินบนถึง ๓ เท่า แต่ทั้ง
เมื่อหลวงศรีฯ ได้แปรญัตติให้คงโทษ ๒ ปีไว้ตามพระราชบัญญัติเดิม
แต่ถ้าจะมีการจำคุกแทนค่าปรับแล้ว การจำคุกนั้นเราจะได้ขยายไป
เดี๋ยวนี้การคำนวณตามปกติจะต้องปรับ ๕ เท่าของราคาผืนเสมอ
แต่ตามสถิติของผู้ที่มีเงินเดียวค่าปรับตามนั้นมันน้อยที่สุด โดยมากก็ต้อง

จำแทน แต่การจำแทนค่าปรับนั้นเราก็มักนับตามกฎหมายลักษณะ
 อาญามาตรา ๓๘ ซึ่งจะต้องจำแทนวันละ ๑ บาท แต่ไม่เกิน ๓ ปี
 และการขายฝิ่นนั้นมักจะมีย่อย ๆ มีคนค้าฝิ่นถึง ๕๐๐ ค่าจึงเช่นนี้ ซึ่ง
 ถ้าว่าโดยค่าปรับแล้วจะต้องถึงสองหมื่นสี่พันกว่าบาท ในราคาของ
 ฝิ่นสี่พันกว่าบาทนั้น ถ้าเราจะคิดว่าการที่เราจะปราบฝิ่น ไม่ให้ผู้ค้า
 ฝิ่นจำนวนมากใหญ่เช่นนี้ เป็นการเพิ่มโทษในตัวแทนที่เราจะปรับให้จำคุก
 วันละ ๑ บาท แต่ไม่เกิน ๓ ปีเช่นนั้น เราให้จำคุกวันละบาท แต่ขยาย
 เป็นว่าไม่เกิน ๕ ปี วิธีเช่นนี้จะทำให้บุคคลผู้นั้นไม่กล้าค้าฝิ่นรายใหญ่
 หนึ่งประการหนึ่ง และอีกประการที่สำคัญที่สุด ผู้ที่จะรับผิดชอบใน
 การที่จะมาเป็นตัวแทนในการค้าฝิ่นนั้น เพราะว่าตัวจริงนั้นเขาซ่อนอยู่
 ก็นั่น เมื่อค่าปรับจนถึงจำนวนถึงสองหมื่นบาทเช่นนั้นแล้ว การจำคุก
 นั้นก็คงไม่น้อยกว่า ๓๐ ปี เมื่อไม่น้อยกว่า ๓๐ ปีเช่นนั้นแล้ว โทษจำ
 คุกมีอยู่แล้ว ๒ ปี และโทษซึ่งจะต้องจำแทนเพิ่มขึ้นอีกถึง ๓๐ ปี จะ
 มารับสมอ้างเช่นนั้นจะต้องถูกจำคุกถึง ๒ ปี ก็นับว่าเป็นทางผ่อนผันอยู่
 นี้เป็นวิธีส่วนหนึ่งที่เราจะควบคุมได้เป็นสองสถาน คือข้าพเจ้าขอสรุป
 ว่าสถานหนึ่งจะทำให้ผู้รับผิดชอบนั้นน้อยลง แล้วสถานที ๒ จะทำให้
 การค้าฝิ่นรายใหญ่นั้นลดน้อยลงเช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ดี ตามที่
 เพื่อนสมาชิกจังหวัดชลบุรีได้แปรญัตติขอลดโทษลงมา ๕ ปีนั้น ข้าพ-
 เจ้าก็คิดว่าเป็นเหตุที่เราควรพิจารณาโดยรอบคอบในสภาานี้ เดิม
 อัตราโทษของ พระราชบัญญัตินี้มีแต่เพียง ๒ ปี อัตราโทษอย่างสูง

แต่รัฐบาลได้ขยายเวลาไปอีกถึง ๓๐ ปี อัตราโทษเช่นนี้เป็นการขยายโทษถึง ๕ เท่า แต่การที่สภาฯ นั้นจะทำอะไร ไบ๊งบ้าง ไครมครามขยายโทษขึ้นไปถึง ๕ เท่าตัวเช่นนั้น ย่อมเป็นสิ่งที่ไม่งามต่อสภาฯ นี้ เราเป็นผู้แทนราษฎร เราจะต้องมองในแง่ทุกแง่ ไม่ใช่เฉพาะแง่ในฝ่ายที่จะปราบอย่างเดียว เราจะต้องมองในแง่ที่จะฝึกฝนนิสัยของผู้ทุจริตเหล่านั้นให้เป็นคนดีต่อไปในเวลาข้างหน้าด้วย อย่างพระราชบัญญัติการพนันที่ได้ออกไปแล้วนั้นเราขยายโทษไม่ตุนัก เดิม ๒ ปี ขยายเป็น ๓ ปี เราได้พูดกันหนักหนาว่าเราต้องการปราบปรามพนัน แต่อย่างไรก็ตามการขยายโทษจาก ๒ ปีเป็น ๓ ปี ก็เป็นการขยายโทษอยู่ แต่เมื่อได้มาที่พระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว มองให้เห็นว่าเป็นการที่รัฐบาลได้เสนอโทษจำคุกเพิ่มขึ้นสูงกว่าระดับที่ควรจะเป็น ดูประหนึ่งว่าการดำเนินนโยบายอันร้ายแรงต่อประเทศ แต่การดำเนินเราอยู่แต่ว่าเป็นภัยเฉพาะผู้คิดผิดเท่านั้นเอง ส่วนที่จะมีผู้ถูกลงโทษผิดเช่นนั้นเป็นอาชพส่วนหนึ่ง ถ้าเราจะอนุมานว่าพวกนี้เป็นพวกกรรมนิชดแล้ว ข้ พเจ้าก็คิดว่าเราจะลงเคราะห์อย่างนั้นไม่ได้ เพราะว่าพวกนี้เป็นพวกโทษหนักอาชกรเพื่อการอาชีพอย่างหนึ่งเท่านั้น เช่นเดียวกันกับคน ๆ นั้นเราจะถือว่าพวกนี้เป็นพวก กรรมนิชดไม่ได้ ก็เมื่อการดำเนินซึ่งเจ้าหน้าที่ควรจะต้องระมัดระวังโดยรอบคอบ และเราก็ได้มีการจ้างปราบใน การที่ จะ ปราบ การค้าฝิ่นเถื่อนและสุราเถื่อนเช่นนั้นแล้ว เราจะขยายโทษจาก ๒ ปีถึง ๓๐ ปีพวกเดียวกันนั้นย่อมไม่

เป็นผล อย่างไรก็ดีเราควรระทกลองเสียก่อนว่าเราควรระขายจาก
๒ ปีเป็น ๕ ปี ๕ ปีเสียก่อน ถ้าแม้ว่าการขายเช่นนั้นยังไม่เป็นผลพอ
ที่จะควบคุมได้ เราขอที่จะเสนอพระราชบัญญัติขึ้นแก้ไขเพิ่มเติมได้
ทุกเมื่อ ก็เมื่อเรามีโอกาสที่จะกระทำได้อยู่เสมอๆ เช่นนี้ ก็เหตุใดเล่า
เราจึงจะต้องโคตจากบันไดขั้นแรกไปถึงขั้นสุดท้าย ถึงเหล่านี้อย่อม
จะเป็นภัย และโดยเฉพาะเราจะต้องได้รับการ แข่งขัน หัก กระทบ
จากบุคคลจำพวกนี้ ซึ่งเราน่าจะอบรมให้พวกเขาเป็นพลเมืองดีของ
ประเทศต่อไป แต่อย่างไรก็ดีก็ยังต้องมีเสียงคนว่ามีคนบางจำพวก
ที่มีอาชีพทางนี้เราไม่หวั่น และเราไม่จำเป็นจะต้องนึกถึงบุคคลจำพวก
นี้ เมื่อบุคคลใดเป็นคนในบังคับสยามแล้ว และบุคคลใดเป็นบุคคล
ที่ใดเข้ามาพึ่งบรมโพธิสมภารในประเทศสยาม เรามองในแง่ที่จะช่วย
ให้เขาเป็นคนมากขึ้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นด้วยในแง่ที่ผู้แปร
ญัตติทั้งสองนี้

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎร จังหวัด เชียงใหม่ กล่าว ว่า
ตามที่ข้าพเจ้าได้แปรญัตติในข้อนี้ไว้ และผู้แทนจังหวัดอุบลฯ ได้ธิ-
บายไว้แล้ว ด้วยเหตุว่ากฎหมายเก่านั้นให้จำคุกไม่เกิน ๒ ปี และ
ต่อไปนั้นปรับไม่เกิน ๕ เท่า กฎหมายที่ออกใหม่นี้ข้ามไปชั้นสูงสุด
ทีเดียว กล่าวคือ จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปีและปรับไม่ใช่หรือ กฎหมาย
ใหม่นี้นอกจากเพิ่มโทษแล้ว ยังจะต้องลงโทษทั้งจำคุกและทั้งปรับ
ด้วย เหตุที่ข้าพเจ้าเห็นด้วยในหลักการว่าเราควรระปราบเรื่องผิด

แต่ถ้าข้าพเจ้ามองไปในอีกแง่หนึ่งว่าการปราบเรื่องฝิ่นนั้น ไม่ใช่ปราบ
ด้วยการออกกฎหมายลงโทษให้หนัก เราอยู่ที่ว่าบุคคลทุกคนสู้ฝิ่นและ
คิดฝิ่น ออกไม่ได้ เราจะต้องปราบในแง่ที่ว่าบุคคลที่สู้ฝิ่นมีอยู่เท่าไร
ไม่ให้ตัวขึ้น ถ้าเช่นนั้นแล้ว ฝิ่นนั้นก็มาขายไม่ได้ เพราะไม่มีคน
สู้ อีกอย่างหนึ่งฝิ่นเถื่อนนั้นถูกกว่าฝิ่นของรัฐบาลมากเหลือเกิน
บุคคลทุกคนจะต้องไปซื้อของเถื่อน เพราะรัฐบาลตั้งราคาฝิ่นไว้สูงเหลือ
เกิน เมื่อเราอยากจะขายก็ให้ตั้งระดับเพื่อให้คนได้มาสู้ฝิ่นรัฐบาลได้
เมื่อไหนๆเราจะขายฝิ่นอยู่ เราก็ควรจะตบเรอขึ้นไปที่ระดับๆ ไม่
ควรเอาให้สูงส่ง ขายให้ลดจาก ๓๐ ปีกดมา

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์ ประธานกรรมการ กล่าวต่อว่า พระ
ราชบัญญัติฉบับนี้รับกันอยู่แล้วว่าเราต้องการปราบผู้ค้าฝิ่นในทาง
ทุจริต ซึ่งรัฐบาลนี้ใครจะมาชำนานแล้วว่าฝิ่นตก และนอกจากนั้น
ก็เพื่อจะเป็นการปราบปรามผู้สู้ฝิ่นด้วยบ้างตามกติกาดังแผนการ
ฝิ่น เมื่อได้รับกันอยู่แล้ว กรรมการก็จำเป็นจะต้องพิจารณาไป
ในทางนี้ ตามคำแปรญัตติของผู้แทนจังหวัดชลบุรีให้ลดโทษลง ๕ ปี
นั้น กรรมการเห็นว่าในพระราชบัญญัติกำหนดโทษไว้ไม่เกิน ๓๐
ปี เมื่อเช่นนั้นแล้วศาลอาจจะลงโทษต่ำกว่า ๕ ปีก็ยังได้ เพราะฉะนั้น
กรรมการจึงไม่เห็นด้วย ผากไว้เป็นดุลยพินิจของศาล แต่ทว่า
การแปรญัตติของหุดวงศ์ฯ คือผู้แทนจังหวัดเชียงใหม่และผู้แทน

ขบถ ๖ เห็นพ้องด้วยนั้น กรมการได้พิจารณาโดยต้องแท้แล้ว
ความจริงก็เห็นใจอยู่เหมือนกันว่าควรจะเขียนขึ้นในการลงโทษ แต่
ว่าการลงโทษเช่นนี้เราทำได้โดยมีมาแล้ว เช่นการวางเพลิงเป็นต้น
และได้ผลดีประดุจของรัฐบาลเป็นที่ดี ผู้เมื่อปรากฏว่าได้กระจัด
กระจายแพร่หลายไปทั่วประเทศเช่นนี้แล้ว และการปราบปรามอย่าง
อื่นก็หาสำเร็จผลไม่ ทั้งประกอบด้วยการปราบปรามนั้นหาได้ปราบไปใน
ทางการกระทำอย่างเดียว ไม่ จำเป็นจะต้องปราบไปในทางใจด้วย
ถ้าหากว่าปราบไปในทางใจแล้ว ข้าพเจ้าและกรมการจึงเห็นพร้อม
กันว่าจำเป็นจะต้องกำหนดโทษไว้ ให้สูงเพื่อปราบในทางใจส่วนหนึ่ง
ข้าพเจ้าอยากจะเรียนย่อ ๆ แต่เพียงว่า เมื่อการศึกษายังมีแต่พอควร
เมื่อการรักษากฎก็ยังมีแต่พอควร และเมื่อยังต้องการค้าขายใน
ทางทุจริตและในทางสะดุดตบ้ายกันอยู่เช่นนี้แล้ว จำเป็นที่ผู้รั้ง
บาตนั้นจะต้องหาทางปราบ และทางปราบนั้นเมื่อมาถึงสภาแล้ว
สภาจะต้องช่วยเหลือ นี่เป็นการจำเป็นที่สุด ถ้าหากว่าเราไปกำหนด
โทษเพียงปรับให้มากแล้วไปเพิ่มโทษทางปรับตามมาตรา ๓๘ ของกฎ
หมายอาญานี้ ข้าพเจ้าเชื่อเป็นอย่างแน่ทีเดียวว่าผู้ค้าฝิ่นรายใหญ่ ๆ
จะยอมพดเงินออกมาให้ปรับ เพราะการค้าฝิ่นเพียงต้องด้ามกรงเท่า
นั้นเขาจะได้กำไรเกินค่าเป็นหนักหนา เมื่อเช่นนี้แล้ว การปราบทาง
ใจจะสำเร็จได้อย่างไร เขาจะยอมพดเงินค่าปรับแล้ว เขาก็จะทำอีก
คงทำการปราบปรามก็หาเป็นไปสมประสงค์ไม่ เพราะฉะนั้น

กรรมาธิการจึงเห็นพร้อมกันว่า ในขั้นต้นถ้าเราจะปราบปรามให้ได้
 ผลแน่นอนแล้ว ก็ควรจะทดลองในท่านองน เราอาจจะแก้ไขอย่าง
 ผู้แทนอบต. ๆ ได้ว่ามาว่าเรามาแก้ไขในคอนท่าย ก็ได้ คือลดโทษ
 ให้น้อยลง ถ้าหากว่าได้ผล สมประสงค์ และได้ผล แก่รัฐบาลของเรา
 แล้ว เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงเห็นว่าการกระทำ และแก้ไขเช่นนั้น
 เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่สภาฯ นี้จะได้ ใคร่ครวญพิจารณาเพื่อให้การ
 เป็นไปตามที่รัฐบาลได้เคยร้องเรียนมาช้านานแล้วนั้น

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าว ว่า
 บางที่รัฐบาลและกรรมาธิการ จะเห็นว่าการเพิ่มโทษนั้นเป็นยาแก้ โรค
 อย่างชะงัดอย่างที่ท่านได้เคยเสนอและได้รับคำรับรองจากสภาฯ นี้ไป
 แล้ว แต่ว่าเพราะเรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วย อย่างที่ผู้แทนอบต. ๆ
 และผู้แทนชนบทได้กล่าว ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยตามคำแปรญัตตินั้น
 การเพิ่มโทษนั้นไม่ควรจะให้มากเกินไปจนจะกลายเป็นโทษปล้น โทษ
 ๓๐ ปีเท่ากับโทษฐานปล้นทรัพย์ ซึ่งในเรื่องเป็นโทษเพียงนิดหน่อย
 เท่านั้น ไม่จำเป็นอะไรเลยที่จะให้ถึงโทษถึง ๓๐ ปี แต่ศาลจะลงโทษ
 เท่าไรนั้นเป็นความจริง แต่ถ้าหากว่าศาลไปลงโทษ ๓๐ ปี ใครจะไป
 ว่าศาลได้ ศาลมีอำนาจโดยอิสระที่จะทำอะไรได้ตามความเห็นชอบ
 ของตน ในเรื่องคำฉันทน์บางที่กรรมาธิการจะไม่รู้ความจริงในสิ่งที่ไม่
 เป็นความจริงก็ได้ เพราะว่าท่านอยู่แต่ในกรุงเทพฯ ถึงท่านที่ไปอยู่
 ในหัวบ้านหัวเมืองก็จะพลอยไม่รู้ด้วยคนคำฉันทน์แต่ก่อนจับไม่ได้ จับได้

แต่ตัวข้า คือตัวดัดอ จะมิประโยชน์อันใดที่ศาล หรือเราจะไปลงโทษคนชนิดนั้น จะลงโทษเขาไปก็หัวเขาก็ไม่รู้ดีอะไร คดออกชีวิตก็ได้ มันสำคัญอยู่ที่คนมีเงินหรือคนที่มีความรู้ดี อย่างแต่ ๑๐ ปี เดย วันเดียวเขาก็ไม่ต้องการจะเข้าไปอยู่ในตาราง ใครต้องการจะไปอยู่ในตารางบ้าง ที่นั่งอยู่ในที่นั้นก็เหมือนกันไม่ต้องการเช่นนั้น อีกประการหนึ่งความสำคัญก็คือว่าเจ้าหน้าที่ควรจับได้ ในเรื่องผิดเงื่อนไขใหญ่ ๆ รายสองแสน ซึ่งเราต้องใช้ สิบจนถึง สองแสนบาท ๆ เราอาจไปทำอะไรได้อย่างดี เมื่อของที่บรรทุกมาเป็นรถ ๆ เช่นนี้ไม่น่าที่จะให้รางวัลแก่คนเอาดินบนเลย ควรจะเป็นไหวพริบของเจ้าหน้าที่.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่า นอกประเด็น เรื่องนี้มี ๒ หรือ ๑๐ ปี จะเขาอย่างไรว่ามา

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างมาก ที่สุด ๕ ปี อย่างที่ผู้แทนราษฎร จังหวัด ชนบุรี ขอบแล้ว เรื่องนี้เกี่ยวกับดินบนด้วย เพราะเหตุว่าเกี่ยวกับการจับกุมผู้แทนอบต. ก็ได้กล่าวแล้วว่า เรื่องดินบนนี้เป็นเรื่องพาดพิงมาด้วย เรื่องผิดอย่างร้ายกาจทีเดียว ในกฎหมายมี พ.ศ. ๒๔๗๒ มีเรื่องดินบน แต่กฎหมายต่อมาไม่มี และที่เราแก้ไขใหม่ก็อันนั้นก็ไม่มีเหมือนกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่รัฐบาลเอากฎหมายไหนไปบังคับ.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่า พุทธะเพาะเรื่องกฎหมายนี้ ถ้าหาก

ข้าพเจ้ารับบาททำไม้ก็ กิ่งกระทุงตามทีหลัง เขาแต่ตะเพียนก่อน ตะเพียน
๔
๕
๖
๗
๘
๙
๑๐
๑๑
๑๒
๑๓
๑๔
๑๕
๑๖
๑๗
๑๘
๑๙
๒๐
๒๑
๒๒
๒๓
๒๔
๒๕
๒๖
๒๗
๒๘
๒๙
๓๐
๓๑
๓๒
๓๓
๓๔
๓๕
๓๖
๓๗
๓๘
๓๙
๔๐
๔๑
๔๒
๔๓
๔๔
๔๕
๔๖
๔๗
๔๘
๔๙
๕๐
๕๑
๕๒
๕๓
๕๔
๕๕
๕๖
๕๗
๕๘
๕๙
๖๐
๖๑
๖๒
๖๓
๖๔
๖๕
๖๖
๖๗
๖๘
๖๙
๗๐
๗๑
๗๒
๗๓
๗๔
๗๕
๗๖
๗๗
๗๘
๗๙
๘๐
๘๑
๘๒
๘๓
๘๔
๘๕
๘๖
๘๗
๘๘
๘๙
๙๐
๙๑
๙๒
๙๓
๙๔
๙๕
๙๖
๙๗
๙๘
๙๙
๑๐๐

หตวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอประทานโอกาสสักเล็กน้อย ไม่พูดให้มาก เมื่อกฎหมายไม่
มีเรื่องสินบน ขอให้ประชาชนอ่านดูให้ดี แต่จะไปเบิกเงินสินบนได้
อย่างไร

ประชาชนต่าง ๆ กล่าวว่า เรื่องนั้นรัฐบาลได้รับหลักการไปแล้ว
ทั้ง ๆ ที่ไม่มีเรื่องดินบน เพราะฉะนั้นเรื่องดินบนขอให้ทางกบฏเสียเถิด
เพราะมันนอกหลักการนี้ ท่านจะเอา ๒ ปีหรือ ๖ เดือน

หอดวงวณิตปริชา ผู้แทนราษฎร จังหวัด ตกดนคร กล่าว ว่า
รัฐบาลคงใจไปถึงเรื่องใหม่เรื่องดินบน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่เกี่ยวข้อง เพราะนอกหลักการใน
พระราชบัญญัตินี้ ถ้าท่านไม่ชอบในเรื่องนี้เวลาตั้งกระทู้ถามก็ได้

หหลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอพุดอกัดตั้งต่อนานี้ ไม่มากนัก เมื่อในกฎหมายไม่มีดินบน
ทำไมรัฐบาลจึงต้องจ่ายเงินดินบน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้พิชชาพเจ้าก่อน เรืองดินบน
มีกนหลายราย หลายกฎหมาย มีหลายชนหลายวังมาแต่ แต่โดย
กฎหมายของประเทศเราคิดเรื่องดินบนออก ในเรื่องดินและในเรื่อง
พระราชบัญญัตินี้ไม่ได้เสนอหลักการเรื่องดินบนมา สภาฯ นี้ก็

รับหลักการแล้ว เพราะฉะนั้นท่านพูดนี้เป็นการณ์นอกหลักการ แม้ถึง
ว่ารัฐบาลจะต้องจ่ายเรื่องดินบนก็จริง แต่เป็นส่วนหนึ่งนอกจากพระ
ราชบัญญัติที่เสนอให้ท่านพิจารณาเวลานี้

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าวว่
คือในเรื่องการคำนวณนั้นคนสองคนอาจจะคำนวณกันเขาขึ้นมาขายให้รัฐ
บาลได้ โดยเหตุที่ว่าตามหัวบ้านหัวเมืองชายแดน อย่างทางจังหวัด
เขียงราย ชายแดนมีราคาเท่าไร ไม่ถึงหนึ่งบาท ท่านเขาได้เงิน
ราวถึง ๑ บาทต่อตัวได้ ได้ถึง ๒ เท่า ๓ เท่า ของราคาที่เขาขอมา
แล้วทำไมเขาจะไม่เอา.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เรื่องดินบนบอกว่พูดไม่ได้ นอก
หลักการ หนักสองแล้ว ข้าพเจ้าห้ามท่านหนักสองแล้ว

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าวว่
คุณพระพิณใจ ให้พูดได้ ข้าพเจ้าพูดไม่ได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่ พูดไม่ได้

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา
กล่าวว่ ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัติที่ใส่คำว่า "ให้ตั้งโทษไม่
เกิน ๑๐ ปี และปรับไม่เกินห้าร้อย" ที่ใส่คำว่า "และ" นั้นเป็นคำ
ที่ตายตัวและรุนแรงมาก ข้าพเจ้าขอสนับสนุนที่จะให้ลงมติเพียง ๕ ปี
ข้าพเจ้าเห็นว่านโยบายในการควบคุมที่ดินบางที่เราจะเดิน เกรงตรงมาก
ไปดะกรรมัง ข้าพเจ้าทราบว่าในต่างประเทศ ผู้ที่ไปต่างประเทศกลับ

มาได้เคยเล่าว่าไม่สู้จะมีการกดขี่เพิ่มอันเรามากนัก เพราะฉะนั้นไม-
 ควรที่จะมีนโยบายหนักไปในทางให้มีโทษมากเกินไป แต่อีกประ-
 การหนึ่งกรรมาธิการอ้างว่า ผู้ร้ายวางเพลิงเรายังเคยเพิ่มโทษ ผู้ร้าย
 วางเพลิงมีลักษณะคน ๓ อย่าง เป็นผู้ร้าย ไม่ใช่เกี่ยวกับ อาชัพหริช
 ไม่ใช่เกี่ยวแก่การที่คนหนึ่งเช็ดคนหนึ่งไปทำผิดเพื่อ การอาชีพของเขา
 อีกประการหนึ่งที่กรรมาธิการ บอกว่าการลงโทษนั้นเรามุ่งหมายที่จะ
 ปราบทางจิตดีใจมากกว่าทางอื่น ข้าพเจ้าเห็นด้วย ปราบทางจิตดี
 ไม่ใช่จิตดีโดยตรง มันเป็นการลงโทษในทาง สุภาพและ ร่างกาย
 ของเขา เพราะฉะนั้นในทางที่จะปราบทางจิตดีนั้นไม่ใช่ การใส่คุก
 อย่างเดียว ข้าพเจ้าขอยืนยัน ข้าพเจ้าจำได้ว่า นักกฎหมายคนหนึ่ง
 กล่าวว่า ในการเพิ่มโทษอาญาอย่างเดียวกันจะไม่เป็นเหตุให้คนร้ายลด
 น้อยลงไปได้ ข้าพเจ้าเลื่อมใสเป็นหนักหนา การที่เราเพิ่มโทษนั้น ไม่
 เป็นเหตุให้คนร้ายลดน้อยลงไปได้เลย ขอให้ท่านนึกดู เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าจึงได้สนับสนุน ผู้แปรรูปคดีให้มีโทษน้อย

นายเลียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
 ว่า ข้าพเจ้าขอสนับสนุนผู้แปรรูปคดีนี้ ใน ส่วนเรื่องนโยบายการ
 ปราบปรามผู้สืบพันธุ์นั้นเป็นของที่แน่นอน ถ้าเรารับรองว่าจะมีการ
 ปราบปราม แต่ปัญหาในเรื่องเพิ่มโทษเท่าที่ผู้แปรรูปคดีขอให้เกิดผล
 ในเรื่องค่าปรับหรือจำคุก ข้าพเจ้าเห็นด้วยในข้อที่ว่า “นโยบาย
 เพื่อปราบปรามการสืบพันธุ์ เราจะต้องกระทำ” ส่วนวางบทลงโทษ
 อย่างสูงไม่เกิน ๑๐ ปีนั้น เป็นสิ่งที่คาดว่าจะใช้ดุลยพินิจ อาจจะลงโทษ

เพียง ๒ ปี หรือ ๓ ปีก็ได้ เมื่อถือหลักเช่นนั้นแล้ว ปัญหาจึงมีต่อไป
 ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างว่า ราคาผืนราคาจริงซึ่งซื้อขายกันได้ในตลาด
 ค่าตั้งละ ๓ บาท แต่รัฐบาลตั้งราคาขึ้นมาเป็นค่าตั้งละ ๑๑ บาท ที่
 ตลาดเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐ บาท การขายผืนเดือนจึงขายได้ ในระยะตั้งแต่ ๔
 บาทจนถึง ๑๒ บาท หมายความว่าถ้ามีกำไรอย่างมากอาจจะเป็น ๑๐ หรือ
 ๘ บาท เขามักจะขายในอัตรา ๘ บาทหรือ ๑๐ บาท เป็นปัญหาเกี่ยวกับ
 ความต้องการ มากหรือน้อย การตั้งโทษสูงสุดจะเป็นเหตุให้เกิดการ
 ขายผืนมากขึ้นหรือน้อยลงนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าเป็นเหตุ เพราะ
 ราชบัญญัตินี้เป็นข้ออ้างของผู้ขายผืนที่จะกล่าวว่าการขายผืนจะเป็น
 การขายผืนได้โดยยาก และจะมีผลความผิด ปัญหาในการขนส่งเรื่อง
 ผืนเพิ่มขึ้น เมื่อเช่นนั้นจะก่อให้เกิดความลำบากและต่อไปลงน้อย
 เมื่อเกิดความลำบากเช่นนั้น ราคาผืนเดือนก็จะขึ้น มีราคาผืนเดือนขึ้น
 จำนวนคนค้าผืนก็จะมากขึ้น เพราะฉะนั้นผลจะตรงกันข้ามกับที่เราหวัง
 อีกประการหนึ่งการเทียบโทษในเรื่องวางเพลิงนั้น ผลมันต่างกัน ใน
 เรื่องวางเพลิงคดีที่ระเจ็ดชั่วโคตรเช่นนั้นคนจะกลัวมากขึ้น แต่ทว่า
 จะไม่เป็นผลในทางของเดียวกัน เท่าที่กล่าวก่อนๆ ได้วางโทษอัตรา
 อย่างสูงจนถึงจำคุกตลอดชีวิต หรือตลอดชีวิตในเมื่อมีคนตายในการ
 วางเพลิงนั้น จึงทำให้การวางเพลิงนั้นลดน้อยถอยลง แต่ว่าการ
 วางเพลิงกับการค้าผืน มีวิธีแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นขอให้ท่านได้
 พิจารณาตามเหตุผลที่ข้าพเจ้าได้เรียนมาแล้ว

ก. เทียม ศรีพิสิฐ ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครปฐม กล่าววาทะ
 ความที่คณะกรรมการได้เห็นชอบในการที่จะควรจะให้เพิ่มโทษใน
 เรื่องการที่จะปราบปรามฉ้อฉล ข้าพเจ้าเห็นว่าคณะกรรมการนี้ทำ
 ความหน้าที่ด้วยความประสงค์ของ ท่านสมาชิกของสภาฯ โดยเรียบร้อย
 แล้ว เพราะเหตุว่าสภาฯ นี้เราต้องการจะให้การปราบปรามฉ้อฉลของ
 รัฐบาลเป็นไปด้วยความเข้มงวดกวดขัน ต้องการให้พลเมืองเรามี
 การค้าขายกันน้อยลง เมื่อท่านสมาชิกได้อภิปรายว่า โทษของการ
 ค้าขายเช่นนั้น ถ้าไม่ถึงจะได้ถึงโทษอย่างร้ายแรง ข้าพเจ้าขอเรียน
 ว่า ผู้ที่ทำการปล้นนั้นไม่ชั่วเท่าผู้ที่ทำการค้าขายเถื่อน โดยเหตุที่ว่า
 ผู้ที่ปล้นนั้นเป็นด้วยความยากจน ปล้นไปครึ่งหนึ่งๆ เท่านั้น ถ้าหาก
 ว่าเจ้าหน้าที่กระทำการกวดขันเป็นอย่างดีเรียบร้อยแล้ว การปล้นนั้นก็หาทำ
 ได้เร็วไม่ แต่การค้าขายเช่นนั้นทำให้ประชาชนของประเทศเราเป็นคน
 ง่อนแง่น มีแต่เอาเงินเอาทองเราไปไว้ในโรงยา จะทำให้บ้านก็ค
 รัพยัดมดกัดก็ มีอยู่เท่าไรก็จะอดตายเพราะฉนั้นเป็นอันมาก ยิ่ง
 กว่า การปล้นเสียอีก เพราะฉะนั้นในการที่คณะกรรมการนี้ได้ลง
 โทษการค้าขายเถื่อนนั้นแรงจนนั้น ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย ข้าพเจ้าใคร
 ที่จะสนับสนุนคณะกรรมการนี้เสียด้วยซ้ำ ว่าถ้าหากว่าจะเนรเทศ
 ได้แล้ว ต่อไปจะทำให้รายได้ของประเทศดีขึ้น

ร.ก. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด พัทลุง กล่าว ว่า

รุนแรงอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้เป็นไปตามผู้แปรญัตติ

นายวงศ์ ศิริพันธ์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ กล่าวว่า ใน
ฐานที่ข้าพเจ้าเป็นคนชาวพวยพยอมรู้เหตุการณ์เรื่องนั้น เท่าที่ข้าพเจ้า
ได้ประจักษ์มา การดำเนินเช่นนี้เป็นคนชาวต่างคำว ก็พอพยักพอก
อะไรเหล่านี้ เพราะฉะนั้นเมื่อพวกกนั้นจะมาเพราะความชั่วร้ายให้แก่
พลเมืองของประเทศเราแล้ว แล้วเราจะมีบัญญัติว่าจะลงโทษเพิ่ม
โทษให้ไม่เกิน ๓๐ ปีหรือปรับไม่เกิน ๕ ล้านบาท ข้าพเจ้าเห็นว่าควร
แล้ว เพราะพวกกนั้นทำความชั่วร้ายมาก และคนไทยเรานั้นน้อยที่สุด
โดยมากเท่าที่ข้าพเจ้าประจักษ์มาเป็นคนต่างคำวเท่านั้น

นายสมหาร หิระศักดิ์ รัฐมนตรี กล่าวว่า ในฐานที่ข้าพเจ้าผู้
หนึ่งซึ่งเป็นผู้แทนรัฐบาลได้เข้าไป ชแจงเหตุผลต่อคณะกรรมการ
แต่ก่อนจะไป ชแจงเหตุผลต่อคณะกรรมการนั้น ได้พยายามศึกษา
และพิจารณาโดยรอบคอบว่าสมควรเป็นประการใด ข้าพเจ้าเอง
ในส่วนตัวข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างกรรมการ แต่ด้วยสมาชิกนั้นจะ
เห็นอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าจะนำความมาเผยแพร่เพื่อท่านจะได้นำมา
ใช้ ให้เหมาะแก่เหตุผล เหตุผลที่ข้าพเจ้าจะเรียนเพื่อช่วยการประชุม
นี้ ยากจะแบ่งเป็น ๒ อย่าง คือเหตุผลในทางกฎหมายอย่างหนึ่ง
และเหตุผลในทางการปราบปรามอีกอย่างหนึ่ง เหตุผลในกฎหมาย
เป็นปัญหาเพราะหน้าในขณะนี้ ก็เป็นปัญหาเรื่องขอบเขตของการ
ที่เราจะให้ศาลไปใช้เป็นเครื่องมือในดุลยพินิจ หรือโดยเพราะอย่าง

ยัง ก็คือชอบเขตต์แห่งกำหนดโทษที่จะใช้ด้วยพินิจวินิจฉัย ทนการ
 ที่เราจะต้องตั้งชอบเขตต์กว้างยาวใหญ่เล็กเพียงไรนั้น เราควรจะ
 ได้ระลึกรู้เหตุผลในหลักกฎหมายทั่ว ๆ ไป ข้าพเจ้าเองได้พยายาม
 คิดและครุ่นตรอง ได้นึกถึงหลักต่าง ๆ ว่า แม้ใดศาลลงโทษ
 กับภรรยาผู้หนึ่งหรือเด็ก มากกว่าคนธรรมดา เพราะคนเหล่านั้น
 ไม่สามารถจะป้องกันตัวได้ เหตุไรจึงลงโทษคนแก่ไม่มากกว่าคน
 หนุ่ม เพราะคนแก่ไม่สามารถป้องกันตัวดีเท่าคนหนุ่มได้ ท่านจะ
 แลเห็นได้ว่า การที่ลงโทษคนมัวเมา ถ้าปรับเป็นเงินจะต่ำเร็ว
 หรือไม่ ท่านจะแลเห็นได้ว่าคดีสำคัญ ๆ เกี่ยวกับคนมัวเมา มีเงินค่าไม่
 เคยปรับ มักจะให้ลงโทษ เพราะจะให้มันผลจริงจัง และซึ่งคนทจน
 ที่สุด ศาลจะไปปรับเป็นเงิน เป็นทอง นิดหน่อยเขาก็กยอมคิดวางแทน
 ส่วนคนที่มัวเมา ศาลจะปรับเป็นเงิน เป็นทองเขาก็ไม่หวั่น จำเป็นจะ
 ต้องมีไว้ให้พอแก่ผู้ที่มีฐานะเช่นนั้น ด้วยเหตุผลในการที่ศาลใช้
 ด้วยพินิจนั้น ศาลได้เดินตามท่านอย่างน้อยอยู่แล้วทั่ว ๆ โลก ทนผล
 ที่จะได้จากกฎหมายอีกประการนั้น ไม่จำเป็นต้องได้จากเมื่อใดลงมือ
 ลงโทษไปแล้ว ในขณะที่กฎหมายนั้นไว้ให้คนเกรงกลัวก็ได้ อีก
 ทางหนึ่งในทางกฎหมาย ข้าพเจ้าจะขอให้ท่านเห็นซึ่งเหตุผลในข้อที่
 ปราบปรามตามผู้แทนและตามข้อเท็จจริง ตามที่ผู้แทนราษฎรจึง
 หักตัดว่า ท่านเป็นการถูกต้องแล้ว คือว่าผู้ที่ขายฝันโดยมากเป็น
 คนซนตา เป็นคนรับจ้างเขา แทกบางครั้งผู้ทมนุมมากมาย ก็มีคน

ขายจริง ๆ ก็ได้ลงมือทำ ตามข้อเท็จจริงปรากฏชัด ถ้าหากว่ามีคน
 คุยกับคนจนที่สุดอย่างที่เราเรียกว่าอะไรนิดหน่อย เขาก็ไม่กลัวอะไร พวก
 ขนข้อเท็จจริงปรากฏแล้วมีบุคคลต้องจำพวก นี่ท่านก็คิดว่าเราจะใช้
 การปรับกับบุคคลที่มีเงินมาก ๆ เขากลัวไหม เขาไม่กลัว เมื่อเขาไม่
 กลัวแล้วเราทำอย่างไร เราต้องมีเครดิต ให้ค่าลงบ้าง ๆ ไว้เกี่ยวกับคน
 มีเงิน เราเสียเงินเขาไม่กลัวเลย เพราะฉะนั้นเราต้องมีกฎหมายว่า
 แกขึ้นขายแล้ว เราต้องลงโทษอย่างรุนแรง แล้วส่วนเขาเหล่านั้น
 รับจ้างติดตราเดือนสองเดือนเขาไม่กลัว ถ้ากฎหมายมีไว้ คือให้
 ค่าใช้ด้วยพันธบัตรแล้ว ท่านบอกพวกขยาเขาจะยอมให้รับจ้างติด
 ตรา ๓ เดือนเหมือนก่อนหรือว่า ๓ ปี กับเขาจะรับจ้างติดตรา ๑ ปี
 เขาจะต้องตั้งใจอย่างน้อย ๗-๘ วัน ท่านเขาจะได้รูปผลในคอน
 ทัพให้แลเห็นว่า ด้วยเหตุผลกฎหมายปรับกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏ
 อยู่ในนั้นแล้ว แนนอน เป็นทางหนึ่ง ซึ่งเราจะปราบปรามใช้หรือไม่
 การที่มีสมาชิกผู้หนึ่งเสนอว่าให้ลดราคานั้น ข้อนั้นเขาเห็นว่ายังไม่
 ตรงกับการที่เราจะปราบปราม เหตุไรราคาผืนเราจึงต่งต้ง เพราะเรา
 ควบคุมจะให้คนสู้บ้น้อย เราก็ต้องคงราคาทำให้ช่วยในการควบคุม
 ทุนถ้าหากว่าเราลดน้อยลงไปที่สุด คนก็จะสู้บ้นมากขึ้น ไม่เป็นการ
 ถูกต้องในการที่จะป้องกันได้โดย ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้ ถ้าสภา
 จะมีความเห็นอย่างไรก็แล้วแต่

พระพิณจนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า เรื่อง

เราได้อภิปรายกันมาช้านานแล้ว และงานของเราก็น่าอยู่ยิ่งมามากมาย
มีพระราชบัญญัติ همینฝ่ายเป็นต้น ซึ่งเป็นประโยชน์แก่พวกเราเป็น
อันมาก ข้าพเจ้าขอจึงวอนท่านสมาชิกด้วยความจริงใจว่า เราอย่ามา
เถียงกันนักเลยเมื่อเข้าใจกันดีแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้
ลงมติ

นายบุญมี ตุงคนาคร รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อมีผู้เสนอให้ลงมติ
ข้าพเจ้าจะขอให้ลงมติดังนี้ ผู้ใดเห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการที่
เสนอมานี้ ขอให้ไปร่ายกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๖๘ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดที่เห็นควรที่จะแก้ไข
เป็นอย่างอื่น ไปร่ายกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๒ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เพราะฉะนั้นให้ขึ้นไปตาม
ร่างของกรรมาธิการ บัดนี้หมดวาระที่ ๒ แล้ว ในวาระที่ ๓.....

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ที่
พูดเมื่อก่อนพูดถึงเรื่องโทษ คือไปขึ้นข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้อีก ใน
มาตรฐานข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ว่า กรรมาธิการร่างว่า “และปรับ
๕ เท่า” ข้าพเจ้าได้แปรญัตติคำว่า “และ” เป็น “หรือ” เหตุที่
ข้าพเจ้าทำเช่นนั้นด้วยเหตุว่า ถ้าหากว่าเราจะลง “และ” คำนี้แล้ว

เป็นการแรงเหลือเกิน เราเพิ่มชนแบบ ๑๐ ปีแล้ว เรายังจะ “แฉะ”
 ดงโทษอีก เพราะฉะนั้นในคดีมีฝนแล้วจะต้องถูกทั้ง โทษจำคุกและ
 โทษปรับ แต่เมื่อในกฎหมายเก่าเขาตั้งโทษจำคุกแต่เพียง ๒ ปี แล้ว
 เขามองว่า หรือปรับ ๕ เท่า เท่านั้นเอง แม้ ๒ ปีแรกที่เขาทำ นั้น
 เขาก็เอาแต่เพียง “หรือ” เท่านั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอ
 เปลี่ยน “แฉะ” เป็น “หรือ”

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอชี้แจง
 เมื่อท่านพูดตามที่ท่านต้องการจะพูดแล้ว คือ ข้าพเจ้าได้เสนอว่าจะ
 เอาตามร่างของกรรมาธิการทั้งหมด หรือจะเอาอย่างอื่น ก็ขึ้น
 ที่ประชุมนี้ได้ตกลงให้เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการแล้ว ก็เป็นอัน
 หหมดโอกาสที่ข้าพเจ้าจะอนุญาตให้ท่านพูดได้ในเรื่องนี้ต่อไป ถ้าแม่
 ว่าท่านอยากจะแก้ ในสมัยวิสามัญก็ได้ ๓ เดือนเท่านั้น

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า
 ข้าพเจ้าเคารพในคำที่ท่านประธานฯ ชี้แจง แต่ขอประทานโทษว่า
 ท่านประธานฯ ควรจะระมัดระวังคำแปรญัตติของข้าพเจ้า ตามข้อบังคับ
 นั้นเองให้ผู้แปรญัตติพูดก่อน ข้าพเจ้าพูดแต่เรื่อง ๑๐ ปี แต่ “หรือ”
 ไม่ได้พูดเลย ท่านจะมาคัดค้านของข้าพเจ้าอย่างไร ขอความกรุณา
 ข้าพเจ้าเคารพทุกอย่าง เพราะเหตุว่าได้ตั้งท่านขึ้นไปแล้ว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ใช่ ข้าพเจ้าได้พยายาม
 ชามุ่ดถ้วนแล้ว เมื่อท่านไม่ได้พูด ข้าพเจ้าก็จะถือว่าท่านงดมติ

ก็ไม่ได้ เพราะท่านไม่ได้บอก ว่า “หรือ” ไม่ได้พูด ข้าพเจ้าก็ได้
ระมัดระวังข้อบังคับ เมื่อท่านอยากจะพูดต่อไปแล้ว เรื่องนี้ข้าพเจ้า
อยากจะให้อภิปรายมากที่สุด ไม่อยากจะมองทางขุนชำนาญ ๗ ด้วย
เข้าไป ตลอดจนพระพิณิจ ๗ ผู้แทนแพร์ และใครต่อใคร ต้องการจะ
ให้พูดมากที่สุด เพราะฉะนั้นเมื่อไม่พูดแล้วข้าพเจ้าขอให้สมมติตามนี้
ดีกว่า

พระพิณิจโดยสุนทรการ ผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต กล่าวว่า ก่อน
จะผ่านวาระ ๒, ๓ ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาลว่า ข้าพเจ้าเข้าใจว่า
เมื่อไม่เข้ามา ผู้แทนประเทศสยามของเราได้ไปตามหาเรือในที่ประ-
ชุมต้นนิบาตชาติ.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ใช่ๆ ขอท่านนั่งเฉย
ก่อน ถ้าท่านอยากจะได้อะไรจริง หรือได้นโยบายอะไร ก็ควรจะตั้ง
กระทู้ถาม ในวาระนี้ไม่ใช่ตั้งกระทู้ถาม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ลงมติ
ในวาระที่ ๓ ว่า ผู้ใดเห็นควรให้พระราชบัญญัตินั้นออกใช้บังคับได้
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกมือเป็นส่วนใหญ่

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันออกได้ พระราช
บัญญัติ همینฝ่ายต่อไป

เลขาธิการสภาฯ อ่าน ในคำปรารภมีการแก้ไขโดยกรรมา-
ธิการ มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓

นายวงศ์ แสงศิริพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ กล่าวว่า ใน
มาตรา ๓ ข้าราชการได้แปรญัตติได้ แต่ในบันทึกรายงานกรรมาธิการ
ว่า ข้าราชการเห็นชอบด้วย คำชี้แจงของกรรมาธิการ แล้วนั้น ไม่เป็น
ความจริงเลย ข้าราชการไม่เห็นชอบด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอแปร
ญัตติในมาตรา ๓

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า แปรว่าอย่างไร

นายวงศ์ แสงศิริพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ กล่าวว่า
เคยครับ ในมาตรา ๓ ยกเลิกมาตรา ๘ ด้วยเหตุผลในหลักที่จะขยาย
ความให้บังคับใช้ ถึงพนักงานสาธารณะด้วย แต่ตามร่างมาตรา ๘ ขยาย
ความหาพอที่จะบังคับให้ใช้ เป็นประโยชน์แก่พนักงานสาธารณะเท่ากับ
ทางพนักงานสาธารณะด้วยไม่ ดังจะได้เห็นจากข้อความที่ร่างไว้ในบรรทัด
ที่ ๓, ๔ ซึ่งสันนิษฐานไว้ ในเบื้องต้นให้เป็นประโยชน์แก่ทางน้ำว่า
เป็นของสาธารณะ ส่วนพนักงานหาได้รับความสันนิษฐานได้ตาม
ความมุ่งหมายเช่นเดียวกันไม่ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอแปรญัตติ
เดิมคำว่า “และพนักงาน” หลังคำว่า “ทางน้ำไหล” เพื่อให้คลุมถึง
คำว่า “พนักงาน” ด้วย และตัดคำว่า “ทางน้ำ” หลังคำว่า “เป็น”
ออก กับเพิ่มคำว่า “สมบัติของแผ่นดิน” หลังคำว่า “สาธารณะ”

ก็โดยจะให้มีคามมุ่งหมาย ชัดเจน และตรงกับ คำใน ประมวลแพ่ง
พาณิชย์ มาตรา ๓๓๕ เมื่อได้เปลี่ยนแปลงตั้งชื่อ เจ้าได้แถลงมาน
ความก็จะรับกันกับตอนหลัง สัมกับคามมุ่งหมายของหลักการแล้ว

นายมงคล รัตนวิจิตร กรรมการการ กล่าวว่่า คือท่านสมาชิก
ที่ได้อภิปรายเมื่อครั้งได้แปรญัตติไว้จริง และกรรมการก็ได้เชิญมา
พวกันแล้ว เมื่อกรรมการได้อธิบายและทำความเข้าใจกับท่าน
แล้ว ท่านก็ลงไป ครั้นจะรอว่าท่านไม่ยอมหรือ เวลาที่กระชั้นเข้า
มา เพราะฉะนั้นกรรมการก็จำเป็นต้องถือว่่าท่านยอมไว้ครั้งหนึ่ง
ก่อน แต่อย่างไรก็ดี กรรมการก็ยินดีที่จะพวกับท่านอีก ท่านได้
แปรญัตติไว้ในมาตรา ๓ นั้น หัวหนของคดของ บึง บาง และ ทางน้ำไหล
และท่านได้ได้ “และพวง” ลงไป แล้วอีกแห่ง ๓ ท่านให้เติมไป
ว่่า “ให้เป็นสมบัติของแผ่นดิน” ทั้งสองอย่างนี้กรรมการรับไม่
ได้ โดยเหตุที่ว่่าตามกฎหมายเดิม หัว หนของ คดของ บึง บาง และ
ทางน้ำไหลนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ แล้วก็มีกฎหมายหลาย
อันที่ได้สนับสนุนว่่า สิ่งเหล่านี้ย่อมเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ ไม่มีผู้ใดทวง
แทนเป็นเจ้าของแล้ว ถือว่่าเป็นสาธารณะ เพราะฉะนั้นกรรมการ
จึงยืนยันไว้ตามร่างเดิมว่่าสิ่งเหล่านี้เป็นสาธารณะ แต่พวงที่แปรญัตติ
จะได้ นี้ เป็นสิ่งที่บุคคลทำขึ้น ถ้าจะได้สิ่งนี้บุคคลทำขึ้น เป็นสมบัติ
ของแผ่นดินแล้ว เห็นว่่าจะไม่ตรงตามหลักการ แต่ก็เห็นว่่าในการ
ทำเช่นนั้น ก็เท่ากับไปเอากรรมสิทธิ์ของ บุคคล มาเป็นสาธารณสมบัติ

ของแผ่นดิน ซึ่งกรรมการทำไม่ได้ อีกประการหนึ่งถ้าเอาหนังสือ
มาเป็น ตำราเรียนสมบัติของแผ่นดิน เข้าประมวลแพ่งและพาณิชย์ คงผู้
แปรรูปคดีแล้ว ในการโอนก็ต้องออกเป็นกฎหมาย ซึ่งไม่เกี่ยวกับ
กฎหมายเหมืองฝ่ายและหนังสือ เพราะฉะนั้นกรรมการจึงรับไม่
ได้ แต่ว่าอย่างไรก็ดี กรรมการ ขอให้เหตุผลแห่งความประสงค์
ของผู้แปรรูปที่ดินนี้ ปรากฏในกฎหมายนั้นพอแล้ว กรรมการ ขอให้
โปรดได้พิจารณาในมาตราในวรรคสุดท้ายซึ่งมีว่า หนังสือออกจากรัฐ
เอกชนจัดทำขึ้นให้จัดเป็นหนังสือสาธารณะทั้งชั้น และให้นำความใน
วรรคต้นแห่งมาตรานี้ มาบังคับใช้ โดยอนุโลม ก็หมายความว่าตรง
ตามความประสงค์ของท่านแล้ว คือหนังสือไม่ใช่ เอกชนทำขึ้น ก็เป็น
สาธารณะแล้ว และเมื่อเป็นหนังสือสาธารณะแล้ว ข้าพเจ้าจึง
หวังว่า ก็มีความที่จะประกาศ ควบคุมเขตต์ ไร่ตามมาตรานี้ใน ตอนต้น
ขอได้โปรดเข้าใจดังนี้

นายวงศ์ แด่นศิริพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ กล่าวว่า
ตามที่กรรมการว่าข้าพเจ้าได้แปรรูปที่ดิน ข้าพเจ้าได้เรียนกรรมมา
ธิการแล้วว่า ข้าพเจ้าไม่ยอมในมาตรา ๓ และยืนยันที่จะมาขอมติใน
สภาฯ กรรมการก็รับรองข้าพเจ้าแล้ว แต่เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้านั่ง
นั้นออกจะเกินความจริงไป.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า พุทโนง

นายวงศ์ แด่นศิริพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ กล่าวว่า

เมื่อกรรมการว่าข้าพเจ้าเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็ขอพูดไปบ้าง เหมือง
และคลอง บึง บาง ทางน้ำไหลใดๆ ทำไมท่านว่าเป็นของสาธารณะ
ได้ ก็ทำไมพนักท่านจะให้เป็นที่ของสาธารณะไม่ได้เล่า ทางสาธารณะ
ใดๆ เป็นของเอกชนนั้น ในนี้ให้สันนิษฐานไว้ว่าเป็นของสาธารณะ
ส่วนหนึ่งในหลักการว่า การที่ต้องแก้ไขมาตรา ๘ นั้นก็เพื่อขยายให้ใช้
ถึงหนึ่งด้วย ที่ข้าพเจ้าขอเพิ่มคำ “และหนึ่ง” ลงไปนี้ ก็มุ่งหมาย
จะให้พนักได้รับความสันนิษฐานจากกฎหมายนอกจากทางน้ำ คือให้
ถือเสียก่อนว่า โดยปกติย่อมเป็นทรัพย์สินซึ่งประชาชนใช้ร่วมกัน
เมื่อท่านกรรมการไม่เห็นด้วยข้าพเจ้าก็ขอถอน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวฯ ผ่านไป

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๘

นายบุญศิริ เทพาคำ ผู้แทนราษฎร จังหวัดแม่ฮ่องสอน กล่าว
ว่า ในมาตรา ๘ นั้น ข้าพเจ้าได้พิจารณาเพราะที่ตามร่างของรัฐบาลแล้ว
เห็นว่า ถ้าหากว่าไม่แก้ไขอาจจะนำมาซึ่งความเดือดร้อนให้แก่ผู้ที่มี
ที่ดินและที่นาใกล้ติดต่อกับที่เหมืองนั้นได้ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงขอ
เพิ่มลงไปดังนี้ ขอเติมคำว่า “หรือที่ซึ่งได้เข้าค้ำยนั้นอยู่ก่อนแล้ว”
ลงในระหว่างคำว่า “ใกล้เหมือง” กับ “ได้ใช้” แต่กรรมการ
การได้แถลงให้ข้าพเจ้าฟังว่า สันนิษฐานไว้ว่าผู้ที่ได้รับน้ำจากลำ
เหมืองนั้นจะเป็นใกล้หรือไกลก็ตาม แต่ถ้ากระแสน้ำลงไปถึงที่ไหน
ก็ให้ถือว่าเป็นที่ใกล้ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่ากรรมการ สันนิษฐานโดย

พระตนเอง ดันนิษฐานไม่ถูก คำว่า "โง่" นี้ ข้าพเจ้าหมาย
 ความโง่ชนิดคิด แต่กรรมาธิการหาได้หมายความว่าเช่นนั้นไม่ หมาย
 ว่าถ้าไปถึงที่ไหนก็ให้ถือว่าตนเป็นโง่ ตามปกติข้าพเจ้าได้
 เคยเห็นมาในภาคเหนือ เช่นถ้าพูดเป็นคำ ผู้แทนถ้าพูดก็เป็นกรรมา
 การคนหนึ่ง และที่เชียงใหม่ได้รับความเดือดร้อนอย่างยิ่ง คือเจ้าของ
 เหมืองเอกชนไม่ยอมปล่อยให้แก่ผู้ที่มีนาโง่เคียงนั้น แต่พระราช
 บัญญัติบอกให้ปล่อยให้ผู้ที่มีนาอยู่ริม เคียงถ้าหากว่า
 คนอื่นมาซื้อถางแล้ว เช่นมีนาของนาย ก. คือนั้นไป ก. ก็จะได้รับ
 ความเดือดร้อน คือเป็นการขาดเลือดกัน เห็นว่าถ้าปล่อยให้ไปแล้วเรา
 จะต้องไปทำนา เพราะฉะนั้นไม่ยอมปล่อยให้เพื่อหวังผลจะชอนาน
 โดยราคาถูกๆ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงให้เดิมคงให้ชัดเจน ต้องปล่อย
 ปล่อยให้เขาในถ้าเหมืองนั้น เพื่อให้เขาได้รับความยุติธรรมที่เคยรับมา
 แต่ก่อน ถ้ามีพระราชบัญญัติจะตัดสินคดีของเรา และมีหน้า
 จะให้ความเดือดร้อนแก่เขาเป็นอันมากทีเดียว

นายมงคล รัตนวิจิตร กรรมาธิการ กล่าวว่า ท่านสมาชิก
 เมื่อกันได้แปรญัตติไว้และกรรมาธิการได้เชิญมาพดกันเป็นเวลานาน
 ก็คือความมุ่งหมายกรรมาธิการนี้ว่าถึงว่าประเพณีในท้องถิ่นหรือที่
 เคยปฏิบัติมาแล้วกรรมาธิการเห็นด้วย แต่ว่าในการที่จะเขียนกฎ
 หมายลงไปเช่นนั้นไม่ได้ และความประสงค์ที่มีอยู่เดิมนั้นกรรมา
 ธิการเห็นว่ากฎหมายที่เราเขียนไปนั้นได้ให้ความคุ้มครองทั้งเจ้าของ

กรรมสิทธิ์และผู้ที่อยู่ใต้เจ้าของกรรมสิทธิ์ตามสมควร ขอได้โปรด
 อ่านมาตรา ๘ ที่ว่า “เหมือง ฝ่ายเอกชนนั้น ผู้ถือกรรมสิทธิ์ต้อง
 ปล่อยให้ผู้อื่นที่ตนยอมหรือได้เหมืองฝ่ายใดใช้สอยเท่าที่จะ
 ไม่ทำให้เสียหายแก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ ฯลฯ” เพราะฉะนั้นในการที่ผู้
 แปลญัติติมาจะให้บัญญัติกฎหมายลงไปว่าผู้ที่เคยใช้น้ำอยู่ให้เขาได้
 ใช้น้ำต่อไป แล้วถ้าไม่ได้ใช้แล้วจะ มาลงโทษเจ้าของ กรรมสิทธิ์
 กรรมวิธีการขอชักตัวอย่างว่า เช่นนาย ก. เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์
 แล้วนาย ข. ซึ่งมีเจ้าของชั้นอยู่อีก ๒ เจ้าของ แล้วจะมายังกับให้นาย ก.
 ปล่อยให้ให้นาย ข. ซึ่งมีเจ้าของชั้นกลางอยู่ ๒ เจ้าของเช่นนั้นแล้ว จะ
 ไปเอาโทษแก่นาย ก. ซึ่งมีเจ้าของชั้นอยู่ ๒ เจ้าของ เช่นเราออก
 กฎหมายเช่นนั้นไม่ได้ เราเสียใจ ทำไม่ได้ อาจจะเป็นว่าคนนั้นปล่อย
 น้ำให้ คนโน้นไม่ปล่อยให้ แล้วกฎหมายนี้จะไปลงโทษแก่คนต้น
 อย่างไรได้ เพราะฉะนั้นกรรมวิธีการเสียใจที่จะแก้ให้ไม่ได้ ที่
 อย่างไรก็ดี กฎหมายเหมืองฝ่ายนี้อาศัยธรรมเนียมประเพณีเป็นอัน
 มาก - กรรมวิธีการก็ได้ปรึกษาท่านผู้แทนต่างประเทศซึ่งเป็นเจ้าของที่ดิน
 ก็เห็นด้วยว่าในการที่จะปล่อยให้ใช้น้ำนั้น เราเคยปล่อยให้แก่ผู้
 กระแสน้ำไปถึง เพราะฉะนั้น กรรมวิธีการ จึงได้ให้ความดังเกิดใน
 พระราชบัญญัติว่า ถ้าผู้ที่เคยได้รับกระแสน้ำไปถึงจากเจ้าของ
 กรรมสิทธิ์ ถ้าเจ้าของกรรมสิทธิ์เขาไม่ให้แล้ว กฎหมายนั้นก็ยอม
 ให้ผู้ที่เคยใช้น้ำได้ใช้เหมือนกัน แต่ทั้งนี้ก็เป็นความเห็น ของ คณะ

กรรมาจิการ อย่างไรก็ดี ที่กรรมาจิการจะเอาตามผู้แปรญัตตินั้น
ได้ลงไปไม่ได้ คงเหตุผลที่ได้กราบเรียนต่อสภาฯ

นายบุญศิริ เทพาคำ ผู้แทนราษฎรจังหวัดแม่ฮ่องสอน กล่าว
ว่า พอจะเป็นแนวทางได้ แต่ว่าผู้ที่มีนาติดต่อกันไปอีก ๒-๓ ไร่พอ
จะได้รับความเดือดร้อนดังที่กรรมาจิการแถลงมาตะกน ที่ข้าพเจ้า
ขอฝากความดังเกิดต่อสภาฯ นี้ด้วยว่าถ้าหากเกิดการฟ้องกันขึ้น โดย
ไม่ปล่อยน้ำไปให้ผู้มีนาติดต่อกันนั้น จะไปรบกวนอะไร เพราะฉะนั้น
เราต้องบัญญัติเสียให้ชัดๆ เกี่ยวกับ ถ้าหากเจ้าของเหมืองเอกชนไม่
ปล่อยน้ำให้แก่ผู้ที่มีนาซึ่งเคยได้รับน้ำในเหมืองนั้น ย่อมมีความผิด
น้ำที่จะได้รับจากเจ้าของเหมืองนั้น เจ้าของเหมืองมีสิทธิที่จะปล่อย
ออกไปได้ แต่ถ้าหากว่าเจ้าของเหมืองไม่ปล่อยออกไป ผู้ใช้น้ำย่อม
จะได้รับความเดือดร้อน สมมติว่ามีเจ้าของเหมืองอยู่ลำหนึ่ง ที่คนของนาย
ก. ติดอยู่ริมเหมืองเอกชนนั้น แล้วนายของนาย ข. ติดกับนายของนาย ก.
แต่น้ำในเหมืองเอกชนนั้นสมมติว่าได้ประมาณ ๖ ติกร์ เอาไว้ได้น้ำ
ของเจ้าของเหมืองเอกชนเสีย ๒ ติกร์ ก็พอแล้ว แต่ว่าเจ้าของเหมือง
เก็บเอาไว้เสีย ๔ ติกร์ ปล่อยให้ผู้ที่มีนาใกล้เคียง ๒ ติกร์ ก็เป็นอัน
กว่าครึ่งไปแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่ตรากฎหมายไว้ นาย ข. ที่มีนาติด
ต่อทนายของนาย ก. จะทำอย่างไร นี่เป็นความเดือดร้อน เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอฝากให้สภาฯ นี้ใช้ดุลยพินิจด้วย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ใช่ ท่านจะยืนยัน
หรือไม่ ถ้าท่านยืนยันจะได้หาคนลงมติให้

นายบุญศิริ เทพาคำ ผู้แทนราษฎรจังหวัดแม่ฮ่องสอน กล่าว
ว่า ในฐานะที่ข้าพเจ้าหวังที่ต่อราษฎรคนหนึ่ง ข้าพเจ้ายังยืนยันอยู่

ชนชาวนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
เรื่องนข้าพเจ้าได้ฟังเสียงของท่านผู้แปรรูปคินนกัน่าฟังอยู่เหมือนกัน
ยกตัวอย่างว่าอย่างนี้ คือ ฝ่ายของผู้หนึ่ง กรวณจะให้คนทอขั้ว
เท่านั้น แต่คนข้างนอกไม่ให้ เช่นนั้นน่าจะเป็นข้อวินิจฉัยอยู่ แต่เรื่อง
นี้กดกอยู่ในอำนาจของสภาฯ จะให้ตามที่ผู้แปรรูปคิดหรือไม่ ข้าพ-
เจ้าขอทราบเรียนว่าเป็นข้อซึ่งจะพิจารณาก่อน

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่
ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะหน้าเมือกนั้น ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ แต่
ข้าพเจ้าจะเรียนถามกรรมการเพราะความข้องใจของข้าพเจ้าใน
มาตรา ๕ ของรัฐบาคามีคำแต่เพียงว่า "เหมือง" แล้วกรรมการ
มาเติมว่า "ฝาย" เป็นอีกคำหนึ่งไป ข้าพเจ้าไม่เข้าใจคุณภาพของ
เหมืองและฝายมีลักษณะอย่างไร ก่อนที่จะออกกฎหมายไป ข้าพเจ้า
จะต้องทราบชัดแจ้งเสียก่อนว่าเป็นอย่างไร หรือเป็นคำคำเดียวกัน
มาตรา ๕ กรรมการเพิ่มคำว่า "ฝาย" ซึ่งอ่านได้ความว่า "ให้
ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเหมืองฝาย
และพนัก พุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน ๑๓ฯ"
คำว่า "ฝาย" เป็นคำซึ่งกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ จึงอยากจะทราบ
ว่าความใน พระราชบัญญัติจริงนั้น มีคำว่า "ฝาย" ด้วยหรือไม่

หรือมีแต่คำว่า “เหมืองแร่พนัง” ถ้ามีคำว่า “เหมืองแร่พนัง”
กรรมการเพิ่มคำว่า “ฝาย” ไปอีก ข้าพเจ้าขอแสดงความยินดี
ทรวงอก

นายมงคล รัตนวิจิตร กรรมการ กล่าวว่ ในมาตรา ๕
นั้น “ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการ
เหมืองฝายแร่พนัง พุทธศักราช ๒๔๗๗ กรรมการไปเพิ่ม “ฝาย
แร่พนัง” นั้น ไม่ใช่เพิ่มให้ผิดแบบอะไร เป็นชื่อของกฎหมาย
ก็เมื่อก่อนตัวกฎหมายเดิมเราเรียกว่าพระราชบัญญัติ ควบคุมการ
เหมืองฝาย แร่ พนัง แต่รัฐบาลเดิณเรามีแต่เพียงว่า ควบคุมการ
เหมืองแร่พนัง หาก “ฝาย” ไปตัวหนึ่ง เราเอาชื่อมาได้เท่านั้น
เอง ไม่ได้แก้ไขให้ผิดแปลกไป อีกประการหนึ่งตอนต้องที่ท่านถาม
ว่า ที่เดิมคำว่า “ฝาย” ดังไปนั้น มีความมุ่งหมายอย่างไร ขอ
ประทานเรียนให้ทราบว่าเหมืองนั้นหมายความว่าทางถ้ำน้ำซึ่งมาจาก
ฝายหรือท่านบ่ ส่วนฝายหรือท่านบ่ก็เหมือนกัน คือเป็นตั่งกันน้ำ
ให้เข้าเหมือง หรือเข้าพนัง เพราะฉะนั้นมาตรานี้นอกจากเมื่อผู้ถือ
กรรมสิทธิ์จะถือกรรมสิทธิ์แต่เหมือง จะเอาน้ำมาแต่ไหน เพราะ
ฉะนั้นเราจึงได้ฝายลงไปเพื่อให้กินความถึงฝายด้วย ถ้าไม่ทำเช่นนั้น
เจ้าของกรรมสิทธิ์ไปขอร้องให้มาช่วย เราต้องบอกว่าท่านถือกรรมสิทธิ์
แต่เหมืองเท่านั้น ส่วนฝาย ฉะนั้นจะช่วยนายทำไม เราก็ต้องควบคุม

ให้ เราก็ดู “ฝ่าย” ลงไป ไม่ผิดแปลกอะไร เพราะว่ากฎหมาย
เดิมใช้ว่า “ฝ่ายหรือพนัง” อยู่แล้ว

พระตำรวจชั้นประพันซ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ
กล่าวว่า เมื่อมีท่านสมาชิกผู้หนึ่งทักขึ้น ข้าพเจ้าก็อยากจะให้ท่าน
กรรมการพิจารณาพระราชบัญญัติเก่า มาตรา ๘ ที่มีวิเคราะห์
ศัพท์ว่า “เหมือง” ว่าอะไร “ฝ่าย” ว่าอะไร นั้นข้อหนึ่ง อีก
ข้อหนึ่ง ขอให้พิจารณา มาตรา ๘ พระราชบัญญัติเก่า ซึ่งมีคำว่า
เหมืองเอกชน ไม่มีฝ่าย เพราะฉะนั้นเพื่อบังคับความเข้าใจผิด หรือ
เพื่อจะไม่สะดวกก็หวั่น ขอให้ท่านพิจารณากันเสียอีกครั้งหนึ่ง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ใช่ ท่านรัฐมนตรีมี
ความหมายอย่างไร จะแก้อย่างไร พุฒมาง่าย ๆ คิดว่า เวลานั้นจน
แล้ว ท่านรัฐมนตรีเห็นอย่างไรกับออกมา

พระตำรวจชั้นประพันซ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ
กล่าวว่า เมื่อสภาฯ ได้มอบงานให้กรรมการไปแล้ว ข้าพเจ้าก็
เชื่อว่ากรรมการได้ทำเต็มความสามารถแล้ว ถ้าไม่มีท่านสมาชิก
คนหนึ่งทักขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่พูด ที่ข้าพเจ้าพูดขึ้นกับออกว่าขอให้
ท่านรับผิดชอบ กรรมการจะเอาอย่างไรกัน รัฐบาลเสนอร่างขึ้น
มาตามมาตรา ๘ เก่า เรียกว่า “เหมืองเอกชน” ที่ท่านกรรมการ
การขอว่าเหมืองนั้นไม่พอ ควรจะฝ่ายด้วย มันก็หมดเรื่องเท่านั้นเอง
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า แล้วท่านเห็นผิดหรือถูก

เล่า ถ้าท่านเห็นถูกผิดตรงไหน ข้าพเจ้าอยากจะพูดตรงๆ อย่างนี้ ถ้าให้ทางโน้นพิจารณา ประเด็นจะไม่แก้

นายมงคล รัตนวิจิตร กรรมการการ ก่อว่า เนื่องจากข้าพเจ้าเป็นกรรมการร่างพระราชบัญญัติเหมืองฝายมา ๒ ครั้งแล้ว ก็ได้ความจริงคำว่าเหมืองฝายที่เดิมไป ไม่ได้ผิดจากกฎหมายเดิม ความจริงกฎหมายเดิมคำว่าเจ้าของเหมืองเอกชน หมายความว่าเขามีฝายอยู่ด้วย เพราะว่าเขาไม่มีฝายแล้ว เขาทำเหมืองจะได้น้ำมาจากไหน เรื่องข้อเท็จจริงปรากฏว่าเจ้าของเหมืองมีฝายอยู่ด้วย จึงได้เดินลงไป โยนๆ เราแก้ทั้งที่กักให้นับบริบูรณ์เสีย ไม่ได้เสียข้อความเดิมอะไรหาไม่ได้

ทำการแทนประธานสภา ก่อว่า กรรมการเขายืนยันว่าไม่ผิด

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อว่า ปัญหาเมื่อมาฉะเพาะหน้า คือในเรื่องผู้แปรญัตติ ก่อว่าผู้ที่อยู่ใกล้ เคียงหรือมีระยะห่างไปหน่อยจะไม่ได้รับน้ำ และท่านชนชาวนาๆ ยังไม่กล้าจะให้ลงมติได้นั้น ข้าพเจ้ายังมีความเห็นอีกทางหนึ่ง ซึ่งถ้าแม้ว่าเราจะไม่ได้เขียน ท่านกรรมการจะไม่ได้เติม "ฝาย" เช่นนั้นก็ดี ผู้ที่ไม่ได้รับน้ำเช่นนั้น ไซ้ว่าจะหมดสิทธิทีเดียวถ้าไม่ จำเป็นจะต้องได้รับน้ำอยู่เสมอ ทั้งนี้เราต้องอาศัยกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบรรพ ๕ มาบังคับว่า ผู้ที่มีนายอยู่ทางใดย่อมจะได้รับน้ำมาจากทางเหนือ ย่อมมีบัญญัติไว้แล้ว ไม่ควรวิตก ถ้าหากว่ายังสงสัย ก็ขอเสนอให้ลงมติ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อมีคนเสนอให้ตั้งมติแล้ว
ข้าพเจ้าเขาละ ผู้ใดเห็นว่าให้ร่าง^๕นั้นเป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ
คณะแพะมาตรา ๕ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๐ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันให้เป็นไปตามร่าง
กรรมาธิการ

เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๘ คณะกรรมาธิการคัดออก

นายมงคล เวศนวิจิตร กรรมาธิการ กล่าวว่า มาตรา ๘ นั้น
ขอทำความเข้าใจกับสภาฯ นี้ คือว่าเมื่อเราได้ยกมาตรา ๘ นั้นไป
แก้ไขรวมความในมาตรา ๗ คือเพิ่มการแบ่ง งานลงในมาตรา ๒๐
แล้ว ข้อความในมาตรา ๘ ก็คงร่างเดิม และทำถึงมาตรา ๒๔ ใน
กฎหมาย همینฝ่ายเดิมนั้นก็ได้ผิดเพียงพอ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นที่จะ
เขียนกฎหมายให้ซ้ำกัน อีกประการหนึ่งตามมาตรา ๒๔ กฎหมายเดิม
นั้น ได้ความคืบแล้ว กรรมาธิการจึงได้ยุบมาตรา ๘ เดิม และเอา
ไปรวมกับมาตรา ๗

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่มีผู้ใดควรต้องผ่านไป
 เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๘ ใหม่
 ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๘

นายวงศ์ แดงศิริพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ กล่าวว่า
 มาตรา ๘ นั้นข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ คือข้าพเจ้าขอให้รัฐมนตรีมหาด
 ไทยกับรัฐมนตรีเกษตรธิการรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ
 นี้ ก็เพื่อจะคัดค้านความเกียจคร้านของเจ้าหน้าที่ ผู้มีหน้าที่บริหารคามพระ
 ราชบัญญัตินี้ ไม่ให้ละทิ้งกระทั่งจนถึงผลประโยชน์ของราษฎร อัน
 ควรสมควรได้ เพราะว่าภารกิจที่ต่อเนื่องของราษฎรส่วนมากคิด
 ต่อกับกระทรวงมหาดไทย เพราะตามจังหวัดต่าง ๆ เจ้าพนักงาน
 เกษตรก็ห้ามมิครบถ้วนทุกจังหวัดไม่ งานที่เกษตรมีนั้นคล้าย ๆ งานฝัก
 ได้ ข้าพเจ้ากลัวว่าเจ้าหน้าที่จะเกียจคร้าน หรือจะให้ความสะดวกแก่
 ราษฎรนั้นจะเป็นการที่ว่าพระราชบัญญัตินี้จะเป็นหมัน ราษฎรจะไม่
 ได้รับผลเต็มเม็ดเต็มหน่วย เว้นไว้แต่รัฐมนตรีมหาดไทยจะรับรองว่า
 จะไม่เป็นความเดือดร้อนแก่ราษฎร เมื่อมีเหตุฉุกเฉินข้าพเจ้าก็สนใจ

น.ค. หลวงอำรงนาถาธวัชดี ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการ
 แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า คือขอรับรองนั้น
 รับรองได้ ด้วยเหตุว่าถ้ารับรองไม่ได้ ข้าพเจ้าก็ทำผิดหน้าที่ แต่
 ความจริงก็เห็นว่ากระทรวงมหาดไทยไม่ควรจะรักษาพระราชบัญญัติ

นั้น ก็ด้วยเหตุผลอยากจะให้กิจการเป็นไปโดยเรียบร้อย ก็ว่าเมื่อมี
เรื่องขึ้น ราษฎรก็จะได้ไปแต่ทางเดียว ถ้ารักษาพระราชบัญญัติ
กระทรวงแล้ว เกรงว่าจะเกิดแก่งแย่งกัน ดังที่ได้เคยปรากฏมาแล้ว
ทั้ง ๒ เรื่องข้อเท็จจริงก็เป็นเช่นนั้น กระทรวงมหาดไทยจึงเห็นว่า
ควรจะให้กระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง คือเกษตร ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่โดย
ตรงเพราะรู้จัก เป็นการที่สมนึกในเรื่องเหมืองฝายแต่ละแห่ง สำหรับ
กระทรวงมหาดไทยนั้น ท่านย่อมทราบแล้ว เป็นเหมืองกระโโดนท้อง
พระโรง ทุกสิ่งทุกอย่างก็ขึ้นอยู่กับกระทรวงมหาดไทย เป็นหน้าที่
กระทรวงมหาดไทยจะช่วยเหลือให้ อะไรต่ออะไรทุกอย่าง กระทรวง
มหาดไทยจึงขอว่าเป็นหน้าที่สมนึกของกระทรวงใดแล้ว ให้
เป็นหน้าที่ของกระทรวงนั้นเป็นเจ้าของ กระทรวงมหาดไทยเตรียม
พร้อมที่จะช่วยเหลือให้การเป็นไปตามกฎหมายทุกประการ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า พอใจที่รับ
นายวงศ์ แสงศิริพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ กล่าวว่า
พอใจแล้ว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ผ่านไปได้ ๓ หมวด
ที่ ๒ แล้ว เพราะฉะนั้นในวาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอเสนอว่าผู้ใดเห็นว่า
พระราชบัญญัตินี้จะออกใช้บังคับได้ ขอให้ไปรบกมธอน
มีมติชกยกมธอนพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันออกได้ ก่อนนี้

ประชุม ข้าพเจ้าอยากจะได้ยินให้ทราบว่าคืนวันนั้นเวลา ๒๐.๓๐ นาฬิกา มีการประชุมอีกครึ่งหนึ่งจนถึง ๒๔ นาฬิกา

น.ต. หดวงช้างนางาสด์ดี ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการ แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า ตามปกติเราก็เคย เด็กกันกลุ่มหนึ่ง และกลุ่มว่าก็มี คืนนี้จะเด็กกันสักกลุ่ม และประชุมใหม่ ๒ กลุ่มก็ได้พัก เพราะมีพระราชบัญญัติอยู่หลายฉบับซึ่งใคร จะขอความกรุณาได้ ๑ ข้ออีกสักครึ่งชั่วโมง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี กล่าวว่า ที่จริงข้าพเจ้าก็ไม่รู้เรื่องหรอก คือข้าพเจ้าไม่รู้เรื่อง และ ประเด็นจะว่าไม่รู้เรื่องแล้วจะไม่ให้พัก คือจะขยายออกไปอีกนั้น ข้าพเจ้ารับรองว่าข้าพเจ้าไม่สาย แล้ว ๒ กลุ่มครึ่งได้ประชุมกันแน่ สำหรับจะทำกันอย่างไรตกลงกันได้ แต่ที่ขยายไปแล้ว ๒ กลุ่มครึ่งไม่ได้ ประชุม ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าจะได้ประชุมที่ ๓ กลุ่มครึ่ง คงกันในตัว อย่างนี้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอ ประณามประณอม ๒ กลุ่ม ๑๕ นาทีมาพร้อมกันหมด ๒ กลุ่มครึ่งจะได้ประชุม

น.ต. หดวงช้างนางาสด์ดี ร.น. รัฐมนตรี รักษาการ แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า คือข้อจำกัดของ สมาชิกนั้นมติของที่ประชุมนี้จะตัดสินได้ คือเราจะประชุมถึงกลุ่มหนึ่ง แล้ว ๒ กลุ่มครึ่งประชุมกันอีก จะทำเช่นนั้นหรือไม่ ถ้าทำไม่ได้ก็เลิก

กันเดยวนี้ เพราะฉะนั้นก็ขอให้คิดว่าประชุมกันถึง ๓ กลุ่มหรือไม่
แต่ ๒ กลุ่มก็ประชุมพร้อมกันอีก

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ไม่ต้องวิตกหรอก แต่ว่าขอไปรื้อของมาขายกันก็แล้วกัน

ขุนการุณการพิจิตร ผู้แทนราษฎร จังหวัดพิจิตร กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ได้เสนอญัตติไว้ขอให้พระราชบัญญัติวิสามัญคดี ซึ่งพิจารณา
หลักการแล้ว.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ใช่ รัฐบาลได้ตกลง
เสนอไว้แล้วด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นขอให้เจ้าของรัฐบาลก่อน

น.ค. หดวงชาารนาถสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรี รักษาราชการ
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า รัฐบาลไม่ประสงค์

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ถ้าไม่มีผู้ใดประสงค์ ก็
เป็นอันให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิสามัญคดีต่อไป

พระตำรวจชั้นประทวน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ
กล่าวว่า รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติพระราชทานวิสามัญคดีมา
พ.ศ. ๒๔๗๘ หลักการด้วยคณะสงฆ์และเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองไว้
ขอวิสามัญคดีมารวม ๓๕ วัด โดยอ้างเหตุว่าเป็นด้านที่สงฆ์พระ
สงฆ์จำพรรษามาช้านาน ยังไม่มีโอกาสได้ทำสังฆกรรม
เป็นการลำบากแก่พระสงฆ์ที่อยู่ในวัดนั้น เพราะห่างไกลจากวัดที่มี
พัทธสีมาแล้ว มีหมู่บ้านสำหรับบำรุงเพียงพอ นับว่าเป็นวัดที่คงคึกคัก

และเป็นหลักฐานมั่นคงแล้ว ไม่มีการขัดข้องในราชการฝ่ายอาณานิคม และจะเป็นประโยชน์แก่พระศาสนาและประชชนในท้องถิ่น กระทรวงธรรมการได้พิจารณาตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์และหลักพระมหาสมณนิยมแล้ว เห็นเป็นการสมควร และได้นำกราบเรียนสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ ประธานกรรมการมหาเถรสมาคม บัญชาการคณะสงฆ์แทนพระองค์สมเด็จพระสังฆราชเจ้าอนุวัติแล้ว จึงเป็นการสมควรพระราชทานวิสุงคามสีมาแก่วัดทั้งหลายตามจำนวนที่กล่าวแล้ว เพื่อสะดวกแก่พระสงฆ์ในการกระทำอุโบสถสังฆกรรมสืบไป คำชี้แจงเหตุผล การพระราชทานวิสุงคามสีมา แก่ก่อนมาพระราชทานโดยออกใบพระบรมราชานุญาตเป็นราย ๆ ตามความในพระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์ ร.ศ. ๑๒๓ มาตรา ๖ บัญชีได้มีพระราชบัญญัติ ลักษณะ ปกครอง คณะสงฆ์แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ มาตรา ๕ บัญญัติว่า “การพระราชทานวิสุงคามสีมานั้น ท่านว่าจะได้ออกให้เป็นพระราชบัญญัติ และเป็นอันบังคับได้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นราย ๆ ไป” ฉะนั้นการพระราชทานวิสุงคามสีมาแก่วัดที่กล่าวแล้วใน หลักการ จึงควร ออกเป็น พระราชบัญญัติ ดังที่ได้เคยออกมาแล้วตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๖ เป็นต้นมา

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี กล่าววาทะ ขอร้องท่านประธานฯ ได้เตือนสมาชิกอย่าให้ถูกหนีไปมากเลย

แล้วข้าพเจ้าจะพุดต่อไป พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีสมาชิกนายหนึ่ง
ได้เสนอความเห็นรัฐบาลในหลักการมากมาย ซึ่งผิดกับหลักการของ
ประเทศสยามที่เราจะให้ มีพระพุทธศาสนาอยู่ในประเทศสยามนี้ แต่
ที่มีสมาชิกคัดค้านไว้นั้นแม้เจ้าตัวจะไม่ได้อยู่ แต่ทว่าคงจะมีสมาชิก
บางท่านเห็นชอบตามข้อคัดค้านที่ได้พิมพ์แจกไว้แล้วนั้น ข้าพเจ้าจึง
ใคร่จะเรียนถึงวอนให้สภาฯ นึกข้อหลักที่เราอย่าเพื่อเลิกตั้งพระพุทธ
ศาสนาในประเทศสยามนี้เลย อย่างไรก็ตามการศึกษาในสมัยหลังนี้
ได้อาศัยวัดเป็นเครื่องช่วยส่งเสริมมากมาย แม้ผู้หลักผู้ใหญ่ในสมัย
ปัจจุบันได้อาศัยวัดเป็นเครื่องก่อเกิดมามาก่อน จึงได้เป็นผู้ที่มีหน้า
มีตาขึ้นมา วัดที่มีอยู่เดิมนั้นขอพระราชทานที่วิสุงคามสีมา เรา
เรียกว่าด้านักสงฆ์ แล้วในที่เช่นนั้นพระสงฆ์ที่จำพรรษาอยู่ช้านานนั้น
จะทำอุโบสถสังฆารมตามพิธีของพระพุทธศาสนาหาได้ไม่ เว้นแต่
จะได้มีที่วิสุงคามสีมาไว้แล้ว ที่ที่พระที่จำพรรษานั้นจำเป็นจะต้อง
เดินทางไปทำอุโบสถสังฆารมในวัดอื่น ซึ่งเป็นการลำบากแก่พระสงฆ์
มากมาย แล้วการที่พระจะต้องเดินทางไปนั้น ในบางวัดก็อยู่ห่างไกล
จากด้านักสงฆ์ที่พระนั้นจำพรรษาอยู่ และการทำอุโบสถสังฆารม
นั้นว่าต้องทำหนึ่งเดือนถึงสองครั้ง นับว่าเป็นปัญหาที่ยุ่งยากในฝ่าย
พุทธจักรอยู่ จึงจำเป็นที่สภาฯ จะต้องอนุมัติพระราชบัญญัติพระราช-
ทานวิสุงคามสีมา และอีกประการหนึ่งที่สำคัญก็คือว่าพระราชบัญญัติ
นี้ได้เคยออกในสมัยประชุมก่อนครั้งหนึ่งแล้ว และพระราชบัญญัติ
นี้ก็คงจะไม่มีปัญหา ขอเสนอให้ลงมติรับหลักการ

ขุนครุฑการพิจิตร รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหาว่า ผู้ใดเห็นควรจะเป็นคอกิ-
ปรายต่อไปบ้าง เมื่อไม่มีก็ขอให้ลงมติ ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้
ควรรับหลักการไว้พิจารณาได้ข้อใด โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหาว่า เป็นอันว่ารับหลักการไว้
พิจารณา

พระสารสาสน์ประพันธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ
กล่าวหาว่า รัฐบาลขอให้พิจารณาพระราชบัญญัตินี้รวดเร็ว

เลขาธิการสภาฯ อ่าน ร่างพระราชบัญญัติพระราชทานวิสุง-
คามสีมา พุทธศักราช ๒๕๑๘ โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า ยัง
มีข้อสงสัยสมควรจะได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เพื่ออุโบสถตั้งธรรม
สืบไป มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
พระราชทานวิสุงคามสีมา พุทธศักราช ๒๕๑๘”

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแ-
แต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓ ให้วัดต่างๆ ที่มีชื่อปรากฏใน
พระราชบัญญัตินี้ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา ดังกำหนดต่อไปนี้

ขุนครุฑพิบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิบัติ กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ขอให้ท่านตราท่าน เพราะฉะนั้นกระทรวงธรรมการได้ทำมา
คืบแล้ว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า มีใครรับรองไหมเล่า?

นายจ้ง จรุงจิตร์ รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อไม่มีผู้ใดรับรอง ก็
ให้ท่านตราต่อไป

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๕ ให้คณะกรรมการอำเภอแห่ง
ของท้าวคนนั้นคงอยู่กษัตริย์ที่ให้อำนาจตามกำหนดในพระราช
บัญญัติ

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ธรรมการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่รักษาการ
ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติฯ เพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ
กระทรวงนั้น ๆ

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า หมดวาระที่ ๒ แล้ว บัดนี้
ข้าพเจ้าขอให้ลงมติว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้พระราชบัญญัติฯ ออกใช้
บังคับได้ ขอให้ไปร่ายกษัตริย์

มีสมาชิกรายกษัตริย์พร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันให้ออกได้
 หอวงวนนิคปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า ต่อ
 ไปนี้ข้าพเจ้าขอให้พิจารณาพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาการพิมพ์
 ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ของรัฐบาลคงได้มาก
 เหาของรัฐบาลเสียก่อนเถาะ

หอวงวนนิคปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า ขอ
 ดักอันก่อนได้หรือไม่ นิคเทียบเท่านั้นแหละ

น.ค. หอวงวนนิคปริชา ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการ
 แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า แล้วแต่สภาฯ
 รัฐบาลไม่ขัดข้อง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ใช่ เว้นรัฐบาลได้
 ขอวางระเบียบการไว้เป็นมากมาย เพราะฉะนั้นผู้ใดเห็นควรตามที่
 รัฐบาลขอตั้งและสภาฯ นี้ได้รับรอง ขอได้ โปรดยกมือขึ้น รัฐบาล
 ได้ขอให้เขาว่าพระราชบัญญัติที่ว่าไว้ ๑๓ ร่างตามที่ท่านได้ยกไว้เมื่อ
 เช้านี้ เพราะฉะนั้นถ้าผู้ใดเห็นควรให้เอาพระราชบัญญัติที่รัฐบาล
 เสนอให้พิจารณาเป็นราย ๆ ตามลำดับที่รัฐบาลได้เสนอและซึ่งสภาฯ
 นี้ได้อนุมัติแล้ว ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ใครเห็นเป็นอย่างอื่น ขอ
 ได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าเป็นอันพิจารณาตามที่
รัฐบาลได้ตกลงไว้

น.ต. หลวงจำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการ
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่ามีมติ
ที่แรก คือที่ ๕๕ มีพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ และพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยเขตกันชนของสิ่งห้ามทรัพย์ และพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิจับสัตว์
หมกพวกกันแล้วก็ไปถึงพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการพลเรือน
กับพระราชบัญญัติเกณฑ์ทหารแก้ไขเพิ่มเติม เป็นหมกที่ได้อีก
ในตอนบ่ายนี้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ
พระยามโหตรพริ้ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
กล่าวว่า ก่อนที่เสนอพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าขอประทานโทษนิด
หน่อยว่าพระราชบัญญัตินี้ตั้งมาอย่างรุนแรงเต็มที่ คือเห็นว่าเป็นผลที่
ราษฎรมีส่วนได้ส่วนเสีย คือรัฐบาลได้รับรายงานจากกรมการจังหวัด
ร้อยเอ็ดบอกว่าการทำนาในตำบลน้ำอ้อม และตำบลบัวแดง อำเภอ
หนองแวงนั้น ราษฎรได้รับความเสียหายมาก เนื่องจากผลข้าวที่ได้
มานั้นเม็ดคั่วบ ตามพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ร.ศ. ๑๑๘ มาตรา ๑๑
นั้น ให้อำนาจเจ้าพนักงานที่จะลดหย่อนค่าน้ำได้ในการที่เราเสียหาย
หมายความว่าถึงขั้นข้าวและนาเสียหาย ในที่นี้ความเสียหายในอำเภอ

หนองแขวงนี้ ชาวเดียเพราะดั้นแถถน ซึ่งไม่มีอำนาจที่เจ้าพนักงานจะ
ดกหย่อนให้ได้ นอกจากว่าออกเป็นพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้น
จึงได้เสนอพระราชบัญญัตินี้มา มีมาตราที่สำคัญมาตราเดียว คือ
มาตรา ๓ เท่านั้น กล่าวคือ ให้อำนาจเจ้าพนักงานที่จะดกหย่อนอากร
ค่านาแก่ราษฎรได้ จึงอยากจะให้สภาฯ รับหลักการ

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
เท่าที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มาก็เป็นท่านองคมนตรี ซึ่ง
เสนอนั้นก็เสนอดังนี้ เนื่องจากเหตุว่ารัฐบาลไม่ปรับปรุงภาษีอากร
ค่านา ร.ศ. ๓๐๐ ปด้อยให้เป็นกฎหมายซึ่งบูรณโบราณ เป็นอยู่อย่างไร
ก็ให้เป็นอยู่อย่างนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลควรจะปรับปรุงเสียใหม่
และให้อำนาจเจ้ากระทรวงเองที่จะดกได้ ในกรณีเช่นนั้นไม่จำเป็นที่
จะต้องมาขอรับรองต่อสภาฯ ให้ใคร่ครวญ และข้าพเจ้าอยากจะเรียน
กระทรวงการคลังจริงๆ ทำงานเรื่องนี้ชักช้ามาก ๆ จังหวัดสุพรรณฯ
ขอมานานแล้วให้ลดในตำบลบางตำบล และจนบ้านนี้ยังไม่เสนอพระ
ราชบัญญัติขึ้นมา ทำงานชักช้า ขอให้เร่งเครื่องจักรสักหน่อย

พระยามโหตรพริ้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอรับสารภาพข้อหนึ่งก็คือว่าเราต้องสอบสวนให้
ได้เหตุผล เมื่อได้รับข้อบอกเช่นนั้นขึ้นมาแล้ว ข้อสอง ก็คือข้าพเจ้า
เองตระจิตตระวงใจ รู้สึกว่าจะถูกขมขมมากด้วยประการเช่นนั้นเหมือน
กัน ข้าพเจ้าจะรับข้อดังกล่าวนี้ไปด้วยเพื่อจะแก้ไข

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรราชธานี
 กล่าวว่า พระราชบัญญัตินี้เป็นเหตุผลที่น่าจะรับหลักการ แต่ใครจะ
 เสนอให้สภาพิจารณาคืบ บัญชีท้ายพระราชบัญญัติเดิมก่อน บัญชี
 แนบท้ายพระราชบัญญัติให้ลดเงินอุดหนุน จำนวน พ.ศ. ๒๕๒๖
 ในท้องที่อำเภอหนองแสง จังหวัดร้อยเอ็ด อากาศจะเก็บนั้นเป็นแค่
 เพียง ๘๓.๖๓ บาท แล้วในกรณีเช่นนี้ เราจะยกเด็กให้เขาทั้งหมดที่
 เคยไม่ได้หรือ ราษฎรในเรื่องนี้มีถึง ๓,๘๒๕ ราย แล้วเราจะเก็บเงิน
 ได้แค่เพียง ๘๓.๖๓ บาท คิดเฉลี่ยเราจะคงได้รายหนึ่ง & ๘๓.๖๓ บาท
 เมื่อเหตุผลเป็นดังนี้ เมื่อคิดเฉลี่ยรายหนึ่งเราจะเก็บได้ราว ๘ หรือ ๕
 ๘๓.๖๓ บาท เงินที่จะเก็บได้ทั้งสองตำบลนี้ แค่เพียง ๘๓ บาท ๖๓
 ๘๓.๖๓ บาท เราควรจะต้องให้เขาไปเสียเลย เพราะว่าราษฎรพวกนี้
 เราคิดถึงพฤติการณ์ที่เป็นจริงที่ประชาชนราษฎรอยู่ เขาปลูกข้าว
 ลงไป เขาลงทุนอย่างไร เขาคงลงทุน เขาลงทุนอะไร ๆ หลายอย่าง
 ๘๓.๖๓ บาทเสียหายไปนั้น ชาวที่ได้มาไม่คุ้มกับทุนที่เขาลงไป ชาว
 เจ้าขอเรียนว่าเมื่อเขาเสียหายไปนั้น ผลที่เขาได้นั้นไม่พอ ในการ
 ที่ได้ลงทุนไป เมื่อเขาได้ทุนไม่พออย่างนั้นแล้ว เราจะไปเก็บแก่เขาอีก
 แล้วจำนวนเงินที่ได้นั้นก็แค่เพียง ๘๓ บาท ๖๓ ๘๓.๖๓ บาท เช่นนี้ ชาวเจ้า
 เห็นว่าพระราชบัญญัติควรจะเปลี่ยนชื่อ คือเป็นการไม่รับหลักการ
 ควรจะเป็นชื่อ พระราชบัญญัติยกเด็กเก็บเงินอุดหนุน จำนวน พ.ศ.
 ๒๕๒๖ ในตำบลน้ำอ้อม และ ตำบลบัวแดง ท้องที่อำเภอหนองแสง
 จังหวัดร้อยเอ็ด

พระยามโหตรพริ้ว รัฐมนตรี ช่วยว่าการ กระทรวง การคลัง
กล่าวว่า การที่จะลดเงินค่านาน ตามพระราชบัญญัติที่ข้าพเจ้าอ้างเมื่อ
๕๕ คือเก็บเงินค่านาน ร.ศ. ๑๓๘ มาตรา ๑๓ นี้ให้ลดค่านานจำพวกนา
ฟางดอยนั้น ถ้าแม้ว่าเสียเงินหนึ่งในสาม จึงจะมีโอกาสลดค่านาน ถ้า
ไม่เช่นนั้นก็ลดไม่ได้ แต่ในส่วนข้าวดิบนั้นไม่ได้ ไล่ไว้เลย ในพระราช
บัญญัติที่จะไม่เก็บนั้นก็เก็บเฉพาะข้าวที่เสียหาย จำนวนที่เหลืออยู่
เท่าไรเราไม่ต้องคำนึงถึงว่ามากหรือน้อย ก็ยังเก็บตามกฎหมายอันนั้น
เมื่อกฎหมายอันนั้นมีอยู่ ก็ต้องปฏิบัติตามกฎหมายอันนั้น

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี
กล่าวว่า รัฐมนตรีรักษาราชการคลังพูดว่า ปฏิบัติตามกฎหมายนั้น
หาจริงไม่ เพราะพระราชบัญญัติ ร.ศ. ๑๓๐ นั้นไม่มีบทบัญญัติให้ยก
เลิก อากรค่านานใน ลักษณะนี้ ท่านก็ได้ แดง หยก ๆ เมื่อถามว่าใน
ลักษณะนั้นไม่มี เราจะออกพระราชบัญญัตินั้น เราจะยกเลิกทีเดียว
ไม่ได้หรือ ถ้าเราอาศัยพระราชบัญญัตินั้นเราก็กยกเว้นตามนั้น ถ้า
หากว่าการเสียหายถึง หนึ่งในสามบังคับได้ทันที แต่การเสียหายใน
ลักษณะเมตต์ดิบ ไม่ได้เช่นนั้นไม่มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเก็บ
เงินอากรค่านานที่เราจะปรับเข้าในมาตรา ๑๓ ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้น เราจึง
อาศัยการออก พระราชบัญญัติใหม่เช่นนั้น ดีกว่า นี้ก็ชอบ ที่รัฐบาลจะ
เสนอพระราชบัญญัติยกเลิกการเก็บเงินในปีนั้นให้เราทีเดียว

พระยามโหตรพรม รัฐมนตรี ช่วยว่าการ กระทรวง การคลัง
กล่าวว่า เงินที่กำหนดได้ในพระราชบัญญัติ เก็บเงินอากรค่านา
ร.ศ. ๑๑๘ นั้น ยังมีมากกว่านี้ เจ้าของน้ำจะต้องร้องมา และจะต้อง
เป็นต้นข้าวที่เสีย เกินหนึ่งในสามแล้ว ฝ่ายเจ้าของจะขอลดหย่อนมา
จึงจะได้ การทำนาหรือเจ้าของนาได้ขอลดหย่อนภายในกำหนดวัน
นั้นจนมาถึงเจ้าพนักงาน ๆ จึงจะมีอำนาจลดให้ได้ เงินที่เหลือนี้ รู
สึกว่ามันเป็นการยากลำบาก ข้าพเจ้าก็ได้บอกแล้วว่ากฎหมายอันนี้จำ
เป็นจะต้องแก้ ในวันนี้ใดวันหนึ่ง เคียงวันเป็นแต่เพียง อาศัยบทมาตรา
ที่จะไปช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ราษฎรที่ปลูกข้าวได้แก่ชาวดับ ข้าวเสีย
ซึ่งเราไม่มีพระราชบัญญัติอะไรเลย ที่เราจะไปอนุญาตให้เจ้าพนักงาน
ลดหย่อนอะไรก็ได้ ถ้าหากว่าสภาพนี้ไม่รับหลักการ ทางรัฐบาลก็จะ
ขอถอนพระราชบัญญัตินี้ไป

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
เรื่องภาษีอากรข้าพเจ้าได้รับเร้าให้ปรับปรุงมานานนักหนาแล้ว ที่
รัฐบาลก็รับไว้ แล้วว่าจะเอาได้ เป็นข้อตั้งเถก แต่สำหรับ พระราช
บัญญัติอันนั้นเห็นว่าเป็นประโยชน์แก่ราษฎร ควรรับหลักการเอาได้
ที่หนึ่งก่อน ขอเสนอให้ลงมติ

นายจ้ง จริงจิตร รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ใครจะอภิปรายต่อไปบ้าง
หรือไม่

นายเจือ ศรียาภัย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวหาว่า ข้าพเจ้าขอให้เบียดเบียนไป

ขุนวรคำตันตรณกิจ รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหาว่า ผู้ใดเห็นควรให้มีคอกปราย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือส่วนมาก

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหาว่า เป็นอันมีคอกปราย ผู้ใดเห็นควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฯ ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือส่วนมาก

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหาว่า เป็นอันว่ารับหลักการ

พระยามโหตรพริ้ง รัฐมนตรี ช่วยว่าการ กระทรวง การคลัง กล่าวหาว่า ถ้าสภาฯ รับหลักการ ข้าพเจ้าขอให้พิจารณารวดเดียว เพราะมีมาคราเดียว

เลขาธิการสภาฯ อ่าน พระราชบัญญัติ ลดเงิน อากรค่านาจานอน พ.ศ. ๒๔๗๖ ในคำบดน้ำอ้อมและคำบดบัวแดง ทั้งที่อำเภอหนองแวง จังหวัดร้อยเอ็ด พุทธศักราช ๒๔๗๘

น.ต. หดงจ่างนาจาดัดดี ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวหาว่า ในคำพระราชปรารภนั้นเพื่อแก้ไขให้เป็นไปตามแบบ เพราะฉะนั้นขอประทานแก้ดังนี้ โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่าสมควร แล้วเข้าชื่อพระราชบัญญัตินี้

ดง ถัดเงินอากรค่านาจำนวน พ.ศ. ๒๔๗๖ ในตำบลน้ำอ้อมและตำบล
บัวแดง ท้องที่อำเภอหนองแวง จังหวัดร้อยเอ็ด

พระพิณจนากร ผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่
ข้าพเจ้าจะขอแปรญัตติถึงเก็บเงินอากรค่านา พ.ศ. ๒๔๗๖ ในตำบล
น้ำอ้อมและตำบลบัวแดง ท้องที่อำเภอหนองแวง จังหวัดร้อยเอ็ด
พุทธศักราช ๒๔๗๗ ขอแปรญัตติว่าอย่างนั้น

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เมื่อก่อนข้าพเจ้าก็อยากจะ
ให้คนอื่นพูดอีกมากหลายคน ที่นี้ไม่มีใครพูด ขอให้ลงมติเดี๋ยว
ลงมติไปแล้ว เสียใจที่จะให้แก้ไม่ได้ จะแปรว่าอย่างไร แปรหลัก
การไม่ได้

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า
“พระราชบัญญัติลดเงินอากรค่านา จำนวน พ.ศ. ๒๔๗๖ ในตำบล
น้ำอ้อม และตำบลบัวแดง ท้องที่อำเภอหนองแวง จังหวัดร้อยเอ็ด
พุทธศักราช ๒๔๗๗”

น.ต. หลวงดำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการ
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่ คือแก้ ใหม่ว่ดังนี้
โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่าสมควรลดเงินอากรค่านา แล้วเอา
ชื่อพระราชบัญญัติ สมควรลดเงินอากรค่านา จำนวน พ.ศ. ๒๔๗๖
เรียงมาจนกระทั่งถึง จังหวัดร้อยเอ็ด

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแ
วันออกประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

น.ค. หดวงข้าราชการสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการ
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า ขอคัด “ออก”
ออก

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า มีใครขัดข้องหรือไม่ที่เขา
ขอคัดคำว่า “ออก”

เลขาธิการสภาฯ อ่าน ให้ลดเงินอากรค่านาจำนวน พ.ศ. ๒๔๗๖
ในตำบลน้ำอ้อมและตำบลบัวแดง ทั้งที่อำเภอหนองแวง จังหวัด
ร้อยเอ็ด ให้แก่ผู้ทำนาหรือเจ้าของนาผู้ซึ่งได้รับความเสียหาย โดย
เมล็ดข้าวดิบเฉลี่ยไปเกินกว่าหนึ่งในสามส่วนของจำนวนเมล็ดข้าวที่เก็บ
เกี่ยวได้ ในปีปกติ รวม ๓,๘๒๕ ราย ตามจำนวนเงินอากรและค่าบด
ที่ปรากฏในบัญชีแนบท้ายพระราชบัญญัติ

นายเนย สัจมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
ด้วยเหตุผลที่เพื่อนสมาชิกผู้แทนอุบลฯ เดียวกันกับข้าพเจ้าได้กล่าวมา
เมื่อครั้ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอแปรญัตติคัดข้อความว่า “ตาม
จำนวนเงินอากรและค่าบดที่ปรากฏอยู่ในบัญชีแนบท้ายพระราชบัญญัติ
นี้” ซึ่งหมายความว่าเงินอากร พ.ศ. ๒๔๗๖ ไม่เก็บเลย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ผ่านมาแล้ว เมื่อเกินท่าน
ก็ไม่พูด เป็นอันว่าผ่านไป

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังมีหน้าที่รักษาราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ บัญชีแนบ
ท้ายพระราชบัญญัติ

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา กล่าว ว่า
ตามบัญชีทำให้ข้าพเจ้าสงสัยตามคืบต กฏหมายว่าให้ยกให้หมด
๓,๘๒๕ ราย ยกหมดทีเดียว ตามคืบตแล้วในบัญชีมีเงินคงเก็บ
อยู่อีก ๘๓ บาท ๖๓ สตางค์ นี่ทำให้ข้าพเจ้าสงสัย นี่จะว่าอย่างไร
อยากจะได้ให้เขาแล้ว แต่ตัวบัญชีให้เก็บ

ทำการแทนประธานสภา กล่าว ว่า ไม่มีใครขัดข้องอะไรผ่าน
วาระที่ ๒ เพราะฉะนั้นในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัติควร
จะออกประกาศใช้บังคับได้ โปรดยกขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภา กล่าว ว่า เห็นอันว่าพระราชบัญญัติ
นี้ออกใช้บังคับได้ คำว่าเวลานี้เวลา ๒ ทุ่ม ครึ่ง ๒๐.๓๐ ตรง จะเปิด
ประชุมครั้งที่ ๓ ต่อไป

เลิกประชุมเวลา ๓.๕๕ นาฬิกา

จ้ง จวังจิตร
ทองอินทร์
ทองกระจาบ รัชตะวรรณ
เจือ ศรีบาภัย

นายปพาฬ บุญ-หลง
ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร
บุญช่วย สุนทรนิค
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

๒๔๔๗

พระไพศาล

หลวงนรินทร์

สวัสดิ์ บุระเวส

พิพัฒน์พลกาย

กิมเส็ง สินธุเสก

เลี่ยมด หงสประภาส

เลียง ไชยกาล

ตรวจแล้ว ๓๗/๓๓/๗๗

พระขมานนราชเสวี

รองประธานคนที่ ๓ (ลงนามแทน)

ศรี อินทร

กนิ จุฑะรพ

วิจิณ สัจจะเวทะ

ผู้ตรวจงานการประชุม

กหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร